

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

ROČNÍK XXXV.

CHICAGO, ILL., 15. ÚNORA 1913.

ČÍSLO 2.

F. K. Šnepp:

Ve Slovanské Praze r. 1912—o Všesletu.

HEJNO PTÁKŮ.

(Americkým sestrám a bratrům.)

Hejno bystrých, křepých ptáků
přeletělo oceán . . .
V družném letu,
v společném vznětu
vůle, lásky ve zázraku
na rodný se sneslo lán—:
poklonit se předků prachu,
uctít paměť svého léna,
radovat se síle, vzmachu,
eti a slávě Čechův jména . . .
Přiletěli naši,
Na zdar! — milí braši!

Hejno pěkných, sivých ptáků
přimávalo z zámorí . . .
Čilí, zdatní,
zdraví, statní,
pronikavých, bdělých zraků,
v nichž zřít smělost táboří,
Sokoli — a Sokolice
v půvabu a příchyllosti —
zavítali do stolice
slávké vespolečnosti.
Pozdrav náš všem patří:
Na zdar! — sestry, bratří!

Hejno silných, lepých ptáků
přeneslo se přes moře . . .
Srdce, duše
v vřelé tuše
povznegli ze všedna mraku
výš, kde štěstí plá zoře.
Duši v duši pílí vnořit,
lásku s láskou slít a city
protnout, ztuzit — tvořit
pokrevensství pevné štíty.
Vítáme vás, milí,
dál otužilí!

Hejno vzácných, drahých ptáků
přemýklo k nám oceán . . .
K našim našim!
Jaří braši
zahnali rmut, tínu mraků,
zanesli k nám teplý van.
Zbožně jsme si ruce stiskli —
vyznali si svatou víru:
Světy, dálky — oči blýskly —
neporuší myslí smíru;
svazek, ježž krev tvoří,
nervou dálky moří!

Hejno volných, jasných ptáků
přeplulo vír moří, dál . . .
V nitru zehvělí
toužně spěli
vlastenecký ve zápal,
na pospas dát světa zraku:
Solidární, věrní dílu
společnému, v jednom boji
jsme a etíme živnou sílu
všech nás vespole: K Svojem Svoji!
— Roj váš slavný, pestrý,
na zdar — bratří, sestry!

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Obyčejně tam, kde by měli zametati před svým prahem nejprvé, posudky o tom Sokolství vždy jsou hodně rozmanité. Tak v poslední době vyčítá se hlavně jednotám chicagským, že o cvičení dovolí se mládeži sokolské v Sokolně mluvit anglicky. Nevíme zrovna, kde se tak děje a v které jednotě, ba spíše pochybujeme, že se tak děje vůbec, ale jestli tomu tak, uznáváme, že úkaz byl by přemutný. Vyšetřili jsme si a tu seznali jsme, že ta naše česko-americká mládež a zdůrazňujeme ještě jednou **česko-americká mládež** hovoří mezi sebou anglicky ponejvíce na ulici a někdy i před vlastním cvičením, nežli cvičitel se dostaví — tedy v Sokolně. Hned potom již jde skoro ve všech jednotách po celou dobu cvičební — mluvíme hlavně i o Chicagu — všechno po česku. Skoro všichni naši cvičitelové v tom ohledu jsou si vědomi povinností svých, jako opět na druhé straně znají, že ty dítky naše jsou zde rozené, v této veliké republice americké a jako takové mluví si mezi sebou jazykem vlasti jejich. Tolik si třeba uvědomiti a jako lidé občanských ctností dbalí, jako Sokolové česko-američtí musíme chtět nechtět počítati s poměry a prostředím. Tak počítati musí i Turněři, kteří docela již i jazyk anglický nannoze mají jazykem úředním ve správě svých jednot a ve cvičení anglicky již výhradně se velí. U nás ovšem jest na štěstí jinaké, ale nikomu z nás by ani nenapadlo, aby horšil se nad tím, kdyby ten či onen žáček, dorostenec aneb Sokolka nemohouce porozuměti povelu českému, aneb názosloví našemu po anglicky za anglické vysvětlení cvičitele žádaly.

Jedním z nepěkných zvyků mnohých lidí jest chvástavost. Pokud ale lidé touto odpornou chorobou stížení chvástají se před jinými jen o svých přednostech, o svých vymoženostech, nikomu jinému tím neublíží — ubližují tím jen sobě, poněvač stanou se každému rozumnému člověku nesympatickými, protivnými. Ale často se stává, že touto chvástavostí trpí i lidé nevinní. Stali jsme se takového „chvastounství“ několikráte bezděčnými svědky při loňské návštěvě v Čechách. Mnohý náš krajan tak vychloubal se svými úspěchy za mořem, že přirozeně vzbuditi musil v prsou mnohých touhu, též v té zaslíbené zemi své štěstí hledati. Žádal o radu toho občana „Povídlo“, který hned s vážnou tváří se vyptal, čím tazatel je, co umí, atd. a když ho byl náležitě vyzkoušel, pravil: „Človče, vy byste v Americe sekal peníze!“ Pomyslíl některý ten chvastal, jakou zodpovědnost na se bere? Pomyslíl na to, že těmi nerozvážnými slovy přímo vybízeli nešťastníka k vystěhování do cizí zemi, kde oetne se v zcela jiných, neznámých poměrech, kde nebudou ho vítati „v povětrí lítající pečení ptáci“ — ale drsná, chladná, neúprosná skutečnost, která při každém kroku připomínati mu bude: „jsi v cizině — pomoz si sám“? — a kdyby takový nešťastník obrátil se o radu, o pomoc k tomu chvástalovi, který v něm touhu po „zemi zaslíbené“ probudil, který mu zaručoval to „sekání pe-

něz“, pokrčí pak on jen rameny a řekne: „Jo—ka maráde, tady se „holt“ musí každý starati o sebe sám.“ Amerika má své půvaby, své výhody, své přednosti — jsou lidé, kteří i v pozdním věku svém snadno se přispůsobí a dovedou zde býti šťastnými, ale jest mnoho takových, kteří přímo s hrůzou pozorují, že oetli se v jiném prostředí, v jiných poměrech, nežli si byli představovali a ti cítí se zde býti neskonale nešťastnými. Ba ani zlepšené poměry hmotné, ani svoboda není s to nahraditi jim vše to, co byli ve staré domovině zanechali. Též naši odpovědi každému, kdo se na nás o radu obrátil, byla: „Jsi-li jen dosti málo spokojen, zůstaň, kde jsi. . .“ Ba ani bratry cvičitele jsme nepovzbuzovali, ač každou schopnou sílu zde rádi vítáme, poněvač víme, že zde jim bylo by s jinými živly zápasiti, že dočkali by se jen zklamání. Kdo nerozvážně k vystěhování do Ameriky vyzívá, bere na se více zodpovědnosti, může zaviniti více bídy a duševní trýzně, nežli si představití dovede. č.

Čtrnáctidenní kurs Župy Jižní patří tedy minulosti. Pracovalo se pilně a s úsilím a také na obětavosti a nadšení nikterak nescházelo. Přednášeli jsme s br. Fr. Jiráskem, nejlepším to žákem kursu Župy Střední své doby a nejlepším žákem Čermákovým. Bylo však také znáti a bratři posluchači i posluchačky byli jen spolu s činovníky župními a místní jednoty v Ennis, Texas, povděční našemu Výkonnému Výboru N. J. S., že „postaral se mu o vhodné síly učitelské.“ Tak vyzněl aspoň úsudek organizatora br. Hoška a na jiném místě listu našeho se píše. My rovněž byli spokojeni a uváživše s jakým bylo nám pracovati materialem, jaké jsou začátky v tom slunném Texasu pro to naše Sokolství volné a pokrokové a na kolik ještě předsudků a překážek hlavně živlů zpátečnických posuzujeme přímo neočekávané výsledky dobré i dle toho. Bylo dvanácte posluchačů a tři děvůsky. Byli vesměs pilní ve všech předmětech pozorní a jsme si skoro jisti, že vše to, čemu se v kursu naučili, dovedou uplatniti co nejlépe i ve svých jednotách.

„Sokolský Věstník Župy Moravsko Slezské“ povídá mezi jiným následující: „Dle možnosti sledujeme jednání Sokolstva za oceánem a svobodomyslnost jeho byla, a pokud tkne se Sokolstva českého, ještě dlouho nám zůstane nedostižným vzorem.“ Nezdá se vám, že slova taková jsou nejlepším zadostiučiněním těm harcovníkům sokolským, již od sjezdu v St. Louis, Mo., a na sjezdu každém i jinde dokazovali a dokazují, že Sokol bystrý pták, volný docela náleží osvětě, pokroku a svobodomyslnosti? Tehdy to bylo nějakého strachu, když N.J.S. se volnou prohlásila a co dalo práce, nežli to naše přímé a poctivé prohlášení zásad bylo přijato. Mnozí z bratří tehdy oháněli se Tyršem, asi tak jako činí dnes „Orlici“ proti nám, ale nám stačilo poukázati právě na slova Tyršova a bratřkové pohodlní, na obou ramenou nositi dovedší se přesvědčili, že u nás

musíme rozhodně trochu dále a že usnesení česká: "Snažiti se musíme, aby náboženství stalo se soukromou věcí jednotlivce," pro nás v Sokolstvu americkém platiti nemohou a NESMÍ! Jaký byl by to pokrok, jaké utužení těla i mysle, kde bychom nějakým podobným kompromisem v této veliké republice založené muži jako bylo těch několik vynikajících Američanů Washington, Paine, Jefferson, Franklin atd. chtěli si vykládat heslo "Co Čech, to Sokol" dnes ještě podle starého. Nikoliv u nás to heslo musí jinak vyznít, jinak se musí chápati, totiž, že ne každý může býti Sokolem, jestli je Čech, ale musí to být Čech pokrokový, muž celý, charakterní, volný a upřímný pracovník, který jako občan jest si vědom povinností svých i vůči nové této vlasti naší, kde odloučení církve od státu musí býti naprosté. A k tomu pracuje i ten náš Sokol. Víru nikomu nebéře, nikomu přesvědčení jeho neupírá a spočívaje na čistém, absolutním přesvědčení filosofickém drží se pouze a jedině dokázaných pravd. K tomu pak přidávati něco, co není, at' již bohem i jinak se jmenuje, bylo by odvozenou morálkou z níž všechna vzešla náboženství. A jestli tato se organizují a pracují co nám potom, někdo chce být snáze živ, chce mít "business kazatelský, kněžský a pod.", však na naše přesvědčení sahati jim nedovolíme, jako ústavou zaručená práva občanská obhájeti dovedeme. A činíme-li tak konáme jen svou povinnost ve státě i společnosti lidské, jíž utužujeme a zlepšiti se snažíme.

Žádný člověk není tak špatným, jak líčí ho jeho nepřátelé — žádný není tak dokonalým, jak nám ho snaží se představovati jeho obdivovatelé. Ten nejšpatnější člověk může mít jisté dobré vlastnosti, své dobré stránky — ten nejlepší člověk má své chyby, své nedostatky, své slabosti. Nezavrhujeme proto bez milosrdenství každého, kdo se nám nedokonalým býti zdá — a nečiníme si modly z těch, kdož představování jsou nám jako vzory dokonalosti. Kdo jest vždy hned hotov velebiti, chvalořečiti, obdivovati, ten jest také hned pohotově pro tu nejmenší příčinu po své bývalé modle plivnouti, blátem hoditi. Mírněme se v chvalořečení, nedávejme se lehece unášeti k obdivu — naučme se umírněnosti v posuzování i odsuzování. č.

Když dosáhnou naši takového vítězství jako minule Plzeňský Sokol v zápolu Mezinárodní Unie Gymnastické v Chicagu radujeme se, protože příklad takový rozhodně nemůže bez příznivého vlivu zůstat na ty naše mladší hochy, na ten dorost náš, který si skoro všude potrpí na trochu toho pochlubení se jiným a rád počítá body vítěze, at' již v čenkoli. Závodu účastnili se i Turnéři a odborníci všichni v tom se shodovali, že ten náš Frant. Paul přímo dokonale cvičil a tak, že něco podobného zaslouží jen zaznamenání. Vedle Turnérů byli tu družstva švédská, norská, finská a židovská. Čechové sebrali většinu cen, Plzeňáci jedenácte a Sokol Chicago jednu, kdežto v závodu družstev vyššího oddělení dobyli Plzeňáci championát Unie počtem 515 bodů

z možných 600. V nižším oddělení dobyli Plzeňáci rovněž prvou cenu, šestou Sokol Chicago. Tu závodilo osm družstev a přeborníkem byl Frant. Kňourek, od Plzeňského Sokola. V Minneapolis připravuje se rovněž zápol našich s družstvy universitními a snad i naši Rapičáci se tam podívají, aby zkusili své štěstí i dokázali, pokud výchova sokolská se osvědčuje a jak. Někdo si myslí, že spasí ten náš národ plnou hubou frází, jiný slibuje mu hory doly, když si předplatí ten jeho papírek a ještě jiný po "vyšších vás bude honit cílech" ale když kouknete se věci na kloub poznáte, že přec jen ta práce sokolská nezištná a poctivá začíná trochu více vydávat, trochu dále pronikat a kdyby se naším školám tělocvičným dostalo jen trochu vydatnější podpory, o čemchli jsme být dále a s těmi našimi školami i školy druhé svobodomyšlných. Jenže nám Sokolům jiné spolky bály by se ty své chudinky svěriti a proto raději nechají je živořit, ba v některých státech větších, jako na příklad v Texasu po české škole svobodomyšlných namnoze není ani památky a na Severu říká se lečeme "škola svobodomyšlná" a učí tam protestantičkové, aneb docela i jiní věrci. A ještě něco. Od posledního sletu v Praze ženský tělocvik ve Francii bere na se háv toho čeho svědky jsme byli na Letné. Nenapadne vám také ihned, že byli jsme svědky něčeho co po leta již v naší N. J. S. se pěstovalo s úspěchem, ba že do vlasti i tentokráte jsme přinesli něco s sebou?

"Good loser!" těmito slovy projevuje dnes veřejný tisk svoji úctu a svůj obdiv prezidentu Taftovi, který za krátkou dobu již s prestolu nejvyššího úředníka této republiky sestoupí, aby učinil místo zvolenému prezidentu Wilsonovi. "I v době, kdy telegrafické zvěsti oznámily jeho hroznou porážku," praví o Taftovi opoziční list, "nepozbyl on svého klidu, svého rozmaru — ve chvíli své porážky ukázal se býti typickým Američanem — neboť každý Američan je "good loser"!" A k tomu dodává jiný list: "Jsou to naše hřiště, na nichž Američan učí se zachovati klid v porážce — kde učí se americký mladík sebezapření — naše hřiště jsou to, kde budoucí americký občan se učí, aby srdečně potřásl rukou šťastnému vítězi a blahopřál mu k vítězství. . .!" A při mnohých těch vadách, slabostech i výstřednostech, jaké Evropan na typickém Američanu vidí, v tom nemůže mu upřít uznání, že dovede zachovati mužnou důstojnost i ve chvíli těžké, neočekávané porážky. Viděli jsme nesčíslněkrát universitní čety vítězit, viděli jsme je nesčíslněkrát pokořené — ale jak klidně zkušenější přijali vítězství, tak mužně snášeli porážku. Jen tenkrát poražený vzpírá se, nechce přiznati svoji porážku a je hotov pustiti se v nový zápas, kde cítí, že stalo se mu bezpráví, že poražen byl úskokem, nepoctivostí, zradou. Tot' jeden význačný rys americké povahy — nezoufat nad čestnou porážkou, neúspěchem; co se stalo, stalo se — zítra bude lépe! Tací lidé pak dovedou zápasit s nepříznivým osudem — tací lidé dovedou vzdorovati, bojovati a vítězit na dráze životní. Málo mezi nimi nalezneme

fňukalů, naříkáků — málo mezi nimi nalezneme těch, kteří po prvním nezdaru již zoufají, naříkají, oddávají se beznadějnosti a ohlížejí se po revolveru. Ocelujeme povahy našich cvičenců také tak, aby odnášeli si z našich ústavů do boje životního tu nezdolnost, tu houževnatost v boji; vychováváme povahy, které neodávají se bezmocnému nářku v nezdaru, ale znovu pouštějí se v boj v tom pevném přesvědčení, že na konec přece jen zvítěziti musí. A takové povahy také vždy vítězí!

Byl náš list své doby, když založena byla v Chicagu Česká Dobročinná Společnost, jenž poukázal ještě na jednu povinnost chicagských a to zřízení české nemocnice. Tehdy, jako obvykle u nás nikdy nezůstali jsme při slovech pouhých, při poradě pouhé, ale psali jsme ihned dotyčným kruhům, jakž věc sobě představujeme a jak by snadno se dokonati mohlo dílo humanitní a českému Chicagu na nejvyšší potřebné. Co napsali jsme v listě proniklo do širších vrstev lidu a rozději již návrh podobný již se vyskytl, jako "Zasláno" v jistém denníku chicagském, kdežto my dostali několik dopisů mužů pilně zaměstnaných ve společnosti dobročinné, již celkem návrh náš schvalovali, již proto, že měli jsme vlastní zkušenosti, jak se nemocnice zakládají — v South Omaze, Cedar Rapids atd. — a tyto zdělili jsme s našinci vždy o dobrou věc usilujícími. Uplynulo času dost a tu konečně se myšlenka vynoří ve formě již určité a ze středu těch, kdož hlavně jsou oprávněni, aby tu promluví, ze středu Českého Lékařského Spolku v Chicagu. Nyní již na díle se pracuje a pokud víme až dosud s úspěchem naprostým, nehledě ani na zahájené sbírky a jich výsledky. Když zakládali jsme malou městskou nemocničku s Dr. Kellym v South Omaze nenádalí jsme se před lety jaká bude veliká to instituce a jak mnoho dobrého se vykonati dá. Tolikéž říci lze o začátku Mercy, kdy opět pracovali jsme s Dr. Smithem v Cedar Rapids, Ia. Šlo se za jedním cílem pouze prospěti lidu a v Chicagu má se prospěti českému lidu! Český Lékařský Spolek věru že zaslouží si nejen naší podpory, ale i uznání veškerého lidu vůbec. Podnik toho druhu nemůže nikterak překážek žádnému jinému českému podniku, neboť jest sám sebou docela jiného druhu a jakmile nemocnice bude v proudu bude již sama hodně ku svému vydržování přispívati, zejména jestli dostane se jí i podpory z venkova. Budou-li nemocní z venkova raději svěřovati se dovedným rukou svých vlastních lidí, lékařů a ranhojičů i odborníků, nežli těm s nimiž si ani pohovořiti nemohou, aneb neumí, budou-li spíše spolehati na české ošetřovatele, nežli jiné, výsledky záhy dostaviti se musí. Mimo to z první české nemocnice i první česká škola ošetřovatelů a ošetřovatelek povstane tak jako tak a tu opět v mnohém se prospěje, celku prospěje.

Přednáška prof. Velemínského, kterou tento milý host náš pod záštitou Národní Rady uspořádal, měla opět tu vadu, jaké postřehli jsme u všech přednášek toho druhu v dobách minulých: že ti, jimž zlatá slova řečníkova nejvíce platila, skvěli se svojí

nepřítomností. Jelikož denní tisk přinesl o přednášce té podrobné zprávy, nebudeme se my o ní šířeji zmínovati — poukážeme jen na některé významnější body její, což činíme s tím vroucím přáním, aby o slovech vzácného hosta našeho aspoň v kruzích sokolských bylo uvažováno, přemýšleno, neboť ty úvahy a to přemýšlení snad jednou přece pohne nás k tomu, abychom od slov přikročili také k činům. Přímo z duše promluvil nám řečník, když v přednášce své zdůrazňoval, že na prvním místě domov jest tím místem, kde v útlu mysli dětskou mají býti kladeny základy k slušnosti, poctivosti, charakteru. Jest to názor, který "Sok. Amer." zastává již po dlouhou řadu let. Vnímavá duše dětská od nejtělejšího mládí musí míti před sebou vzory — a těmi vzory jsou: otec a matka. Nemálo potěšení byli jsme, že tak vřelého ohlasu v tom uvědomělém shromáždění nalezla slova prof. Velemínského, když promluvil o výchově svobodomyšlné. Člověk osvojený jen tenkrát jest úctyhodným, neprojevuje-li tu svoji svobodomyšlnost způsobem drsným, neurvalým; úctyhodný svobodář dovede býti snášenlivým — a k přesvědčení jiných shovívavým. Řekneme-li snášenlivým, nemíníme tím člověka obojetného, který dnes bratříčkuje se se zpátečníky a zítra hraje si na vůdčí světlo mezi svobodáři. Pravému svobodáři milejší bude vždy zásadní, upřímný věřící, nežli obojetný taky-svobodomyšlník. Jak nesympatickým jest mu fanatik věřící, tak nesympatickým mu býti musí fanatik "svobodomyšlný". Fanatismus vede k výstřednosti a výstřednost vždy dobré věci více škodí, nežli prospívá, poněvadž rozumné, inteligentní lidi odpuzuje. Fanatičtí, výstřední kněží vypudili z církve více lidí, nežli byli s to učiniti četní hlasatelé svobodomyšlnosti — a naproti tomu opět fanatičtí, výstřední nevěřící od svobodomyšlnosti rozumné lidi odpuzují a činí je vůči celému hnutí vlažnými. Rvavost, násilnictví, jsou nedůstojnými člověka každého — tím více člověka, který dostoupil již k takovému stupni inteligence, že právem zváti se může člověkem svobodomyšlným. Sokol pěstuje svoji sílu, on osvojuje si obratnost v zápase — ale tu svoji sílu nevystavuje na odív, nevyzývá stále k boji. Vědomí vlastní síly, vědomí tělesné převahy činí ho sebevědomým a vůči slabším, fysicky zanedbaným, shovívavým. Kde ale není vyhnutí, kde je přímo vyvolán, donucen, aby tu svoji sílu, tu svoji převahu ukázal, tam dovede ji dát pocítit jak náleží. Tak představujeme si důstojného svobodomyšlníka a jsme povděční prof. Velemínskému, že toto stanovisko tak neohroženě potvrdil. Jak dobrým pozorovatelem náš host jest, dokazuje též to, že dotkl se i toho u nás nejbolestnějšího a zároveň nejchoulostivějšího místa, na které v sloupech orgánu našeho jest stále — žel však že marně — poukazováno. Bolestným místo ono jest proto, poněvadž odcizování česko-amerického dorostu zavinuje nejvíce — choulostivé proto, poněvadž jakmile v našich snahách opravěcích k němu se přiblížíme, zůstaneme v rozpacích státi, jako bychom se báli místa onoho se dotknouti. A proč se bojíme? Poněvadž při tom

narážíme na ten všemocný dolar, na který i pan řečník nejednou v řeči své si častěji postěžoval. Co platná nám bude česká škola — co platná nám bude národní výchova v domovech, když v našem středu, v našich shromážděních, při našich i těch nejvýznamnějších slavnostech bijí do očí zjevy, od nichž inteligentní, zde rozený a vychovaný mladý muž neb dívka s nechtutí odvraceti se musí? Kde máme dnes středisko, kde by inteligentní česko-americká mládež mohla se scházeti k zábavám ušlechťujícím, k schůzkám povzbuzujícím? Cizina taková střediska otevírá — ano i školních budov jest za účely těmi užíváno — ale tam ocit'uje se mládež naše v ovzduší cizím. Pamatujeme se, když oslavovali jsme památku svého velikána, že jsme k slavnosti té šli v průvodu značného počtu česko-amerických i cizích studujících. Vyzvali jsme je k účasti proto, poněvadž jsme očekávali, že o oslavení a jeho zásluhách bude promluveno v jazyku anglickém a přáním naším bylo, aby s tak vzácným charakterem českého velikána se seznámili. A co jsme spatřili? Pro lomož, cinkot sklenic u nálevny, ano i neslušné hulákání a uširvoucí "zpěv", nebylo řečníka téměř slyšeti a studující se vzdálili dříve, nežli byl program slavnostní vyčerpán, neboť slavnost činila dojem obyčejné "vesnické veselice". A když jsme si na to postěžovali, slyšeli jsme tu stereotypní výmluvu, "že přece na slavnosti se musí vydělat." Dolar — dolar — a zase jen dolar! — a ještě k našemu největšímu překvapení dočetli jsme se pak, že "slavnost měla veskrze průběh nadmíru důstojný." Zde jest to sídlo choroby — zde jest třeba rázného řezu — ale k tomu bylo by třeba předně méně lásky k dolaru a pevnější (tedy ne tvarohové) páteře! Přáli bychom si, aby prof. Velemínský ne měsíce, ale několik roků mezi námi setrval, aby seznal, že nejsou to ani nedostatečné školy, ani nedostatek české výchovy v rodinách, co z našeho středu inteligentnější mládež vypuzuje, ale že odpuzujeme si ji sami tím, že nejsme po dnes s to poskytnouti jí, co mezi námi hledá, po čem touží — a čím bychom v ní doplňovali to, co česká škola a české domovy začaly!

Celá spousta nahrnula se nám dopisů do tohoto čísla. Některé dlouhé jiné kratší. Délka o vlastní hodnotě ještě nerozhoduje a jestli jsme nemilosrdně škrtali, nedivte se. List náš tu přece není proto, aby se psalo jen o samé zábavě, aby se referovalo o každém "velkolepém" a vzdávali díky výborům. Nám záleží na zprávách ze cvičení, chceme zvěsti o činnosti osvětové, vzdělavatelné a ruchu svobodomyšlném, chceme znáti pokrok cvičících sborů a vše, pokud se týče práce Sokolek, chceme věděti, jaké máte návrhy ve vaší jednotě pro sjezd N. J. S., jaké opravy konáte v Sokolně, jaké nářadí jste si pořídili v době poslední, jak veřejnost česká snahy vaše podporuje a na kolik prospívají školy vaše tělocvičné. Psát jenom o tom, jakou vystrojily vám Sokolky tabuli, na kolik se vydělat o "vzděláváním" večírku, jenž končil nezbytným tancem, aneb když si chceme na někom schladit žáhu nějakou tak

zvanou "kritiku", jež později se zase odvolává, toho bratři a sestry raději nechte, jako opět posudek věčný, spravedlivý a upřímný bude vždy jen vítán. A ještě něco pište pouze a jen po jedné straně papíru, pište pérem a nikoliv tužkou a pište přímo, bez kudrlinek zbytečných a k jádru věci.

Někteří bratři a sestry myslí si patrně, že nemáme na světě ničeho jiného na práci, nežli abychom se bavili jejich zprávami, jež posílají mají pouze a jediné výpravčímu listu. Zasílají nám změny adres, pak hned seznamy nových činovníků a jindy nám vyčiní, proč jim neposíláme "Sokola". Neudají ani ku které jednotě patří, kdy se přestěhovali, anebo jestli si předplácí a MY máme znáti na dištane. Mělo by se přece již věděti, že taková a podobná zdelení a zprávy posílají se mají výpravčímu, čili na Tiskárnu do Chicaga přímo a nám vše druhé co se týče pořadatelský listu pouze. My sami předplatné nepřijímáme, to opět musí se posílati jednateli Výkonného Výboru a také s ním oznámky dlužno si vyjednat. Sami práce máme dost a dost a když někteří z našich lidí nás obtěžují zbytečnostmi, když nám milostivě dovolí, abychom za ně zaplatili dosti často i poštovné na nevyplacené zásilky, aneb i po anglicky nám domluví, že od svého příjetí do Sokola list nedostali, pak věru, že máme radost velikou a přáli bychom těm šlechtěným bratřím, aby si tak jednou museli sednout na den za ten pořadatelský stolek a za trest přečíst si vše, co musíme přečíst my a co nám denně pošta třikrátě dodá. Máme kůži "připozatvrdlou" jako nějaký ten krokodýlek, ale co je moc to je moc. Mějte rozum bratři a sestry, nežádejte od nás a výpravčího nemožností a nežli píšete podívejte se na adresy, kam co se zasílají má. Vám nebude obtížnějším a nám zbytečných ušetříte nepřijemností a centíčků na poštovné. Víte on jeden cent a zase jeden i u nás jsou dva.

NA SLUNNÉM JIHU

Tak byli jsme si navykli psát o Texasu, ale tentokrát šeredně jsme se zmýlili, když na povel z ústředí, našeho V. V. odjeli jsme s br. Fr. Jiráskem do Ennis, Tex., abychom přednášeli tam na kursu Župy Jižní. Kurs trval 14 dnů a my vyjedše ze Cedar Rapids, dne 3. ledna dorazili na místo teprve v neděli po poledni. Na nádraží nás již činovníci župní, organisator br. Hošek, Karel a Franta Moučka, starosta Toupal, Zázvorka a jiní a jiní z místní jednoty očekávali a ihned zavezli nás ku přátelům věci naší do rodiny Necudovy, nedaleko Sokolny, as na dvě míle od města. Záhy byli jsme jako doma a v Sokolně již se vše připravovalo na zařízení "kasáren". Počasí bylo dosti pěkné, vítr si trochu zafučel, jakoby předzvěstí, že může býti ještě jináče. A bylo. V pondělí ráno mrzlo jen fičelo, vítr severák a v Sokolně nebylo komínu ani kamen. Mělo se začít s vyučováním přesně dle rozvrhu. Zima byla, vítr foukal — na něco podobného jsme ovšem připraveni "na slunném Jihu" nebyli, vždyt' jsme si ještě na vlaku

s br. Jiráskem slibovali co si natrháme jahod a co domu květů magnolií donesem.

Zatím donesli jsme si pár kaktusů pichlavých a s těmi však také hodně milých a krásných dojmů, nejen o pohostinnosti našich lidí, ale lásee k té věci naší sokolské těch několika upřímných pracovníků, již zápasiti mají od samých počátků Sokolství našeho na Jihu zde s předsudkem a tam s podivnou technikou boje klerikálního čili "Orlíků." Ti nejen že z našich kněh nám vše kradou, jako černé vrány, po stránce technické, ale předplácí si i ten list náš brzy pod tím a pak zase pod oním jmenem, aby "dokázali, že taký Obrorrel a tutti quanti se může postaviti všem činovníkům N. J. S. i se svými "velebnými pány", aby dokázali, že Sokol zpronevěřil se myšlenkám a snahám svých zakladatelů!" Panáčky v kutnách totiž mrzí, že Sokol v Čechách již jim prapory své světití nedává, že o božím těle netáhne s nimi, k božímu hrobu "na vartu" také nejde a usnesl si, že za členy nepřijme příslušníky klerikálních spolků a ty kdož snahám klerikálním vědomě slouží. Tak jest v Čechách, kdežto v té prozluklé a nevěrectvím načichlé české Americe jest ještě hůře. Tu co Sokol, to antikrist, nevěrec a, svobodář a volno myšlenkář samý to hrozný nepřítel křesťanství! A ku podivu děje se tak již od prvé jednoty v St. Louisu, Mo. založené roku 1865 a zase v tom kletém St. Louisu, sídle nejbohabojnějšího papíru katolického "Hlasu" prohlásila se ta naše N. J. S. o jubilejním sjezdu ke všemu ještě přímo a poctivě svobodomyšlnou. Mezi tím velební páni pracovali: členům našim, katolického vyznání slíbilo se to či ono, nějaké teplejší místočko, nějaké zaopatření brzy v Texasu a hned zase v Baltimore a roku 1895, již ti, kdož u nás lečeme se přiučili začínají dělat do "Orloviny." Tak se pokračovalo, mlátilo se do svobodářů a Sokolům spílalo se o vše pryč a což teprve, když ještě Dělnícko Americký Sokol na Východě najednou zaujal rovněž svobodomyšlné stanovisko na sjezdu svém a o členství ještě radikálněji se zmíňuje, ukázal mnohým ramenářům jak vlastně Sokol vypadati nemá. Kněžím katolickým hodilo se do krámu. Jim kozla záleželo na Sokolech, jako snažili se spíše, jen aby jim žádná jejich mladistvá ovečka neušla. Spílalo se tedy znovu, nadávalo — nu a když hodně té špíny, kalu a zápachu, — tu v tom zmatku a vřavě ječícího dorážení a útoku lovili se dušičky s jménem Sokola na kříži. V Texasu, kde v tom ohledu není ještě vše jak by býti mělo, kde svobodomyšlnost všelijak se vykládá a některé listy lid náš na "Moravce" a Čechy dělí, jen aby spíše politického vlivu dosáhl z boží milosti nějaký chyták soudce český, nebylo jináče a nemohlo být. Lid na to Sokolství nebyl připraven a kde jej klerikálové připravili, aneb nějaký ten šplhavec pochybného rázu můžete si představit jak asi dopadlo. Ano, někdy i v podpurných a jinak pokrokových spolecích a jednotách nemohlo se pochopiti nač a proč ta mládež měla by cvičiti, nač se utužovati, nežli jen tou "trdlovačkou" svou českost dokazovati brzy v té a zase oné síni "národní". Ale dolétli ptáči hod-

ní, bodří a stateční z Čech, dolétli Sokolci upřímní, nezištní a poctiví a již k rušnější se šlo práci, Sokol měl se k rozmachu a dnes po kursu, kdy výsledky byly tak pronikavé, kdy práce, vytrvalost a láska k věci přímo divy konaly, doufejme, že půjde se dále a v jednoty ti hoši naši drazí, posluchači a posluchačky, již dobré símě zanesou . . .

V Texasu, státu to kde není ještě ani povinné návštěvy školní, ani českých škol svobodomyšlných, kde viděli jsme namnoze ty venkovské školky veřejné jako popelky ošumělé, roztrhané a tu a tam bez došků, kde český hoch, aneb děvče, jež by gradovalo z vyšší školy jest přímo vzácností v poměru a s obyvatelstvem našeho původu, kde "čepuje se poučení" o Sokolstvu, jakoby to byl samý komediant a při tom o politické schůzi volá se, že má dotyčný novinář "české hlasy v kapse", daří se ovšem práci naší výchovné dle toho. Hned ale v zápětí jest tu celá řada činovníků, již dovedou pracovati a o povznesení i skutečné uvědomění lidu svého usilující, mnohých již výsledků docílili. Nám zdá se, žeť asi jako před 20 lety na Severu, ale povážíme-li s jakým materiálem tam dole, v tom Texasu se pracuje, pak zamyslíme se a hned tím mozkiem našim půjde jedna myšlenka: **"Na Jihu třeba nasaditi všechny páky, má-li Sokol prospívati, se udržeti . . ."**

Hned v neděli odpoledne, 5. ledna účastníci jsme se schůze místní jednoty Karel Havlíček Borovský. Bylo tu živo, ba v některé chvíli se nám zdálo, až trochu příliš ukazoval se nám hostům rub. Konečně ale šlo vše opět starou kolejí, trochu energie slovní se vybil a stala se mnohá usnesení, jež dokazovala, že místní jednota a župní sídlo se činí. Také sbírky na Jihoslovany dopadly tu dobře, kdežto přednášek konáno několik. Divadlo se pěstuje a nyní po kursu jsme si jisti i ve cvičení značný bude pokrok, protože bude o cvičitele dorostu, mládeže i cvičitelky Sokolek postaráno, jež jistě odbor založiti si slíbily.

Tak zažili jsme neděli prvou. Lecos nás zaráželo a chvílemi po šíjí šel mráz, vidouce ty úporné snahy těch několika jedinců nadšených a hned jiných, již hesla: "Ni zisk, ni slávu" patrně neměli ještě příležitost poznati úplně, kdežto ještě jiní přicházeli, jako "Orlíci" zbožní, aby si ty Sokolky ze Severu důkladně omrkli a podati mohli na místech příslušných raport . . .

Zařídili jsme co třeba v Sokolně, dali si předložit jídelní lístek české kuchařky pí. Radové, prohledli místnosti, kde posluchači budou spáti a posluchačky ubytovány. A věru, že provětrání nebylo třeba nařizovati.

Jen z toho zásobování pitnou vodou jsme měli strach. Však nestalo se ničeho, voda se převařovala a tak stav zdravotní posluchačstva nemohl býti v těch prostorných "kasárnách" veliké Sokolny, nové a nedávno dostavené věru lepším. Pouze jeden případ místní otravy jsme měli br. Šerpana z Timpken, Kans. Týž měl poraněnou nohu a barva ze spodního prádla dostala se s potem do otevřené rány. Denně jsme čistili a bratr mohl býti přítomen

přednáškám, kdežto na druhý týden již evičil. Poranění to však způsobil si doma. Celkem posluchači i posluchačky byli vesměs pilní a přičinliví, ba tolik jevíli dobré vůle, že za časté evičilo se již o jedné odpůldne i u večer a to do hodin pozdních. Vlastní rozvrh evičební zněl takto:

Od 8. do 10. hodin: Česká těloevičná soustava.

Od 10. do 11. hod.: Ženský těloevik, ozdobné kroky, tance, přednášel Br. Fr. Jirásek.

Od 11. do 12. hod.: Tělověda. Základy fyziologie těloeviku, před. Dr. J. Rudiš-Jičínský.

Od 2. do 3. hod.: Soustava těl. ukázky praktické.

Od 3. do 4. hod. Dětský těloevik, před. br. Fr. Jirásek.

Od 4. do 6. hod.: Zdravověda. Prvá pomoc v pádu úrazu. Před. Dr. J. Rudiš-Jičínský. Přednášky své jsme illustrovali.

O tom jak se nám podařilo vystihnouti úkol svůj, jako učitelů kursu nebudeme šířiti slov, protože posluchači sami zvolili si referenta, jenž podati má zprávu svou. Jest br. B. Hatka z Granger, Tex. Tolik však směle můžeme říci, že výsledky byli jsme jen mile překvapeni, jako neradi jsme se loučili s tou veselou a bodrou chasou sokolů, jež sletla se tu ze státu Texasu a Kansasu. Oklahoma žel zastoupena nebyla a také do této chvíle nedostali jsme žádoucího vysvětlení, jako dosud některé jednoty, jež zastoupeny nebyly neuznaly ani za dobré, aby se aspoň omluvily, když již tento vrehol nedbalosti, příležitost k náeviku jich vlastních evičitelů, jednoduše se přešel, jakoby k dennímu "nepořádku". Jsou jak viděti i v Župě Jižní některé jednoty náramně dochvilné a schůze župní, již byli jsme spolu s posluchači kursu přítomni, dokázala, že leckde by měli se postarati o nějakou tu "štitku" do těch svých rybníček.

Župa přijala některá velice pozoruhodná usnesení. Tak veliké veřejné má se pořádati v červenci v Granger, Tex., kdežto jednotlivé jednoty mají vyslati delegáty své k uvedení prvního sboru Sokolek do Dallas, Tex. Dále doporučuje se sjezdu N. J. S. a V. V. návrhy ty se zaslaly, aby při Výkonném Výboru zřízen byl i odbor zdravotní, evičitelský sbor N. J. S., čili odbor technický a ženský odbor. Činovníci župní uvítali přítomné činovníky na kurs vyslané, učitele a posluchače a mnohé na dobro celku tu pro jednání, jako mnohá stížnost vedena, jež těm mladším a nadšenějším zrovna mnoho neposloužila. povážíme-li, že padal jeden účet za druhým za práce sebe-menšího rozsahu, co zatím posluchači, ba i učitelové sami v první dny museli si opatřiti a vypůjčiti kamna. Br. Vrla a br. Brožek donesli na zádech, kdežto posluchači "pantokem rubali drvo" a my s br. Brožkem "rezali včel také," když bylo třeba. Že v Texasu řádně vymrzíme jsme si nepomysleli, že vymrzíme v Sokolně ani nám nenapadlo, jako že po celou dobu kursu bylo naprosté "sucho" nás opět těšilo. Z náradí scházely kruhy, kdežto místo tabule museli jsme vzít za vděk kouskem voskovaného plátna. Ale šlo a veselá nálada panovala po celou dobu běhu, jen

tehdy se nějak pozměnilo, když objevily se na improvizované naší tabuli následující otázky:

1. Na kostře kolik jest částí?
2. Hlava má kolik kostí?
3. Jak zoveme paže a nohy v tělovědě?
4. Z čeho skládá se soustava nervová?
5. Jmenujte ústroje zažívací.
6. Úkol srdce.
7. Úkol plíc.
8. Kolikery jsou krvinky?
9. Proč evičíme?
10. Úkol ledvin.

A ku podivu posluchači vesměs obstáli a při praktické demonstraci o první pomoci v pádu úrazu, pochybujeme, že jsme mohli míti žactva lepšího a vděčnějšího. V sobotu kurs končil a tu jsme měli opět několik otázek a sice:

1. Co činí stravu bohatší na bílkoviny?
2. Proč neradno píti vody z kaluže?
3. Co jest pořádající činnost vůle?
4. Jak zachováte se, když někdo chrlí krev?
5. Co děje se v ústech při trávení?
6. Co děje se v žaludku, když tam potrava dorazí?
7. Co doporučíte borei před závody?
8. Které heslo sokolské se Ti nejlépe líbí?
9. Co je pohmožděnina?
10. Zdravotní opatření v Sokolovně.

Tu jen dva z posluchačů měli nejmenší známku 60, kdežto pět dosáhlo nejvyššího počtu možných bodů 100. U večer bylo pak veřejné čili ukázka co při dobré vůli lze naevičiti za poměrně kratinkou dobu, jakož i my promluvili na prospěch toho našeho Sokolství. Pověděli jsme přímo a pěkně od plíc. Schromáždění bylo hojné a nadšené. Také bylo několik výstupů veselých a my odeházeli spokojeni a to v průvodu starého harecovníka sokolského br. Jos. Buňaty, jenž si sem až z Caldwell zajel se na nás podívat. Jak jsme se tomu těšili, jak tiskli tu bodrou ruku starého Sokola — přítele. Mládež dala se do tance za hudby br. Fr. Moučky a my šli si odpočinout u vědomí vykonané povinnosti, abychom v neděli časně z rána k domovu se brali. Zastavili jsme se pak na cestě i u našich v Dallas, Tex. a povzbudili. Ještě jednou mnoho zdaru těm našim na Jihu a hodně přízně lidu na jehož pokrok, postup a utužení ten Sokol vždy a všude pracuje — nezištně pracuje...

Z DOPISU ZE DNE 30. ČERVENCE 1869.

"Jakkoli mínění lidského jsem sobě vždy málo vážil, tomu nikdy jsem nechtěl, by na konec mne káral hlas vlastního svědomí: Tys toliko požíval u hodů cizích, tys nového nic nepřičinil k životu národa svého, tys ničím neobohatil ústrojí jeho dílem svým, tys žil co zbytečník.

"Tomu se vyhnouti chei a bohda i vyhnu, jak v první, tak i v druhé půli života svého. V oné stala se věc sokolská co do duševní práce dílem mým, smím říci od hlavy až k patě a přiznávám se, že čím více roste, s tím hrdější zálibou na ni pohlížím. Vše jedno, at se to jednou zapomene, nesejdu přec ze svě-

ta, aniž bych zanechal dílo užitečné a trvalé. Věc jedna je hotova, avšak nemám dosud pražádné chuti položit se v hrob. Co tedy dál?

“Na válčišti politickém stojí bojovníků dost a spůsobilejších nežli já. Nač tedy tam stát, kde řady husté jsou a kam se nehodím. Raději se stavím v mezeru málo obranci dosud hájenou a tam kde k čemu platen jsem. Tím ovšem nezříkám se každé činnosti v širším smyslu veřejné. Kde vskutku třeba nahodilé osoby mé, tam též se dostavím a splním povždy povinnost svou, třeba i životem.

“Pokud však toho není potřeba, ni tam ni jinam vkročit nehodlám. A nechťit být všude něco a celkem nic, obmezit se, ne z obmezenosti duševní, než z vlastní vůle své na jednu věc a jí věnovat úsilí a všecken prázdny čas — to není, doufám, žádná slabost, žádné coufání, než spíše u povahy všeho dychtivé resignace nesnadná sic, však rozumná a celku prospěšná.

“Když jedno dokonáno v podstatě, když výhradně již nevyplňuje mysl mou, když touha má se také jinam obrací, tu studia esthetická, s nimiž jsem se zaměstnával pouze pro sebe, k své vlastní útěše, nabízí se mi sama co předmět nové, jaré činnosti. A zase jako před léty, kdy myšlenka Sokolská poprvé jako blesk mne projela; pravím si: Co sám nejlíp dovedeš, to činit tvoje povinnost. I doufám nezvratně, že také tentokráte jí dostojím.”

Miroslav Tyrš.

K LETOŠNÍMU SJEZDU.

II.

Vedle zachování dorostu česko-amerického řadám sokolským, nejobtížnějším problémem, o jehož rozluštění již delší dobu marně se pokoušíme, jest problém výchovy evičitelů. Ku cti Nár. Jed. Sokolské budiž poznamenáno, že neskrbí dolarem, kde jedná se o povznesení činnosti v tělocvičnách, o šíření odborných vědomostí — ale při těch největších obětích, jaké výchově evičitelů jsme již byli přinesli, výsledek nebyl daleko takový, jaký jsme očekávali. Příčin tohoto dosavadního nezdaru jest mnoho; první jest, že jen malý počet jednot našich placené evičitele chce neb může zaměstnávat a tu nelze očekávat, že schopní bratři obětují drahý čas, aby v delším kursu potřebné vědomosti si osvojili a dalšímu vzdělávání svému čas obětovali. Delší kurs u nás může znamenati ztrátu zaměstnání pro mnohého posluchače, neboť jsou z pravidla zaměstnání u cizinců a tu v panujícím těžkém boji o existenci každý dvakrát se rozmyslí, nežli své zaměstnání opustí, aby se oddal studiu odborným, když tyto mu existenci mezi námi zajistit nemohou. I tam, kde evičitel jest za práci svoji odměňován tak, že může se povolání svému úplně věnovati, jest budoucnost jeho přec jen velice pochybnou, nejistou, neboť nebezpečno jest zakládati budoucnost rodiny na tak chatrných základech, kde často rozmar členstva, vzniklé spory, nedorozumění a p., mohou základy ty pod námi rozmetati v několika dnech. Již z těchto důvodů pořádání dlou-

hého, tak zvaného “hlavního kursu”, který měl by býti jakousi “vyšší tělocvičnou školou”, jest u nás nežádoucí, nepraktické, zbytečné. Jiný důvod proti pořádání hlavního kursu uvedli jsme na základě nabytých zkušeností v posledních letech. Bylo původní naší myšlenkou, aby posluchači kursů župních byli vysláni do kursu hlavního, kam šli by již poněkud připraveni — ale zkušenost s kursy župními přesvědčila nás, že v kursu hlavním měli bychom co dělati právě tak se začátečníky, jako v kursech župních. Kdo může súčasnit se kursu župního, doma neb v blízkém místě, tomu poměry nedovolují, aby jel do hlavního kursu do města vzdálenějšího na delší dobu a na místě posluchačů již poněkud vyškolených přijela by do hlavního kursu většina takových, s nimiž musilo by začínati se opět od tělocvičné abecedy a tak nákladný kurs nepřinesl by nám více užtku, nežli nám přinášejí s menším nákladem, ale častěji pořádané kursy župní. — Že kursy nesetkaly se až posud s takovým zdarem, jak se očekávalo, toho do jisté míry nesly vinu též naše jednoty. Při výběru posluchačů brán byl u mnohých jednot malý ohled na to, jak dalece člen jest pro důležitý úkol evičitele spůsobilým, nebylo v mnohých případech bráno ohledu na to, má-li aspoň tolik inteligence, aby rychle chápati dovedl, co jest v kursu přednášeno, bude-li schopen budovati sám na těch základech, které jsou mu v kursu dány, zda-li jako evičitel dovede získati si důvěru členstva, úctu evičenek, lásku dorostu — bude-li jako představitel idey sokolské vždy jejím důstojným reprezentantem před veřejností, lne-li k věci sokolské s takovou láskou, aby pak po návratu svém v práci sokolské setrval. Vyšleme-li do kursu bratra, jemuž nestačí pouze říci A, ale musí mu široce a dlouze vykládáno býti, že po A následuje B, kterého do kursu vábí jen touha po výletu, po změně, dobrodružství, který povahou svojí ani s těmi nejobhatšími vědomostmi pro povinnosti vychovatele se nehodí, nemůžeme očekávati, že jednotě vyslání takového člena do kursu přinese mnoho prospěchu a z toho pak vzniká chybný názor, že jsou evičitelské kursy zbytečné, poněvať se v nich posluchači ničemu nenaučí.

Jelikož ale o výchovu evičitelů pečovati musíme, nastává otázka, jakou cestu voliti, aby celku za panujících poměrů vyplynul z nich prospěch největší. Byli jsme od prvních počátků při pořádání kursů více méně činně účastni a tu na základě nabytých zkušeností navrhujeme cestu následující: Pořádati každého roku kursy župní a pro tyto voliti vždy místo, všem jednotám nejprístupnější. Jelikož mnoho schopných sil nebylo s to evičení se súčasnit pro denní zaměstnání, at' vyučováno jest v hodinách denních i večerních — a kdyby to bylo pro učitele a některé posluchače příliš namáhavé, at' raději zkrátí se hodiny denní a nahradí se hodinami večerními. Častější a kratší kursy zanesou do našich řad více odborných vědomostí, nežli jeden kurs hlavní. A tu, jelikož Výk. Výboru odpadlo by vydání na kurs hlavní, může z ústřední

pokladny přispívati na kursy župní — bud' place-ním učitelů neb za ubytování posluchačů, zakupo-váním pomůcek, atd. Kde jsou jednoty tak od sebe vzdáleny, že nelze všem posluchačům do kursu vyslati, at' pořádaný jsou v župě kursy dva i tři — neb menší vydání vyžadovati bude vyslati do jiného místa jednoho neb dva učitele, nežli do ústředního města vyslati tučet posluchačů. Dále Výk. Výbor at' má stále na skladě nejméně padesát výtisků každé důležitější tělocvičné publikace, tak aby naši evičitelé rychle si mohli vše objednat u bratra jednatele a každá jednota at' pro evičitele svého odebírá ty tělocvičné časopisy, které jim budou jako vydatné pomůcky doporučeny. Touto cestou, jak za to po nabytých zkušenostech máme, zahájena byla by systematicky vydatná činnost k luštění tak důležitého problému, jakým jest výcho-va evičitelů.

* * *

V stanovách, kde jednáno jest o povinnosti členů (Hlava II.), druhý odstavec zní následovně:

2. Každý člen má do 30. roku věku svého pravidelně evičiti. Člen po 30. roce svého věku do jednoty přijatý jest povinen po dobu jednoho roku evičení pravidelně navštěvovati.

Článek tento, bratři, jest v stanovách našich úplně zbytečným, poněvač dle něho nikdo se neřídí a jakmile trpíme v řádech a pravidlech našich jediný článek, který neprovádíme, poskytujeme členstvu příležitost přestupovati celou řadu jiných článků, poněvač při tom nedbalí členové poukazovati mohou stále na to, že nebdíme-li nad prováděním článku jednoho, nemáme práva žádati, aby zachovávána byla pravidla ostatní. V kolika jednotách dnes evičí všichni bratři, kteří nedosáhli ještě 30. roku? Ani v jediné! Která jednota může dnes s dobrým svědomím říci, že každý nově přijatý člen, čítající více než 30. roků, první rok pravidelně evičení navštěvoval? Není jediné! Proč tedy trpěti v stanovách články, na jejich provádění se nehledí, a o nichž, chceme-li býti upřímnými, musíme doznati, že přísné zachovávaní jich jest holou nemožností? Kdo přečte si naše stanovy bedlivě, ten souhlasiti bude s námi, že jest tam mnoho zbytečností a kdybychom přijali jen články takové, na jejich zachovávaní možno naléhati, že by stanovy naše byly značně zkráceny — jelikož nebylo by v nich článků zbytečných, nebylo by v nich článků tištěných pro parádu neb z pouhého zvyku. Zbytečno jest někoho k evičením tělesným nutit, kdo důležitost evičení tělesných nepoznal. I kdybychom tím přísným zněním zákona některé jednotlivce pohuli k návštěvě evičení, nezískali bychom mnoho. Nic na světě, k čemu donutíme zákonem, hrozbou, není konáno s takovým zápalem, s láskou, jako to, co konáme z vlastního popudu, z vlastního přesvědčení. Kdo na tělocvik pohlíží jako na pouhý sport, kratochvíli mladých lidí, kdo vidí v tělocviku jen "kotrmelcování" nebo zbytečné "lámání kostí" — takové k návštěvě tělocvičny nepřinutíme, a kdybychom donucovací články vyplnili celé stanovy.

Zákonem doháněti členstvo k evičením tělesným, jest nejen zbytečným, bezvýsledným, ale po našem náhledu jest Sokolstva nedůstojným. Poučujme členstvo své o důležitosti evičení tělesných a to přinese nám lepší výsledky, nežli když každému novému členu řekneme: "ty evičiti musíš!" Jedinou a Sokolstva důstojnou cestou, jakou členstvo k tělocviku můžeme pobádati, jest vzdělávání, šíření poznání důležitosti evičení tělesných a při tom šířením poznání toho pravého významu poslání Sokolstva. V tomto směru jsme až posud mnoho nevykonali, ač na první stránce stanov slavně prohlašujeme, že "chceme se o duševní a tělesný vývin mládeže, žen i mužů zasazovati..." Jednou neb dvěma přednáškami v roce, při nichž členstvo naše ještě stkví se svojí nepřítomností, mnoho nevykonáme. Co tedy činiti? Vidíme zde jediný vydatný způsob, jak v členstvu stávajícím i budoucím lásku k tělocviku probouzeti, k jeho pěstění je povzbuditi a šíření čistých snah sokolských v lidu napomáhati, a sice: At' nákladem Výk. Výboru vydán jest krátký, populárně psaný spisek o vlivu tělesných evičení na celý organismus, at' doplněn jest úsudky lékařských autorit — budiž v něm poukázáno na to, jaké škodlivé vlivy na celý organismus má tělesná nečinnost, co znamená pěstění systematického tělocviku pro budoucího otce, pro budoucí matku. Vyhněme se ve spisku tom všem otrápaným výrazům a podejme v něm jen fakta. K tomu přidejme několik stránek o účelu sokolských jednot, jakým každý Sokol býti má — k čemuž mohli bychom použiti některé vyňatky ze spisů Tyršových a z nedávno vydaného výtečného spisu Vaníčkova. Spisec tento at' obdrží zdarma každý člen, a at' jest dán každému novému členu při jeho uvedení do středu našeho, a tím učiníme pro věc sokolskou více, nežli jsme s to docíliti těmi nejprísnejšími články stanov. Ano, kdyby tato myšlenka nalezla mezi zástupci sjezdovými porozumění, šli bychom ještě o krok dále a řekli bychom: at' spisec takový rozdávan jest zdarma při každé významnější slavnosti sokolské. Koho do tělocvičny nepřivede vlastní poznání důležitosti evičení tělesných, toho tam nepřivede ani celá řada donucovacích článků ve stanovách. Jaký výsledek onen spisec by měl, jakou misionářskou práci by mezi lidem česko-americkým vykonati mohl, to ovšem záleželo by na tom, jak by byl sepsán — jak lidu "do duše" promluvit by dovedl. č.

Co sám mohu vykonat, tím nebudu jiné obtěžovat a co mohu dnes vykonat, neodložím!

Jakž připravíme se na uctění památky velikého mistra a hlasatele PRAVDY? Zda národ bude onoho nesmrtelného člověka hoden jeho PRAVDY? Zda hájí a vychovává pak i organisace toho národa nejprádnější Pravdu tu ve všech svých lidech tak jak povinnováni jsme Kostnickému Mistru? Odpovězte si ve svých svědomích. Ruch.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois.

Pořadatelé:

DR. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, CEDAR RAPIDS, IOWA.
JOSEF ČERMÁK, 1641 Millard Avenue, CHICAGO, ILL.
Tel. Lawndale 1974.

Editors:

Všecky dopisy a práce pro "Sokola Amerického" buďtež zasílány hlavněmu pořadateli za list zodpovědnému:

Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Ia.

SUBSCRIPTION - - - - - 75c per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Cech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sdělí tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož i odevzdání do listu příjímá jednatele Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele sdělí.

JAN ČERNÝ, 431 E. 71st St. New York City, jednatele Výkonného Výboru.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou hlavněho pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

JAK ZACHOVATI SOBĚ SVĚŽEST?

Dochází nás často různé dotazy zajímavé a někdy opravdu takového druhu, že škoda papíru. Minule však dostali jsme lístek tohoto obsahu: "Prosím, porad'te co dělají, abych zachovala si zdraví, svěžest a sílu." Otázkou tou měla by se zabývat žena, dívka každá, necht' si již pracuje, aneb žije v nepříznivých poměrech a prostředí, aneb poměrech i lepších, jež dříve, aneb později mohou mít vliv na její zdraví, aneb tak se pozměnit, že zdraví by rozhodně utrpělo.

Ti, kdož mají Sokoly moc rádi hned vám vyrazí: "Tot' se ví, že ji pošlete cvičit, není-li pravda?" Ano, pošleme ji do Sokolny, začneme s prostnými, poznenáhlu stupňujeme a poznávše dle vývoje cvičenky co vše třeba zařídit především také ihned životosprávu. Jako jeden lék není vždy a ve všem a na všechno, tak také náš tělocvik musí býti toho druhu, aby všechny pohyby obsahoval, jež v tomto případě hlavně působily by na celé okolí dutiny břišní a veškeré ústrojí tu se nalezající i ona v dutině hrudní ovšem.

Vedle chorob, jež vznikají z nedostatečného dýchání a nedostatku pohybu vůbec nejvíce škody natropí špatná výživa, nedostatečná a chybná životospráva. Chyba, jež všude se vyskytuje záleží v tom, že požíváme přílišné množství jednoho druhu požívatín, kdežto druhých pomíjíme zcela, aneb máme jich poměrně na svém "jídelním lístku" jen málo. Ti, kdo z nás drží se naší české kuchyně jsou na tom

poměrně lépe těch, již odkázáni jsou na jídla všeliká, kdežto v celku vzato a povšechně muži jedí příliš mnoho bílkovin, jako masa, kdežto ženy požívají opět látek škrobových u značném množství čili nad míru. Ano, zdá se, že si hlavně pochutnají na docela nevyživném pokrmu a nezdravém jako jsou "páje", dorty a "cake", aneb něco hodně sladkého, aneb zase nakládaného, kyselého a hodně kořeněného.

V tom ohledu nejvíce se provinují samy na sobě dívky a ženy v obchodech pracující. Dívka americká mimo to přímo shltne ten svůj "lunch" teplý, aneb studený a naše děvčiska zdá se, že obvykle co nedobré nejdříve od jiných odkoukají a se naučí. Děvče, jež musí do práce, nalezá se obvykle hned od prvé chvíle pod vlivem okolností nepříznivých: tak jest zaměstnáno v místnostech neprovětraných, jindy v písárnách plných prachu a opět jinde v dílnách, kde vzduch by mohl zrovna krájet. Ano i tam kde náležitý dozor bývá na čistotu jsou opět stroje a jiné věci, jež nutí tělo její do určité a stálé stejné posice, stále stejného shrbení a jednostranného, třeba i někdy obtížného pohybu, který tím bude namáhavějším, čím méně se dbá volného úboru a stažení hrudníku i jiných překážek v oběhu krevním. Stav zdravotní za takových okolností nemůže býti zrovna nejlepší a jako první následek se dostaví nechut' k jídlu, jež denně se horší a vy divíte se, jak to děvče ku příkladu u telefonu zaměstnané, tedy nikterak prací obtížnou přetížené může se spokojiti těmi několika sousty bílého chleba, špatným máslem pomazaného, okurkou a několika cukrovinkami, trochou všelijak vypadající kávy a jinými věcmi zcela nevyživnými. Někdy se ta káva ani nemá kde ohřátí a "lunch" se jí tedy studený, jindy opět jí se nějaký zákusek na rychlo pořázený horký a zapíjí ledovou vodou a protože tu v Americe platí nejvíce: "Čas jsou peníze" obědvá se rychle, čtou se při tom noviny a hned zase pospíchá se do práce, aby jen v té honbě za dollarem sužoval se žaludek co nejvíce a při tom i čivy namahaly najednou. Pak se divíme, že tolik si ženy stěžují na hlavy bolení, nezáživnost, zácpu a že konečně k těmto příznakům poznenáhlu druží se i jiné, zejména, jestli děvče stále musí při práci své seděti a různých hygienických opatření neznajíce, pracuje do únavy den ze dne, aby u večer "osvěžení" hledalo opět v uzavřené místnosti toho kterého "pět'ákového", aneb docela všelikými výpary přeplněném sále tanečním. Na druhý den nevyspalá znovu jde do téže práce, ba zdálo by se na pohled, že nikterak ji neškodí.

A přec první pel svěžesti záhy začne opadávat, dostavuje se únava mohutnější, sil ubývá a nezáživnost již se hlásí. Dobře, jestli v čas si děvče povšimne a vypozeruje nejdříve ovšem v zrcadle na tváři své a rychle si uvědomí, že příroda se dovede silně mstít za poklesky vůči ní, at' již toho či onoho jsou druhu. Tu obvykle ještě možná jest náprava, protože tělo ještě lze posílit a samo dosti má ještě vzdornosti, aby škody způsobené se napravily. Déle váhati se nesmí a řádná životospráva se zavede. Jed-

nostranná práce vyrovná se evičením tělesným a při tom ovšem i evikem nervů a mysle, kdežto chyby, jichž ve výživě těla jsme spáchali napravíme rovněž v tělocvičně počínajíce, protože tu po vydatné a osvěžující činnosti chut' k jídlu se záhy dostavuje, kdežto zácpa, jež nás po delší dobu trápila sama poznenáhlu mizí, protože činnosti svalstva břišního i vnitřní orgány ku zvýšené práci se povolávají.

A co že jest vlastně ta životospráva, kterou ve dle těla pohybování soustavného tak vřele a stále na místech těchto doporučujeme? Zopakujeme si znovu: "Životospráva záleží v takovém uspořádání výkonů tělesných, především výkonů výživě sloužících aby vždy činnost střídala se s klidem v pravidelném sledu. Na prvním místě jde o činnost zažívací: žlázy, jež zažívací šťávy připravují, užívají k tomu hmoty svých vlastních buněk žlázových; vidíme skutečně, jak během zažívání tyto buňky se zmenšují aneb docela ztrácejí. Aby žlázy opět k nové činnosti schopnými se staly, jest třeba doby klidu, ve které by činností ztracenou hmotu nahradili. A protože pak veškerý žlázy ústrojí zažívacího v činnost se přivádějí popudem způsobeným požitím potravy, třeba požívat potravu v pravidelných přestávkách, aby činnost a klid ústrojí zažívacích pravidelně se střídaly. K životosprávě náleží dále složení pokrmů tak, napsal Dr. Chodounský, aby potravou nahrazeny byly všechny látky, jež činnostmi tělesnými se spotřebují. Přivádí-li se výživných látek více, nežli se spotřebuje, ukládá se ústrojí zažívacímu zbytečná práce; přebytky požití bílkoviny rozkládají se neupotřebeny; tuk a uhlohydráty vedou k nasazování tuků na těle. Požívá-li se výživných látek méně, nežli se spotřebuje, dosazuje tělo ze svého a schází." Požívají-li se pak ještě k tomu látky škodlivých přísad obsahujících, aneb látky všelijak falšované musí působiti ovšem jen otravně a záhubně. V tom ohledu tedy nový zákon o čistotě potravin u nás jen blahodárně působí, již i proto, že týká se rovněž i naprosté čistoty léků chráně zdravého i nezdravého čili lidstvo veškeré před nesvědčitostí různých vyděračných vyrabitelů.

"Potravou tedy třeba dosaditi pouze tolik výživných látek, mnoho-li tělo dle denních ztrát potřebuje; musí tedy býti naprostá rovnováha výměny látek. Potrava musí býti upravena tak, aby lahodila jednak chutí, jednak rozmanitostí. Jako nutno střídati činnost s klidem ve výkonech zažívacích, tak i všechny ostatní tělesné i mysle činnosti mají střídati se s klidem v pravidelném sledu. Nutno dále jednotlivé činnosti tak zařídit, aby jedna činnost s druhou se střídala, aby nebyla všechna ústrojí v činnosti najednou a v klidu najednou. Neboť každé ústrojí v činnosti žádá lepší výživy, čilejšího přítoku krve; toho může se mu dostati, když jiná ústrojí v klidu jsou a s menším přítokem krve spokojiti se mohou."

Když tolik si uvědomíme, jest pak již odpověď na otázku: "Jak zachovati sobě svěžest?" zcela snadnou, zejména i přihledneme-li ještě blíže ku zdravotě těla našeho vůbec i postaráme se zároveň

o náležitě vyměšování škodných látek. To stane se způsobem velmi jednoduchým totiž opět zvýšeným, soustavným pohybem a tím, že pijeme co nejvíce dobré, čisté, vody. Vedle náležité výživy tudíž naučíme se na nápoj nejlepší, kterého prodlením hodin pracovních používáme co nejvíce, pijeme dle chuti ovšem; a jestli zácpou trpíme pitím vody mnoho napraviti můžeme, ba více, nežli všelikými projímadly na které si konečně zvykneme a více si škodíme a žaludku našemu, nežli popřejeme-li přírodě, aby náležitě pracovati mohla.

ROZDĚLENÍ PRÁCE.

Rozdělení práce jest výsledkem civilisace. Jen dobrému rozdělení práce děkujeme za skvělé výsledky na poli umění, na poli vynálezů, na poli průmyslu. Čím více vědomí šířilo se v lidu, tím více byla práce rozdělována — a čím více byla práce rozdělována, čím více zabýval se jistým oborem práce člověk, pro obor ten spůsobitý, tím skvělejších výsledků bylo docíleno. A zdárný výsledek snah našich na tak zvaném poli národním závisí též na praktickém, dobrém rozdělení práce — bude-li každý jednotlivce, každé sdružení věnovati se jen tomu úkolu, pro jaký jeví spůsobitost, pro jaký bylo založeno. Není dnes snad jedině snahy, jediného účelu, který by neměl své zastance, své přestitele, své propagátory. Jen tenkrát sdružení, založené za jistým účelem, může povinností svým učiniti zadost, snaží-li se všemi silami pracovati pro ten svůj účel, pokud s celou energií kráčetí bude za cílem vytknutým. Spolky jsou jako jednotlivci: čím více cílů sobě vytknou, tím méně výsledků bude činnost a snaha jejich vykazovati. Nechceme tím říci, že sdružení, založené za jistým účelem, mělo by vůči ostatním snahám zachovati se s úplnou nevšímavostí. Kde jedná se o finanční neb mravní pomoci pro dobrý podnik, tam všechna sdružení národní měla by býti pohotově žádoucí pomoci poskytnouti — ale při tom každé sdružení všemi silami, co jich v středu svém chová, všemi schopnostmi svého členstva, s celou energií, kterou ve svém středu jest s to vyvinouti, at' ubírá se přímo za cílem, který si bylo při svém založení vytklo.

Vezměme na příklad naše jednoty sokolské, které za hlavní účel vytkly sobě tělesně a mravně povznášení lid. Snaha tato, nad níž důležitější neznáme, vyžaduje všechny schopné síly, jimiž Sokolstvo vládne — vyžaduje tolik hmotných obětí, že slabší jednoty ani dostáti jim nemohou. Má-li jednota sokolská věrně za vytknutým cílem se bráti, musí veškerou snahu svoji soustřediti k tomu vytknutému cíli — neboť jen tak jest možno, aby z činnosti její veřejnosti prospěch vyplynul. Všichni její schopní členové musí stále udržováni býti v činnosti — jedni aby starali se o finance, druhí zase o to, aby jednoty na cestě za cílem vytknutým neuchylovaly se z cesty — každý pracovati musí dle toho, pro jaký obor své práce jeví nejvíce

schopností, nejvíce působivosti. Ale — řekli jsme již nejednou na tomto místě — že žádnému sdružení není udělováno tolik úkolů, jako jednotám sokolským. Každou chvíli slyšíme, že chceme-li býti "těmi pravými Sokoly", musíme činně účastniti se "toho a toho", musíme činně zastoupiti býti ve všech různých sdruženích, která často obírala si tentýž cíl, který vedle tělocviku sledují jednoty sokolské. Jaký jest pak toho výsledek? Že členové jednot našich jsou nuceni činně účastniti se prací sdružení jiných a za krátký čas jsou tak pracemi přetížení, že ochabnou a vzdalují se pak práce a působnosti v jednotách sokolských.

Nechceme tím snad jednoty naše od jiných snah na poli národním odvracet — nechceme tímto říci, že není povinností jejich hmotně, pokud to poměry dovolují a hlavní náš účel tím netrpí, dobré snahy podporovati. Ale první a nejdůležitější povinností jejich jest pečovati o svůj vlastní domov, o svoji vlastní domácnost — všemi silami pracovati k tomu, aby ústavy naše staly se opravdu ústavy, v nichž mládež jest šlechtěna tělesně a mravně. Budeme-li vždy hned poslušni každého zvolání, že "chceme-li býti pravými Sokoly", musíme voliti si ještě celou řadu cílů jiných, zanedbáme jen sebe a jinde mnoho neprospějeme. Jen v dobrém rozdělení práce vidíme zdárný výsledek našich snah.

"CO SRDCE POJÍ, MOŘE NEROZDVOJÍ . . . "*)

"Vzpomínku, máš-li jakou na jednotu naši, mohl bys' vylíčiti," tak napsali jste, bratři drazí a co jsem ten milý dopis Váš obdržel, jako bych nebyl ani svůj . . . Vzpomínku! A myslí mou táhne vzpomínka celá šňůrečka, jako čistých granátů od Turnova, tak rudých a tak krásných a hned zase smutných a nebroušených, jakž jen Kozákov jich poskytl — kdy poskytl . . .

České granáty, jichž kde kdo z našich sobě v cizině váží, protože připomínají nám ty hory naše, ty dolinky překrásné, ty chaty krkonošských lidí pevných, svalů pevnějších a tužších, než-li kdes opodál v továrnách a dílnách vetřelce. A jak ty říčky plynou, jaký ruch a šum všude tam v tom "českém ráji", kde naši št'astní jsou! Zdá se mi, že stojím na tom náměstí u kašny, rozhlížím se naposled, jdu za bránu k nádraží a odjíždím z rodiště svého do ciziny, již po léta se toulaje konečně novým domovem si učiním a jedinou mou útěchou, že nejsem sám, že více nás, jimž osud nepřál, aby doma působiti mohli.

Mysl zalétá do minulosti, vzpomínám okamžiků dětství svého těch chvílek blaha nevýslovného, vzpomínám mnohých druhů svých a zase těch jako krev červených, českých granátů, těch klenotů okolí jičínského a dívíte se, že maně připomínám sobě slov nezapomenutelného našeho Náprsky: "Co srdce pojí, moře nerozdvojí . . ."

Přijďme letos znovu k Vám, abychom i znovu to dokázali. Na prvé povely dané, že k šestému sletu Sokolstva slovanského dostaviti se musíme i my Čecho-Američané, bylo odpovědí nejlepší nadšení ve všech jednotách sokolských a radost i v širších kruzích našich, neboť vytyčili jsme, že v průkazu práce sokolské borei naši scházeti nesmějí tentokráte, kdy to české Sokolstvo slaví své padesátiletí . . .

A hle, ti moji, ti Jičíňáci, bratři a sestry rozmilí rovněž přistupují k oslavě toho, že padesáte let pracovalo se i tu, kutilo a přičiňovalo jako v pravém hnízdě sokolím.

Let padesáte! . . .

A z těch, dovolte, abych připomněl doby, kdy my jako nadějní páni kluci čili "malé děti velkých otců" měli náramně veliký respekt ze všeho, co tehdy se dělo. Jedna třída našich měšťtínů horovala jen a výhradně pro hasiče, druhá pro Sokola a třetí byla za nebožtíka Stahla celá "šicovská".

Co tu bylo sporů, co zbytečné energie se vybito a co přemlouvání, aby ti naši otcové přešli hlavně od Sokola. Působilo se i na nečleny a každý příznivec věci sokolské musel za každou cenu poznati výhody a nutnost druhých organizací a což pak ten rozdíl v "uniformě"! . . .

Horečka zachvátila celé město a v "Řemeslnické Besedě" promlouvali mistři hlavně o tom, že jsou při nejmenším u sboru ostrořelců oprávněni k nějakému tomu "portupé" a trapezi. Také můj otec, mistr sklenářský, byl téhož náhledu a netrvalo dlouho místo k Sokolu byl by se nám dal za nějaký trapez k ostrořelcům. Netrvalo dlouho a ve staré almaře v pokoji vyčenichali jsme s bratrem svým, co to na nás "vlastenecky" naladěné a do evičení sokolského zamilované, syny mistra počestného cechu sklenářského vlastně leze. Pan major Stahl, dej mu pámbu věčnou slávu, již byl tatínkovi poslal všechno, co k prvému "vejšlapu" bylo zapotřebí. Mrzelo nás to a maminku rovněž tak a nemohouce si nikterak vysvětliti náhlý převrat ve smýšlení otcově poradili jsme se tajně s dobrým, šlechtitným a nad jiné vynikajícím Sokolem, přítelem naší rodiny a hlavně učitelem mojí maličkosti, nezapomenutelným bratrem Antonínem Štrauchem.

Již tehdy byl skoro slepý. Přinášel "Národní" k nám, i musel jsem mu předčítati, zaučuje se tak mimoděk pro pozdější povolání své novinářské a nezměrnou lásku k tomu našemu Sokolství.

Vyšli jsme si do Líp. Stanuli na Čeřovce. Den kvapem se skláněl. Nespěchali jsme, neboť ten Štrauch dovedl tak krásně vyprávět, tak roztomile radit jiným, co zatím sám trádal velice. Vzduch byl čistý a příroda tak bohatá svou výzdobou . . .

Štrauch vyslechl nás, pokýval hlavou a prohodil: "Toho, hoši, nebude! Byli jsme s Ignácem vždy za jedno a budeme i tentokráte, třeba přes vůli jeho. Sjednocení sokolské jest jediným, kde působiti lze na ozdravení našich poměrů. My staří tu nebudeme, ale vy mladší chraňte a tužte se, aby věc naše nějaké zkázy nevzala! Dnes třeba mne hoši ještě nechápete, ale tolik si zapamatujte, že v činnosti jest život a v

*) Z "Pamětního spisu Sokola Jičínského", 1912

té činnosti, at' cokoliv podnikáte, vždy na zdar a pokrok vlasti své konejte, neboť ona potřebuje muže celé, statečné, povahy rázné a šlechetné a ty mohou vycházeti jenom ze Sokola. Toho pamětliví vrat'tež se domů a podle rady mé se zachovejte! Tož půjdeme. Hm, ani mi nejde na rozum, že by i Ignác tento . . ."

A my podle rady se zachovali: Ještě toho večera zmizel "fedrpuš", čistě nový bílý hedvábný, střibrem protkaný trapez a z pušky odšroubovali jsme kohoutek.

Na zítří měla býti paráda, jaká — již jsem zapomněl. Ale tolik vím, že otec "nevyrukoval". My kluci dostali sice něco tvrdého za uši, ale nám nikterak nevadilo, zejména když měli jsme ku našemu velikému gaudiu příležitost vyslechnouti "silný úsudek" našeho Štraucha. A týž měl na otce vždy velký vliv.

Dnes odpočívá otec na Národním Hřbitově v Chicagu, a kdykoli jsme mu tuhle šicovskou epizodu připomněli, kdykoli jsme mu vyprávěli, kdo nás k odstranění výzbrojné části a znaků hodnosti a slávy otrostřelecké z almary byl přiměl, musel se jen zasmáti a těšilo jej vždy spíše, čím úsilovněji jsme se snažili, pracovali a bili se za naši věc sokolskou i v té naší nové vlasti.

Štrauch záhy odešel, a jest-li právě na něho jsem vzpomněl i v těchto řádcích, prosím, nedivte se: byltě tehdy učitelem mým, rádeem a přítelem té sokolské drobtiny, v níž tolik skládal naději . . .

Frank K. Klepal:

MEZINÁRODNÍ KONFERENCE OCHRANCŮ LIDOVÉHO ZDRAVOTNICTVÍ V AMERICE.

O patnáctém mezinárodním kongresu hygienistů, konaném před nedávnem za pozoruhodného účastenství cizonárodních delegátů, ba i zástupců našich z Čech, ve městě Washingtonu, D. C., referováno bylo mnohými z kompetentních propagátorů lidového zdravotnictví o jednom známém předmětu, jak uchrániti zdravou společnost lidskou před řádním nákazlivých nemocí, jak zameziti hromadnému vraždění dělnictva při zaměstnání v dolech, na železnicích a v továrnách, a na prvním místě — jakým směrem zakročiti proti hromadnému zmírání novorozeňat.

Většina přítomných delegátů svou mnohaletou a v každém ohledu záslužnou činností po celém světě uznávaných s určitým zájmem přimlouvala se na konferenci za nutnou reformu a změnu dosavadního programu světové organizační činnosti, šířením poučné literatury, pořádáním poučných přednášek o zdravotnictví, poučováním lidu, jak o zdraví pečovat, jak se před nemocí chrániti zavedením zdravotních úřadů pod vládním dozorem záchrannou práci pověřených, to vše soustředěno v obsáhlém programu této mezinárodní konference. Resoluční usnesení, osvětovou práci ve prospěch humanity fedrující, nepoutá s poměry obeznámeného kritika

žádnou novinkou. O čem se tu s tím zajímavým zájmem před shromážděním referovalo, provádělo se mezi naším lidem vlivem hlavně Sokolstva, učitelstva, lékařů a národně výchovných institucí našich i jiných bez sebemenší sensace po celá desetiletí, však pospolitou snahou mezinárodních organizací nechá se v jistém směru ve prospěch trpícího lidu mnoho dobra vykonati mimořádně hlavně na záchranu trpícího proletariátu, k jehož útrapám kapitalismus a církevní reformátoři pohlíželi po celá staletí s naprostou netečností.

Před padesátiletím v severní Americe tisíce černých otroků prodáváno na veřejném trhu zámožným plantážníkům, s životem nemajetného člověka kupčilo se bez ohledu na zákon a soucit lidskosti, však postupem času pokrok s propagátory svobodného demokratismu poměry změnil ve prospěch demoralizovaného lidstva, život člověka bez rozdílu na národnost neb přesvědčení náboženské počal s touto časovou reformou stoupati na ceně, a dnes i těm nejzarputilejším vrahům v trestnici je dopráno se uzdraviti v pádu ochuravění, a o zdraví nemajetných rodin starají se buď dobročinné instituce neb městské úřady zdravotní a podpůrné. Obsahem nashromážděných předmětů zajímavá výstavka umístěná v našem pavilonu amerického Červeného Kříže ve stromovce nedaleko Washingtonova pomníku, dle našeho skromného názoru postrádala v mnohém směru na souladném uspořádání, však dokonalou prohlídkou cenných zajímavostí organizační činnosti tělesa slovem i obrazem dokumentující, každému z mnoha tisíců návštěvníků dostalo se praktického ponaučení, v jakém směru omezena činnost a co účelem světové této organizace v zájmu tělesného i mravního zdokonalení národů a téměř veškerého člověčenstva.

Zajímavou, nad mnohé statistickým obsahem uspořádané části, byla zdravotním odborem státu New Yorku uspořádaná reprodukce o hromadném úmrtí novorozeňat překvapujícím obsahem ke každému pozorovateli promlouvající, statistika pojednávající o nevědomém utracování dětských životů v krátkém čase po samotném narození, což ve většině případů zaviněno lehkavázným ošetřováním nemluvněte, v jistých případech nemocí matčinou neb chorobou v rodině zhoubně řádící. Vládním odborem zdravotním po mnohaletém vyšetřování zjištěno, že tam, kde nemoc matčina nedovolovala hájiti novorozené dítě, úmrtí nemluvnat znamenalo pozoruhodné procento, na druhém místě krmení nemluvnat látkou poměrně nezáživnou zavinilo značný počet onemocnění s následkem úmrtí a mimo toho napájetí dítě mlékem nepřevařeným, uměle připravovaným a množstvím bacilů zákeřnou nemoc šířících prosyceným, zdraví dítěte svým vlivem zničilo.

Však s častým úmrtím malých dětí i užívání patentní medicíny v případě onemocnění je dlužno počítati, starostlivá matinka neb ošetřovatelka dle svého mínění hodlá stav nemocného dítěte změnit k lepšímu dávkou doporučeného "záračného eli-

xíru'', což v zápětí má za následek na místo pomoci — neočekávanou smrt milovaného dítěte, a proto doporučujeme našim matinkám předem poradit se s lékařem, nežli se odhodlají k používání reklamou žurnálů, ba i mnohých českých listů, doporučovaných patentních humbuků cizí i české výroby! Počet úmrtí dětí ve stáří od narození do jednoho roku je odstrašujícím příkladem a poučením o nesprávném ošetřování manželskou láskou na svět přivedeného pozemčana, a proto výchova generace jenom upřímnou snahou matky, znající svoje povinnosti k dítěti, může býti reformována. V každé matce spatřujeme ženu, však ne každá žena dovede býti starostlivou matkou. —

U mládeže ve stáří od 5 do 15 roků, s kterou se seznamujeme ve školní světnici, na volném hřišti a na ulicích města obchodním ruchem přesyčených, nemoce nakažlivého druhu, jakou je na příklad spála, hlavnička, neštovice atd., jsou útlému zdraví dítěte nebezpečny — mimo toho chrániti musíme mládež před úrazem, neštěstím požáru, otrávením, hledíce k tomu, aby děvče neb chlapec zdraví se těšící, na volném vzduchu co možná nejvíce se pohybovali, čas zábavnou hrou si zpříjemňovali a po částečném unavení tělo i mladistvou duši patřičným spánkem posilnili; nenut'te dítě k vykonávání namáhavé práce, netrapte je učením, hrou, matematikou neb gramatikou v útlém věku samotného dětství; dopřejte jim volného času ku hrám a zábavám, které nevinnou duši dětskou zúšlecht'ují.

Na dostatečnou ventilaci ložnic a příbytků vůbec by se nemělo v žádné rodině zapomínati, světlem slunečním a dostatečnou zásobou čerstvého vzduchu, náležitou stravou a přiměřeným odpočinkem po denním zaměstnání se zdraví člověka k dalším povinnostem dokonale utužuje.

Pohlavní hygiena, o které ani slovem nepromluvílo se k dorůstajícím děvám a mladíkům na universitách, v kostelích aneb na podium řečnickém, na patnácté mezinárodní konferenci ochránců lidského zdravotnictví se debatovalo s nevšedním zájmem a náhledem všeobecně fedrovaným je, že jenom morální součinností rodičů demoralizaci mládeže, mravní i tělesnou zkázou postižené, nechá se tomuto zlu zabrániti a zhojbnému šíření pohlavních nemocí zameziti. Dle prohlášení jistého propagátora není dalekou doba, kdy po celém civilizovaném světě stane se důležitým faktorem zdravotní zákon, donucující k přísné prohlídce zdravotní každou ženu, každého muže před uzavřením platného sňatku manželského, co znamenati bude mezi lidem mormonství a volné lásky se s rozmarem oddávajícím neočekávanou změnu poměrů vzhledem k zákonitému manželství a společností lidská ušetřena bude čtení sensačních škandálů s poutavým povídáním o nešťastném manželství atd.

Inteligentní žena neb muž, mající zájem na blaženém životě, kterým šťastná rodina se dovede před ostatním světem honositi, nenechá dojíti k tomu, aby zákonem donucovány byly co v den-

ním životě člověka je činitelem tak důležitým, ale předem nežli k uzavření sňatku se odhodlají, s lékařem se neopomenou poraditi.

V továrnách, v dolech a v závodech velkoměsta na tisíce zaměstnaných žen a mužů trpí nakažlivou nemocí — tuberkulosou — přes devadesát procent lidí denně zmírajících postiženo je tímto neduhem, a jak známo, téměř osm procent lidí denně umírá na souchotiny. Z toho důvodu poukazovalo se u přítomnosti četných psychologů i na význam tělesných cvičení a vliv týchž na organismus tuberkulosou postiženého člověka, a k nemalému překvapení shledáváme, že nikoli cvičení ani zaměstnání a souměrný pohyb tělesný ku zlepšení stavu nemocí touto postiženým lidem v druhém stupni již nepřispívá a jedině zbývá tu vedle výživy a stravy dostatek čerstvého vzduchu, hlavně odpočinek vřele doporučovaným prostředkem.

A. Očenašek:

SOKOLSKÁ VÝCHOVA TĚLESNÁ.

Všeobecně rozumíme tělesnou výchovou snahu, aby vzrůst a udržování těla nebyly ponechávány pouhé náhodě, nýbrž aby účelnými prostředky bylo způsobeno tělo zdravým, silným a krásným.

Tělesnou výchovou dává se základ duševní výchově. "Zdravý duch ve zdravém těle" jest zásada vyslovená největšími mysliteli a vychovateli lidstva. Hlavním činitelem tělesné výchovy jest pohyb, k němu se pak řadí životospráva — t. j. výživa těla potravou i vzduchem, spánek a odpočinek.

Pohyby tak volené, upravené a sestavené, aby měly co největší účinky na tělo, dávají nám soustavu.

Soustava jest mnoho, dle toho, co si vytkly za úkol a jakých užívají pohybů. Tělesných cvičení jest nesmírné množství, každá soustava volí určitou oblast cviků dle toho, jsou-li určeny pro dospělé: soustava tělocviku spolkového; pro mládež: soustava tělocviku školského; pro vojsko: soustava tělocviku vojenského; pro nemocné neb náchylné k nemoci: soustava tělocviku zdravotního.

Dle tvůrců soustavy rozeznáváme: Tyršovu — sokolskou, Jahnovu — turnérskou, Lingovu — švédskou, Napelovu — belgickou.

Dle povahy cviků mluvíme o soustavě tělocviku nářadového, prostého (athletického), her tělocvičných, dále sem řadíme cviky v širé přírodě — plavání, bruslení, veslování, jízdu na lýchách, koni, kole.

I tak zvaný sport (srovnej spart = Sparta) neznamena nic jiného, než jakousi soustavu tělocvičnou.

Sokolská soustava vyznačuje se všestranností a bohatostí cviků. Nezná obmezeného počtu nezměnitelných cviků (jako na př. švédská), nýbrž věrna jsouc Tyršovu heslu "věčný ruch, věčná nespokojenost", pátrá vždy, co lépe by se konati mohlo, neuzavírá se žádnému cviku, pokud jest přirozený a krásný. Tak napájí se z poznatků celé Evropy, a přec podržuje původní svou povahu Tyršovu, který vložil jí neustálý, nikdy nedokončený vývoj do vlnu — řka: "Vše poznat, nejlepší podržet, ne slepě napodobovat, ale přispůsobit." Jako život jest věčná změna a vývoj neustálý, tak i tělocvičná soustava, která má vyvíjeti člověka, nesmí lpěti na určitých cvicích, nýbrž stále jako živý organismus vyvíjeti se s ním. Ji není výkon hlavním cílem, nýbrž člověk a harmonický, všestranný vývoj jeho. Cvik jest pouze prostředkem k dosažení tohoto cíle. — Sokolská soustava nespokojí se pouhým zdravotnictvím, ona

vždy připojuje výchovu duše — sílu spojenou s krásou, statečností, střídmostí a kázní — tedy charakterem, a to v duchu národním. Mylné jest mínění, jakoby sokolská soustava skládala se hlavně ze cvičení na nářadí. Naopak, ona ve stejné míře používá cviků nářadových i prostých.

Tyrš pojal do soustavy následující cviky:

- A) cvičení bez nářadí (prostná, pořadová);
- B) cvičení nářadová a) s nářadím, b) na nářadí;
- C) cvičení skupinová;
- D) úpoly (zápas, šerm).

Cvičení tato doplňována jsou příležitostně pak cviky ve přírodě (pochody, běh, hry, plavání, jízda na koni, bruslích, lyžích a kole).

Tyršova soustava honosí se logickým seřlánkováním a dokonalým názvoslovím ryze českým, v češtině prvně tvořeným, a tím má i právo přednosti v české tělocvičné literatuře.

Od soustavy, kterou rozumíme souhrn všech cviků, dlužno rozeznávat cvičební metodu, dle které vybírají se cviky pro každého, přiměřené jeho tělesným schopnostem. Tím je umožněno cvičiti dle sokolské soustavy každému — at' jest mlád či stár, ve věku mužném či dětském, ano i ženy a dívky nalézají v ní cviky, sobě přiměřené.

Sokolský tělocvik provádí se dobrovolně v organizaci spolkové, zbudované na zásadách demokratických, t. j. ve snaze poskytnouti tělesných cviků co největšímu okruhu lidí. Jet' konečným úkolem Sokolstva povznést tělesnou zdatnost veškerého lidu. Nejsou tedy sokolské jednoty střediskem lidí vybraných, zvláště nadaných, kteří by nesmírně převyšovali svojí zdatností průměrného občana a na něž se tisíceové dívají, ale jichž malý počet nemohl by míti značnějšího vlivu na zvýšení tělesné hodnoty společnosti — díváním a tleskáním dosud nikdo nesesílil — nýbrž jsou shromaždištěm a cvičištěm pro lid vůbec, a dosáhly toho po padesáti letech svého života, že shromažďují v sobě muže, ženy i mládež — zkrátka občanstvo všech stavů.

Všestrannost jest hlavním znakem sokolských cvičení; jí vykonávají též velice složitý vliv na cvičence; pěstí pak zejména:

- a) cvičeními prostnými povšechné silení a krásu postavy a spolu s pořadovými smysl pro kázeň;
- b) cviky nářadovými odvahu, obratnost a sílu, souřadné spolupůsobení (koordinací) svalové a nervové;
- c) během, skoky, hrami, pochody povšechné sesílení celého ústrojí, zejména vnitřního, srdce, plic, přivádějí značnou výměnu látek bez duševního náporu;
- d) skupinami — vytrvalost, pevnost, sílu, odvahu, sebe-kázeň;
- e) úpoly — sílu, odvahu.

Podporují-li nářadí a úpoly, skoky a běh vývoj cvičence více ve směru individuality — vedou jej cviky společné, jako prostná, pořadová, skupiny k vyvinutí vlastností společenských t. j. smyslu pro celek. Tak soustava sokolská svými cviky drží oba základní, jinak sobě úporné směry v uspořádání lidského života — prospěch jedince i celku — ve zdravé rovnováze. Konečný výsledek výchovy sokolské jest vysoký, všestranný vývoj cvičence, dobrovolně sloužící celku.

Při těchto požadavcích není možno, aby sokolský borec vypěl za dobu krátkou, vývoj jeho při pilné práci nepřerušované, trvá léta — obyčejně datuje se již od dětství, kdy vstoupil do Sokola jako žák nebo dorostenec. Pravý sokolský borec nevyniká pouze v jediném druhu cvičení, nýbrž ve všech.

Demokratičnost tělesné výchovy sokolské nejvíce se jeví v tom, že členové mezi sebou pokládají se za rovné bratry, at' náležejí kterémukoli stavu, ale v celém zřízení jejím. Jest snadno přístupna pro svoji láci. Za nepatrný obnos

měsíčních 20 h*) až 1 K dostává se členu tělesné výchovy, za kterou jindy a jinde ku př. v tělocvičných ústavách platil by velké peníze. Jest to zásluhou spolkového zřízení, kde většina prací spojených s úkolem spolku koná se zdarma, z pouhé lásky k věci a spolubratřím. Pracují druh pro druh každý na svém poli. Ten ve správě spolku, jiný jako cvičitel, ten jako literát, jiný v odborech. Tak za málo peněz pořídí se velké věci. Jen málo je příživníků, kteří by těžili z ovoce společné, aniž sami něco za to spolku vrátí. Hlavní příčina láce tělesné výchovy jest v obdivuhodném zřízení cvičitelském. Cvičitel sokolský koná svůj úřad zdarma — ale dostává se mu organizací příležitosti vzdělati se literaturou, tělocvičnými kursy domácími, okružními, župními i obecními — vysíláním ke sjezdům cvičitelským i do ciziny. Za to naopak bdí nad ním zase zřízení dozorců z okruhu, župy i obce, zasahuje zkouškami, dozory, zprávami o činnosti jeho — aby cvičitel konal správně svoji povinnost a dostal své úloze. Zřízení dozorců jednoty uznávají a podrobují se mu dobrovolně.

Sokolskému tělocvikovi se vytýká, že pěstuje se v uzavřených místnostech, a tím že vykonává se v prachu a ve špatném vzduchu, a tudíž neprospívá. Kdo praví, že prach a špatný vzduch jsou nutny? Při dostatečné péči není jich v míře škodlivé. Vždyť na př. švédská cvičení konají se také v tělocvičnách, tedy v uzavřených místnostech, a přec uznávána jsou jako "zdravotní".

Před prachem nejsme ani v širé přírodě chráněni, vyjímaje trávník a vodu. Že by tělocvik sokolský následkem uzavřených místností neprospíval, vyvracejí ony tisíce zdatných postav, jež o sletech národu se zjevují. A tak přijdeme k poznání, že lidové pěstění tělocviků bez uzavřené místnosti není vůbec možné. Většina členstva může se oddati tělesným cvičením až po skončeném celodenním zaměstnání — večer. V našem podnebí jsou dvě třetiny večerů pro tmou, chlad a dešť pro pravidelná cvičení nespůsobilé, ano bezcenné. A tu mají pravidelná, ničím nepřerušovaná cvičení celoroční, byť to bylo v místnosti uzavřené, daleko větší cenu, než saisonní nebo nahodilé, poměrně snad zdravější cvičení venku, v kterém není možno docíliti ani pořádku, ani početného rozvoje. Všecka nepravidelnost ubíjí rozvoj.

Snahou veškerých sokolských jednot je, míti letní cvičiště na volném vzduchu. Tam v době léta večer a v neděli mezi dnem konají svá cvičení, která se tam svojí povahou hodí, jako skoky, běh, vrhání, hry ano i některé cviky nářadové. Doplnkem všech cvičení v tělocvičně jsou pochodová cvičení na vycházkách a výletech. Dle místních poměrů i jízda na koni, kole, lyžích, bruslích, plavání, veslování a j.

Mnohá ze cvičení t. z. sportovních vyžadují mnohem většího nákladu a času než sokolská, a tím stávají se širším, nemajetným vrstvám, ze kterých Sokolstvo se hlavně skládá — nedostupná. Většina však těchto cvičení za sportovní označená jsou součástí sokolské soustavy jako skoky, běh, tělocvičné hry, vrhání, pochody a pěstují se pravidelně, nikoli však výlučně.

Přes lidovou povahu sokolských cvičení jest povšechná úroveň výkonnosti a otužilosti Sokolstva značná, jak dokazuje na př. slavný pochod "Starým Putem" na Černou Horu nebo i kterýkoliv náš slet. Z jednotlivců někteří postoupili ve výeviku na první borce Evropy, jak vítězství v mezinárodních závodech dokazují. V posledních deseti letech stoupá značně tělesná zdatnost členstva zavedením pravidelných závodů České Obce Sokolské v obdobích tříletých. Závody těmito zvýšil se závodní ruch i v župách

*) To ovšem trochu příliš málo pro úkoly jednoty sokolské, 2% haléře denně!

a jednotách. Připočteme-li k tomu, že i evičitelské kursy se zdokonalují, vidíme tělocvičnou soustavu sokolskou na postupu doma i v zemích slovanských.

Fr. Pecival:

K NAŠÍM ZÁVODŮM!

Na posledním sjezdu bylo mnoho mluveno, ano i psalo se o přidělení závodů atletických k našim povinným závodům. Na sjezdu se též o věci jednalo. Však tento dobrý dodatek k našim závodům byl zavržen.

Proč mítí obavu, že snad by mělo špatný vliv na evičitelské členstvo?

Přece budou evičit v našich tělocvičnách pod dozorem náčelníka neb evičitele a na těchto bude záležet, aby upravili rozvrh, aby vyhověl všem pravidlům. Jsou tři příčiny pro které atletiku k našim závodům jsme měli přidělit. Předně: Bude mládež lépe připravena pro budoucí, užitečný život. Druhé: Dostaneme za členy mládež, která miluje atletiku. Při tom si zvyknou na náš způsob evičení; jinak přistoupí ku spolku aneb klubu, který jim takové výhody poskytují. Třetí: Cvičení atletická jsou způsobila k vývinu a vzrůstu mládeže jakž dosvědčují fyziologové a odborní znalci Dr. Schmidt a La Grange. Nevěřím, že závodník by měl obdržet body jenom na nářadí a nikoliv v atletice. Každý závodník, který uběhne 100 yardů neb 50 yardů neb at' již jakýkoliv atletický závod uběhne v jistý čas aneb dojde jisté míry, by měl být odměněn za jeho přičinlivost a námahu a odměněn bude, když obdrží body.

Když dostanou odměnu osm aneb deset závodníků v běhu proč by se namáhal ten, který dobře ví, že deset závodníků uběhne dráhu v lepší době, nežli on může vykonati; uběhne 100 yardů za 20 vteřin, aby vyhověl pravidlům.

Jen tenkrát, když počet bodů v každém jednotlivém závodě se přičítá, stane se závodník užitečným členem jednoty, jinak bude reprezentovati jedince pouze.

Závody atletické dělíme na tak zvané "Field events", jež zahrnují vrhy diskem a koule, skoky, které nyní máme vřaděné v našich závodních pravidlech; druhý díl zahrnuje tak zvané "Track events", které používáme jako mimořádné závody.

A teď si dovolím podat malou ukázkou z poslední části atletiky. Na dráze dělíti závodníky body. Vezmu 100 yardový běh.

Za 11. vteřin	10. bodů.	Za 13. vteřin	5. bodů.
" 11.1/5 "	9.5 "	" 13.1 "	4.5 "
" 11.2 "	9. "	" 13.2 "	4. "
" 11.3 "	8.5 "	" 13.3 "	3.5 "
" 11.4 "	8. "	" 13.4 "	3. "
" 12. "	7.5 "	" 14. "	2.5 "
" 12.1 "	7. "	" 14.1 "	2. "
" 12.2 "	6.5 "	" 14.2 "	1.5 "
" 12.3 "	6. "	" 14.3 "	1. "
" 12.4 "	5.5 "	" 14.4 "	.5 "
		" 15. "	.0 "

Tuto tabulku podávám jen za příklad a dá se změnit podle materiálu. To jest tabulka, kterou používám při závodech v čtvrtém ročníku na vyšší škole. Ten, jenž uběhne těchto 100 yardů v 12 vteřinách neb v lepší lhůtě byl by připuštěn k závodě o první, druhou a třetí cenu, první by dostal o 5 bodů více, druhý 3 body a třetí 1 bod. Takové tabulky se dají upravit pro všechny atletické závody.

Zakončím malým příkladem, jak mládež miluje tělocvik. Před dvěma roky byl tělocvik na chicagských veřejných vysokých školách volným předmětem (nyní jest povinným). Na škole kde vyučuji bylo zapsáno 1600 žáků z těch se zapsalo do tělocviku 1413. Jednou zapsáni jsou nuceni pravidelně navštěvovat. V pravidelných hodinách se evičí po-

řadová, prostná s nářadím a na nářadí dle rozvrhu jak evičí se v našich sokolských tělocvičnách a jenom ti, kteří byli zapsáni pravidelně měli přístup po školních hodinách ku hrám a atletice.

Stejně tak může a bude atletika svědčiti našim sokolským jednotám.

Nynější dorůstající mládež miluje tělocvik hlavně se zdravotního stanoviska, nikoliv jen pro dření, jakž často se dělo, a při tom má ráda nějakou tu hru aneb atletický závod pro dobrý oběh krve. A pro ty, že nemáme místa? Dobrá, odkud budeme doplňovat řady? Mohli bychom se též dlouho přit o soustavách českých, německých aneb švédských, všechny jsou dobré a proč se obávat jen připojení eviků, které mládež pěstuje v této zemi, již tak jako tak a namnoze silně oblíbeny jsou.

ÚSPĚCH ČESKÝCH SOKOLŮ.

V neděli dne 26. ledna uspořádala Mezinárodní Tělocvičná Unie závody na nářadí, jichž účastnily se nejvybranější družstva jednot německých a k nimž vyslal též svá družstva Plzeňský Sokol a Sokol Chicago. Výsledek závodů jest pro české Sokolstvo nad míru čestný, neboť Turnéři zůstali daleko za nimi — jak v závodě družstev, tak i v závodě jednotlivců. Prvním přeborníkem byl Sokol Fr. Paul, (člen sletového družstva), který ze 100 dosažitelných bodů získal 95.25. Družstva Plz. Sokola, vyšší i nižší, která se sílena byla velice přestoupením k jednotě jmenované několika vyškolených boreů od Sokola Chicago, dobyla též skvělého vítězství, neboť byla o značný počet bodů před družstvy německými. Celkový výsledek závodů jest následující:

1. cena ve vyšším oddělení: Plzeňský Sokol.
2. cena: Eiche Turnverein.
3. cena: Social Turnverein.
4. cena: Vorwaerts Turnverein.
5. cena: LaSalle Turnverein.
6. cena: Norvéžští Turnéři.

Jednotlivci ve vyšším oddělení:

	Bodů
1. cena: F. Paul (Plz. Sokol)	95.25
2. cena: Jiří Veselý (Plz. Sokol)	93.25
3. cena: I. Moser (Eiche Turnverein)	93.00
4. cena: V. Stránský (Plz. Sok., též člen družstva sletového)	91.75
5. cena: H. Kraft (Vorwaerts Turnverein)	86.00
6. cena: W. Horshke (LaSalle Turnverein)	84.00

1. cena v nižším oddělení: Sokol Plzeňský.

Závodilo celkem 14 čet. Sokol Chicago byl též důstojně zastoupen.

Ceny jednotlivců v nižším oddělení:

	Bodů
1. cena: F. Kňourek (Plz. Sokol)	66.00
2. cena: W. Hermann (Social Turnverein)	65.00
3. cena: F. Krátký (Plz. Sokol)	64.25
4. cena: J. Young (LaSalle Turnverein)	63.25
5. cena: M. Siepolt (Plz. Sokol)	62.25

V prvním družstvu závodili následující členové Plz. Sokola: Fr. Paul, J. Gasper, B. Mikuta, Václav Stránský, Jiří Veselý a J. Křišťálek. — V druhém družstvu závodili: E. Kňourek, Fr. Kňourek, Jan Matějka, Fr. Krátký, Jan Němec a M. Siepolt.

Gratulujeme srdečně českým vítězům k jich skvělému úspěchu, který zajisté bude jim pobídkou k další, vytrvalé práci. Bylo by zajímavé seznati, jak obstálo by vybrané družstvo Nár. Jed. Sokolské, kdyby účastnilo se letos závodů německého Bundu v Denveru, kam sejdou se Turnéři ze všech končin Spoj. Států.

DOPISY.

Z vlasti staré.

Praha, 14. ledna.

Nejdříve srdečný dík za milou vzpomínku a to pořadatel "Sokola Amer." i bratřím Haškovi, Hůrkovi, Filipovi, Matykovi a Najbrtovi. Byl jsem věru překvapen, ač vím, že jste tam vy Rapičáci dobří. Co tu od sletu bylo již vzpomínek na Vás i družstva Vaše a vedoucí týchž. Zde nového mnoho není a co to nestojí za mnoho. Máme zde ošklivo nyní — ne časy — nýbrž povšechnou situaci.

Je zde dosud nejasno — žádný neví jak co skončí — mnoho se mluví a mnoho se domýšlí — leč pravdy nikdo neví — a v budoucnost nikdo nevidí.

Stále ještě jest zde mezi válkou a klidem. Povolávají se stále noví a noví záložníci zatím zase se jiní pouštějí domů.

Poslední měsíce roku minulého zasáhly notně v světa běh — a to hlavně v život bratří našich "tam dole" — jim (snad) ku štěstí — pravím snad, neboť dosud "konference" není u konce — nám však nevím co asi přinesou.

Novým pak rokem nástávají zase v Sokolstvu nové úkoly — první jest v srpnu slet v Lublani, dále mezinárodní závody těloevičné v Paříži v říjnu a listopadu — v který — jak jde hlas, jsou podmínky proti jiným velmi ztížené. Doufejme, že i tentokráte naši zvítězí.

V březnu jest pod záštitou lékařské fakulty v Paříži kongres pro výchovu tělesnou; při této příležitosti účastní se Č. O. S. výstavkou a bylo za tím účelem utvořeno komitě sestávající z bratří K. Vanička, Klenky, Svojsíka a Tůmy. Bylo by jistě na místě, kdyby i jinak se Č. O. S. sjezdu tohoto účastnila — žel, finance tomu nedovolují.

Doma pak chystají se větší župní slety v Č. Budějovicích, Mor. Ostravě a v Brně.

Řečnická škola Č. O. S. byla zatím na neurčito odložena.

Do evičitelských kursů Č. O. S. budou nyní přijímáni jenom ti (mužové i ženy), kteří dříve projdou evičitel. školu župní a i počet bude omezen.

V předsednictvu Č. O. S. zavedeno zařízení župních důvěrníků.

Sbírký pro raněné bratry Jihoslovany vynesly za dva měsíce celkem 254,241 K. 89 h., obnos to zajisté úctyhodný.

V poslední době jeví se i u nás snaha po reformě v tělesné výchově a to hlavně Skaut hájí svou oprávněnost.

Na Rus vysláno zase několik bratří za učitele těloeviku.

Dne 8. prosince konána schůze výboru Č. O. S.

K prvému číslu Sokolského Věstníku přiložena brožura "Vari" — odpověď to na útoky klerikálů a soc.-dem.

Srbský Sokol v Karlovicích v Slavonii (Rakousko) byl rozpuštěn — prý "pěstoval styky s podobnými spolky za hranicemi mocnářství". Snad moudré nařízení a ještě moudřejší důvody. Však ono se prý předsedovi Rakouského Červeného Kříže také nelíbilo, že jsme samostatně vybírali na pomoc našim raněným bratřím Jihoslovánům — ale což na tom. Inu naše peníze — naše vůle. — S potěšením bylo zde konstatováno, že sbírky pro raněné Jihoslovany u Vás vynesly veliké obnosy a těšilo nás jistě, že v čele sbírek byli američtí Češi.

Ve Vídni mají nového starostu — že by však s ním přišel i nový systém to nikde není znáti a dle dřívějšího působení jeho — nezdá se, že kdy přijde. Ve sněmovně však prohlásili Poláci, Slovinci, Rusíni a Italové, že se přičiní aby ve Vídni i neněmecké školy byly zřízeny. — Doufejme.

V sněmovně také byl pronesen výrok a to ústy poslance sociál.-demokrata, že všichni Poláci bez rozdílu předloží Evropě poznovu otázku neodvislosti Polsky. V panské pak sněmovně promluvil dr. Grabmayer o úpravě práva manželského. Žádal zavedení povinného občanského sňatku — na

panskou sněmovnu — byla řeč jeho příliš pokroková. Inu, pokrytů je všade dost. Co by tím bylo učiněno lidí nešťastných manželstev šťastnými. Ale to je tak lepší — velcí si pomohou nějak — a ti malí — což pak komu po nich. Na zdar!
E. Tůma.

Z Afriky.

Johannesburg, Jižní Afrika, 23. pros. 1912.

Milý "Sokole Americký"!

Již mně došla tři čísla "Sokola" od sletu v Praze i sleduji s velkým zájmem a potěšením výsledky. Už delší čas pozoruji ze stránek "Sokola" vzrůst a šíření se jednot od toho času co jsem vzdálen ze Spoj. Států, ale ani ve snu mně nenapadlo, že náš milý "Sokol", ten list náš, tak zdokonalen býti mohl a jednota takových rozměrů dosáhla, a tu Vám všem jen gratuluji a ovšem si nejvíce vzpomínám na bratry v Cedar Rapids, takže často za těch vzpomínek trpím nemocí, jež zove se: "home sickness".

Právě nyní vítězní Slované se svými spojenci Řeky z Balkánu vyjednávají o mír s poraženým fanatickým Turkem v Londýně. Rakouští Němci i Německo se strachem třese před slovanským pokrokem, a celou mocí hledí tento obmeziti a zastaviti, co zatím ruský medvěd bručí u hranic rakouských a varuje rakouského orla, kdežto anglický lev s Francií hlídají Německo.

Rakousko žaluje na Srby, že špatně zacházeli s jejich konsulem Procházkou, a působí náramný hluk šavlemi, co zatím konsul Procházka (podle všeho chladný a šikovný Čech) pojedě domů do Prahy, "že prý se mu nic nestalo", ani ve Vídni se nestaví, co zatím Vídeň posílá vyšetřující posly do Srbska i do Prahy, a potom sami musí světu se přiznati svoji přeháleností, "že prý to není tak zlé, jak se domnívali." Štěstí, že tam nebyl Němec na místě Čecha, konsula Procházky. Tyto zprávy jsou všechny ze zdejších časopisů, a bezpochyby pravdivé a pro Rakousko jen ostudou. —

Dále pak je zde známo, že Němci vyzbrojili Turka německými děly, a vyevičili svými důstojníky, co zatím balkánští Slované používají francouzská děla.

Již delší čas zde znám jednoho Čecha z Prahy, který též sloužil u rakouského vojska, a mnohokrát mne ujišťoval, i před balkánskou válkou, že nejlepší dělostřelci v rakouské armádě jsou Čechové. Podle dopisů, jež dostává z domova posledním časem, se dozvídá, že mnoho Čechů vysloužilých v rakouském vojsku, a hlavně dělostřelců, vstoupilo do služby Turka a bojovali proti Italii, když ale balkánští Slované vypověděli Turecku válku, tak hned opustili Turka a přestoupili ke Slovanům. Dle telegrafických zpráv ve zdejších denních listech srbské a bulharské dělostřelectvo bylo báječně přesné, v angličtině "marvelously accurate" a Turky popisovali jako "rotten". Vidíte, i zde v té Africe se dozvíme. A co to všechno znamená? Probouzí se Slované z dlouhého spánku? Doufejme. Zdejší časopisy žasly nad velkými sumami peněz, co Rusko posílalo balkánským Slovanům na jejich polní nemocnice a co vykonal malý národ český a jeho Č. O. S. ve příčině pomoci lékařské.

Největší a snad jediní nepřátelé co Čechové mají, jsou Němci. Jinak s Francií. Francouzi již delší čas jsou přáteli Čechů, hlavně přičiněním Sokolů. Angličan hledí na Němce jako na největšího nepřítele Velké Británie, neboť Německo je jejich velkým sokem ve světovém trhu, ale nejvíce nenávidí Němce proto, že Německo se snaží ohroziti svrchovanost Anglie v síle námořního bitevního loďstva, od roku k roku, čím dál tím více.

Rád bych viděl, kdyby Slované a zvláště Čechové více pěstovali přátelství vůči Britům. Britové náležitě milují těloevik a těloevičný sport všeho druhu. Tu by Sokol mohl býti velmi užitečným. Pozorují, že již začátek byl učiněn

závody Sokolů v Londýně. Doufejme, že to neostane pouze při začátku. Britický Angličan je docela jiný člověk oproti Angličanu americkému. Američan má docela jiné zájmy. Ten nemá žádné přičiny, proč by se staral o Slovany, aneb o Němce.

Následkem mého mnohaletého pobytu zde mezi Brity a pozorováním jejich zdejšího tisku i množství časopisů, které sem stále docházejí z Anglie, mám dobrou příležitost je studovati. Mají ovšem svoje chyby. Bez chyby není jednotlivce ani národa. Dokud se nás ale tyto chyby netýkají, tož se jich nemusíme všimnout. Až dosud jsme měli ve zvyku posuzovati Brity pouze podle jejich stinné stránky, v čem nás Němci ovšem horlivě podporují, ba až příliš často přijímáme náhledy Němce o Britu za své.

Po sblížení na poli tělesné výchovy mohlo by následovat sblížení průmyslové. Kde Němec před Čechem zavře kapsu v průmyslovém podniku, Angličan by mohl býti užitečným, neboť vládne velikým kapitálem, a nemýlí-li se, již nyní běrou podílů značného v některých podnikcích a továrnách v Čechách.

A nyní pár řádků o našich afrických vítězích na Olympiádě ve Štokholmu. Mac Arthur, vítěz v běhu marathonském, je rozený Irčan, je již mnoho let zde v Africe a posledních několik let je zaměstnán jako policista v Potchefstroom, malém to venkovském městečku 85 mil od Johannesburgu. Viděl jsem jej závodit v běhu několikrát jak zde v Johannesburgu, tak i v Potchefstroom, a jednou se významně v běhu za černochem (kteří jsou též často dobrými běžouny), ve službě policejní, a tot' se rozumí, že černochem trestu neutekl. Největší pozornost na sebe upoutal při běhu marathonském v Natalu při závodech, kde jeho rychlost překvapila každého tak, že mnozí tvrdili, že musí býti omyl v měření vzdálenosti, takže potom třikrát měřili i museli uznat, že měření vzdálenosti bylo správné naprosto. Po jeho vítězném návratu z Olympiady ve Štokholmu měl velmi skvělé uvítání v Potchefstroom, neboť zdejší lid své athlety až zbožňuje. Je v Potchefstroom totiž posádka anglického vojska. Mayor města s celou městskou radou jej úředně vítali a velitel posádky všecko vojsko vyvolal na čestnou stráž, a chudý policista ale vítězný Marathon, měl slavný vjezd do města pod obloukem vojenských zbraní celé posádky, pak posadili jej do automobilu vedle mayora města i následovaly všechny motory z okolí i provázely jej všechny hudební sbory ve městě. Po průvodu městem následovala velká hostina na jeho počtu, takže žádný vítězný hrdina vojenský neměl lepší přivítání nežli tento athlet. Potom následovala nabídka říditele divadelní společnosti, aby se nechal ukazovati na jevišti zde v Johannesburgu za značnou peněžní odměnu, což však muž ten nepřijal, ale vrátil se ku svému skromnému zaměstnání jako městský policista.

Po marathonském vítězi největšího uvítání dostalo se cyklistovi Lewisovi. Afrika vyslala pouze jednoho závodníka na kole a dostala první cenu v tom nejtěším závodu, 150 mil, kol jezera Mallarského, kde způsobil všeobecné překvapení tím, že vyhrál o plných 8 minut 45 vteřin proti značnému počtu těch nejlepších cyklistů rozličných národů, kde mnozí závodili v organizovaných skupinách. Lewis byl slavnostně přivítán na nádraží v Johannesburgu. Lewis je zaměstnán na jednom zdejším zlatodolu, pracuje pod zemí při strojích, práce to dosti nezdavá, a proto je jeho vítězství zvláště pozoruhodné.

Že máme podobných závodníků více, je dokázáno tím, že Lewis byl poražen při závodu cyklistů ve vzdálenosti 50 mil zde v Johannesburgu na venkovské cestě prvního tohoto měsíce. První místo dostal závodník jménem W. R. Smith.

Odpust'te, že nepíšu o našich krajanec. Na to je nás zde až dosud příliš nepatrný počet.

Na zdar!

Václav Janda.

Oklahoma City, Okla., 2. ledna.

Přeji vám všem šťastný a veselý nový rok, abychom mnohem více pracovali na poli národním a sokolském. Nastala zima a ta horka odešla, kdy jsme si slibovali, že až budou chladné večery naše cvičení bude v proudu. Ale zklamali jsme se. Cvičení započalo, ty sliby, ta láska, zůstala doma. Proto bratře, nežli něco slíbíš, vem vše dobře v úvahu a pak zajisté nechybíš. Když se sejdem v kroužku a o tom Sokolství hovoříme, tu by mnohý bratr vyndal srdce ze svého těla, rozkrájel by je a rozdělil mezi bratry, když ale jest po schůzce, již zapoměl co řekl, ta láska k věci, nadšení zmizelo. Sbor nyní ustanovil, aby záctvo platilo 10 centů měsíčně, dosud to jest 3 roky, neplatilo ničeho a nyní naše poměry jsou tak špatné, že musí se počítat každý cent. Podpory nemáme žádné, když se pořádá zábava, výsledek máme ten, že doplatit se musí z našich kapes, at' jest to hnutí naše jakékoliv a sebe lepší, nemůžeme očekávat nic jiného, nežli spolehat na sebe. Již třetí rok zastávám cvičitelství, ba i tomu koštěti jsem musel dát mnohdy trochu pohybu, jestli jsem nechtěl, aby ty naše Sokolky a žákyně se nepřišly do cvičení najíst prachu. Poukazoval jsem na to několikrát a nikdy nebylo v té věci ničeho uděláno. Nyní ale se uchopily té práce dvě Sokolky. S radostí poznamenávám, že Sokolky a žákyně drží se statečně. Každé cvičení jest navštíveno 13—14. Tu bratři vemte si příklad ze Sokolek. Jak doslychám, agitují mezi sebou, a co ony agitují, my Sokolové spíme. Jest vskutku smutné, že jsme tak pozadu, pracujeme i my tak, jako ony. Nás může být také více, když budeme agitovat a přičiníme se.

Před dvěma měsíci byla svolána schůze na založení Svobodné Obce. Sešli jsme se my svobodáři, přistoupilo se k rozhovoru a po delší debatě schůze rozpuštěna, neboť jsme seznali, že naše osada jest nyní přeplněna spolky rovněž svobodomyslnými, jež mají tytéž účely. Z toho důvodu jsme se přimlouvali, aby zde nebyla Svobodná Obec založena, tak aby byly ty slabé naše řady spíše sesíleny a tím, že docílíme úspěch hlavně v Sokole. Sokol má též zásady a účely, ba i lepší, jen přátelé, kdybychom chtěli je provádět, to jest my svobodáři, minim ty pravé svobodáře, kdyby jste jen chtěli Sokol podporovat. Nám vůbec by stačily dva spolky v našem městě, sil tříštít netřeba a pak mohli bychom očekávat dobrý výsledek. Co jest platno míti spolků tolik a každý skoro patří ke třem, vždyť utloukáme tak jeden druhého. Však netrvalo ani měsíc a Svobodná Obec byla přec jen založena a dočetli jsme se, že jen prý ti praví svobodáři at' se přihlásí. Tak se jich přihlásilo 14 a ti co se nepřihlásí mohou zůstat doma. Jest vskutku bolestné, jsi-li dělník kde svoje živobytí jen tak tlučeš, a nepřipojíš-li se k onomu spolku, tak již nejsi ten pravý svobodář, pak jsi nežádoucí neb úzkoprsý. Neměli bychom se tak přátelé překvapovat ani tak poškozovat navzájem. Nepišme, protože jsme rozčileni, přemýšlejme a uvažujme, jakž jsem zrovna výše psal. Ve volném, pokrokovém Sokole zásad N. J. S., tedy zcela svobodomyslných lze se též uplatnit. Jen trochu vůle. Na zdar!

Karel Dvořák.

New York, 2. ledna.

Není vyhnutí! Převážná většina členů si přála, abych zase dopisoval do "Sokola Amer." a přání to jest mi rozkazem.

Měsíc listopad byl pro sokolskou rodinu naší v pravdě svátečním. Tak bylo 20. listopadu 1896, kdy naše Sokolovna odevzdána byla stavebním výborem jednotě naší k používání jak tělocviku, tak i zábavám ušlechtilým. Pamatuji se jako by bylo dnes. Velkolepý průvod 500 Sokolů s lampiony a mnoho spolků, které průvodu se účastnily, vyrazilo rázem o 8. hod. večerní, prošly českou čtvrtí, aby za půl hodiny na to byly svědky dojemných scén v Sokolovně nové. Tedy

20. listopadu 1912 bylo tomu právě 16 roků a nyní otážíme se sami sebe, zdali učinili jsme tehdejší naším slibům zadosť? Odpovídám směle, že ano! Uplatili jsme již na čtyřicet tisíc dollarů a zbývá nám dluh asi 35 tisíc. Za poslední rok uplatilo se pět tisíc mimo oprav, které téměř tři tisíce stály. Půjde-li tak dále, můžeme býti za pět neb 6 roků úplně dluhu zbaveni a pak nejen, že budeme moci příspěvky své snížit na polovic, ale i Sokolovnu zařídit tak, jak žádná jiná být by nemohla.

Dne 27. listopadu 1912 pořádal náš Těl. Sbor Dívky a Paní 30-leté trvání s velice krásným programem. Kdybych popsal slavnost tak dojemnou, lezl bych sestře dopisovatelce do jejího oboru a proto se omezím pouze na to, že dostavili jsme se sborově v počtu as 45 členů v stejnokroji i bez. A jak to vypadalo, můžete se dovědět. Ti mravokárci, kterým stejnokroj je nade vše, ti nepřišli, a nás starých několik blýskali jsme se v kroji v tak malinkém počtu, že až stydno každému bylo. Mnoho našich Sokolek v těch 30 letech odpadlo, mnohé zemřely, avšak jádro vytrvalo, mohutnělo,

naš milý starosta, vysvětlil znova a znova účel tělocviku, nabádal rodiče, aby děti své nám bez starosti svěřili, poukázal jak bratři Jihoslované jako celek sprostili se jha 500-letého, sveřepého Turka ve prospěch svobody a volnosti všech Slovvanů. A táž slovanská sjednocenost měla by i zde býti uplatněna, neboť spojení všeho uznání i zde docílíme. Veřejné potkalo se s pěkným úspěchem mravním i hmotným. Tentokrát i více členů našich bylo přítomno, což jest zjevem potěšitelným. A členů evičičích taktéž přichází více do evičení. Jen čekanců nám hodně ubylo. Co jest toho příčinou? Mnoho jich sice vstupuje do jednoty, ale mezery ty měly by býti ustavičně doplňovány ze starších žáků, jichž jest počet veliký. Přísný a opatrný a zase laskavý a mírný evičitel to vše dokázati musí. Veškerý evičební čas jen a jen věnovati musí evičení, které ani na okamžik opustiti nemá. Jen tak neúmornou prací zavděčí se čekancům, kteří v něm vzor svůj viděti budou. A všechny evičitele pravými vzory chceme míti. At' časem neb často náčelník vše přelhléne.

Z pracovny Tyršovy.—Kámen, na kterém se Tyrš smekl a padl do dravých proudů.

rostlo, tak že dnes do set se jich počítá. A školu tělocvičnou vydrží nejvíce ze všech sborů Sokolek. Ke třem stům děvčátek do evičení chodí. A členky napočítal jsem 46, když prováděly ruské tance na jejich slavnosti. Sestřičky jen chutě spějte k padesátce.

Dne 30. listopadu 1912 slavily zase naše Příznivkyně a Manželky Sokolů své patnáctileté trvání a den ten byl též svátkem rodiny sokolské. Naše tetičky po celý ten čas příspěvky své platily jen pro zvelebení Sokolovny naší a všechny výtěžky ze zábav, které ne již do set, ale hodně přes tisíce činí s radostí paní Sokolovně věnovaly, a víte kolik nás slavnost jejich navštívilo? As 40 i s bratry z Little Ferry! A zase polovic v kroji a druhá polovice v občanském obleku. Ostatně o tom někdy jindy. V posledním čtvrtletí věnovaly opět \$250, výtěžek to výletu "pod střechem" a z divadelního představení "Malý Lord". Díky, drahé tetičky, snad někdy se polepšíme.

Dne 8. prosince pořádala jednota naše veřejné Sokolek, Sokolů a čekanců s velice pěkným úspěchem. Bratr Modr,

Volba dopadla u nás následovně: Starostou br. J. Modr zvolen jednohlasně již po třetí. Jest muž přímý, poetivý a vždy a všude vážený, že i u nepřátel našich (máme-li ještě jakých), obdiv a úctu používá. Za náčelníka zvolen br. Kioviský, který celým sborem evičitelským jednohlasně odporučen byl. Jest mladý muž, plný energie a doufáme, že jednotě vždy a všude ke cti bude. Ostatní úřady jsou nezměněny, jen technickým dopisovatelem zvolen táta náš Al. Vokál, kterému evičební život naší jednoty na starost ponechávám.

Pěvecký sbor sehrál 25. prosince "Krista z myslivny" již po deváté s úspěchem velkým, až na náhlé nachlazení našeho prvního tenoristy (řekl bych miláčka české opery), br. Jos. Kraupnera, který vzdor ochuravění dělal co mohl nejvíce. Dram. sbor sehrál na nový rok "Bordynkáři" při vyprodaném domě.

Právě se dovídám, že zemřel br. Jan Beneš, jeden z dobrých pracovníků našich ve věku nejlepším. Čestná budiž

mu pamět. Mnoho zpráv musím odložit do čísla příštího. Pořadatelům Sokola Amer. a celé N. J. S. přeji štěstí a veselý nový rok. Na zdar!
Michael Kafka.

Baltimore, Md., 4. ledna.

Byl krásný den, den 25. prosince m. r. sluníčko zářnými paprsky oteplovalo ovzduší a kol kolem téhož pouze modro oblohy; jemný větřík pronikal vrstvami čerstvého vzduchu i příroda sama oděna v sněhobílou roucho lákala ven dokazující, že krásné zimní období jest s námi. Bylo právě po poledním, pospíchal jsem do našeho stánku kde bylo naše veřejné a pocit'oval jsem jakousi volnost, sebedůvěru, která vložena jest v srdcích pracovníků pro vznešené ideje sokolské. Dnes veřejné, ano jasný jest význam velké věci naší ta důležitost síly tělesné s kterou ruka v ruce kráčí, síla mysle a s tou silou mysle kráčí charakter a k těm oběma družím se síla mravní.

Ten kdo tělesně zdravým, charakterním, mravním, ten směle bez obavy pohlížeti může budoucnosti vstříce, ten přispívá nejen sobě samému, svému původu, ale životu společensky národnímu.

Jest marné zapírat si, že našli jsme velké procento chápavých v lidu našem i v těch řadách našich. Však máme i hojnost trubečů v úle včelích, již mají jen málo zdání o velkém důležitém úkolu Sokolstva, jakž vytýčili nám zakladatelé naši. Ano, oni nestarají se, oni netuší, nepojímají hlouběji, necítí vznešeněji v povšechné práci v jednotě. A co toho příčinou? Ve velké části jest to sobectví! Vlastnosti sobce jsou vždy špatnými společníky v životě, jsou ubozí představitelé pouhé tělesné síly, bez krásy mysle, bez výchovy charakteru.

Sobec praví: "Smiles" jest nejbližší soused fanatika. Stále zaměstnán sám sebou nemá myšlenky pro jiného, k sobě ve všem hledí, sobě myslí, sebe šetří, sebe zpytuje až milé jeho "já" stane se milým bůžkem jeho. Ze sobectví pochází pak nedostatek šetrnosti pro cit jiných, jež jeví se odporností a drsností působů. Příčina toho není snad zlé nadání nýbrž spíše nedostatek smyslu a zřetele pro věci na pohled malicherné a nepatrné jimiž ale jiným lze radost neb bolest způsobiti. Nedovede nikdy sebe zapřít a přece bez jisté míry sebezapření staví se člověk ve společnosti nesnesitelným. S takovým člověkem nikdo rád neobcuje, on jest celému okolí stálým pramenem mrzutosti. Tento nedostatek sebezapření působí pak lidem takovým mnohé obtíže v ostatním životě svou nevládností činí si zdar sám nemožným."

Dále nesporná věc, že leckterý bratr, jemuž cvičiti třeba z důvodů zdravotních není ani možno, jest pro zdar a rozkvet jednoty tak dobře činným jako kdyby dělal i nejlepší veletoce. Práce jeho však není posuzována jak by měla a taký bratr často bývá terčem bratra sobce, znemožňuje práci jeho odpudí jej. Bratr sobec nabaživ se pak do sytosti stane se pohodlným řka: vždyť jsem toho vykonal dost a hýčká se hezky doma. Ale co jsi vykonal? Odpudil mnohé bratry, kteří za upřímné city, za skvělé práce dostali věru pěknou odplatu. Díky sobce.

Uvedené ne třeba odůvodňovati, jsou věci, které by v bratrství neměly se vyskytovat. Co nám třeba? Tuto otázku měl by sám každý uvažovati a sám nejen frázemi, nejen heslem, ale skutky v platnost uváděti vše co by přispělo k cíli vytčenému. Běda člověku slabé vůle, ten zvláště pospíchat by měl do stánků sokolských, neboť tu každý obrat, každý pohyb děje se jedině mocí a silou mysle jakož vůbec sebeovládání není nic jiného, nežli ovládání těla duchem i uvarování se všech vášní a tužeb tělesných. Jen silná mysl, silný duch dovede ovládati a řídit tělo. Čím silnější tělo tím snadněji se dá ovládati duchem, tělo slabé snadno podléhá choutkám všem, stane se z nemravně, nedá se nachádnouti k věcem ušlechtilým, k obětem a pracím, jichž se vyžaduje na každém příslušníku českého národa v úporném

boji za práva naše. Duchem, myslí, rozumem svým uznáváme potřebu práce té, obětí, ale slabé tělo zvítězí, důvody rozumové tříští se a podléhají tělu netečnému, pohodlnému; strach o pohodlí liného těla jest větší, nežli strach o budoucnost národa. Tento vliv soustavného tělocviku na život společenský a národní a rovněž souvislost úpadku společenského i národního s úpadkem řádně pěstovaných cvičení tělesných jasně vidíme na příklad v dějinách řeckých. Avšak toto vše nestačí, aby pouhý tělocvik vchoval nám lidi, kteří zasloužili by názvu charakterní.

Sebevědomí vyrůstá ze silné vůle, jež dovede pak podepřít vědomí práva. Proti moci moc, proti moci hmoty moc ducha! Ze sebekázně plyne skromnost. Pravá skromnost, ušlechtilá deera kázně, vědoma jsou ceny ducha z něhož plyne jako zdroj kříšť'álový, nejde za množstvím bez myšlenky, ale stezkou vlastní kráčí životem nacházející štěstí v konání dobra, pro dobro lidstva, nikoli pro pochvalu světskou. Ze skromnosti pak plyne takt, který učí přetěžké umění, povědět pravdu bez bolesti pro toho, jehož se týče. Další plod ukázněnosti jest snášenlivost t. j. ne nenávidět člověka druhého pro mínění odchylné. Snášenlivost, svornost jest bratrským svazkem všech lidí k jednomu cíli vznešenému spěhající bez ohledu na to, kterou cestou. A vrcholem kázně jest porozumění významu života. Co nám tedy schází? Nový život, lepší život. Potřebujeme nový lid, lid který by zaujal místa trubečů včelích. Doufám, že mě laskaví čtenáři nebudou zazlívati povíme-li si svoje mínění, neprospěje-li, snad neuškodí.

Dívejme se na vše z lepší stránky. Sokolství kráčí pevně ve své dráze, vychovává lid náš, ale úkol ten jest velmi těžký a pozvolný. A proč? Co jest toho příčinou? Jdeme na pravý stav věcí. Jest to mladá generace. Hledejme nápravy. Kdo dává prvý původ v nynějším čase? Jest to v každém slova smyslu "matka"! Ano, žena česká! Ta něžnou, upřímnou láskou vine dítka své k něžným prsům svým i dovede nejlépe vštípit, v pamět vdechnouti v útlé tělo to co pak víze tu mladou mysl k věci naší, ano ta nejvíce nápomocnou býti může životu lepšímu. A proto važme si české matky, ženy, Sokolice. Na vás matky české nejvíce záleží co z dítka vašeho vychováte. Budoucnost Sokolstva a národa jest v mládeži a jaké matky, taková mládež. Vzdělání a odborná znalost dnes nejdráž platí. Člověk má příjmy a postavení podle svých schopností i dle toho co se naučil. Nelitujme peněz na vzdělání vlastní, na dobré školy, poučné knihy, časopisy, na tělesnou výchovnou školu vůbec, nesedejme tak mnoho u toho pitiva a karbanu, zaříd'me si čítárny, přiveďte ženy své ne jen na pohyblivé obrázky, ale mezi sebe a pak postupem času dospějeme k životu lepšímu, vznešenějšímu . . .

Vrátím se zase do stánku našeho, jak jsem na začátku uvedl, kde mne zaujal čilý ruch. Při ladném zvuku hudby vystoupila drobná tílka milých dětí, půvabné, roztomilé sestry Sokolice a naposled ty mocné svalnaté paže bratří zaujal kruh, který se mocně sevřel. 2. Vystoupil br. starosta Jar. Cihlár, přivítal vřele shromáždění a mluvil o našem poslání, o VI. sletu, o národu, Palackém, o české ženě Sokolici a zakončil s přáním celému Slovanstvu. Kéž slova jeho vlila se v srdce přítomných. 3. Prostná cvičení, žačky do 12 let, lehounké cvičení, hezounky provedené. 4. Cvičení tyčemi, vlajky české a americké, hoši do 12 let. Provedení obstojné. 5. Cvičení s praporem, divčí dorost. Provedení přímo bezvadné, ladné, krásné, ozdobné pohyby a kroky, sestava bohatá. 6. Šerm, sokolský dorost, pěkný nástup, sestava velice složitá, skvostná, zvláště skupiny uchvátily oko pozorovatele, vyvolavše bouři pochvaly. 7. Cvičení prostná, Sokolové, rázně a výborně provedeno. 8. Prostná českých Sokolůk při VI. sletu, Sokolky. Provedení dosti dobré. Nevím co toho příčinou, však při poslední zkoušce provedeno cvičení toto daleko lépe, uhlazeněji. 9. Cvičení na nářadí, Sokolové, hraz-

da, bradla, dvě čty. S hrdostí pozoroval jsem, kterak krásné složité výkony provázeny téměř hravě. 10. Cvičení tennisová družstva Sokolek z Chicaga při VI. sletu v Praze, Sokolky. Ukázka čistě amerických eviků tak zvaných tělocvičných tanců. Sestava vsutku nádherná, zajímavá, pohyby elegantní. Cvičilo se za ladných zvuků hudby na národní americké písně. Sestry evičily v počtu as 18, jednotlivé sestry přímo vynikaly, ale celkový soulad ne tak uhlazený jakým by býti mohl, přičítá se as tomu, že z většiny to sestry dosud mladistvé. Ve cvičení vyčerpána hra tennisu do všech podrobností. Kombinace tohoto cvičení byla obdivuhodná svou rychlostí a úplností. 11. Cvičení družstva Nár. Jed. Sok. při VI. sletu v Praze, Sokolové, 3 sestavy eviků. V prvním oddílu ustavičný poklus vyčerpán úplná prostná tělocvik s během i vrhy. Druhý oddíl tvořilo znázornění pohybu v boxování. Oblekání rukavice provedeno jako část cvičení a všechny oddíly eviků boxerských provedeny s úžasnou jistotou a vytrvalostí. V třetím oddílu čtyři páry stojící proti sobě podaly všechny útoky, obrany a kličky v rychlém tempu. Dobrý výevik a vytrvalost těchto hochů vzbudil obdiv a nadšení. Osvědčený evičitel br. Fr. Štětka zářil radostí nad úspěchem svým a jeho svěřenců, bylť jim ze všech stran gratulováno. Byl jsem silně dojat i blahopřeji vám milé dívky, sestry a bratři. Jen statně dál a ku předu! 11. Hudební doprovod obstaral mladistvý, nadějný sbormistr Josef Elsnie. Co nejvíce potěšující, že to náš hoch, evičí od dětství, zná technické body a tudíž úspěch ladné hudby, která jest při cvičení hlavní pomůckou. Gratuluji srdečně.

O výroční schůzi zvolení schopní bratři činovníci, takže se dá předpokládati, že jednota naše bude v tomto roce dobře spravována.

Na podnět a výzvy jednoty Blesk svolání předsedové všech Svob. Spolků, celkem 25, a tam rokováno jak přispěti zmírniti bol a žal sirotků a vdov po padlých hrdinech slovanských na Balkáně. Starostové přimluví se ve schůzích o povolení peněžní podpory z pokladny jakož i sběrací listiny vydány jsou. Potěšující jest, že i srdce baltimorských Čechů promluví a přispěje hřivnou svojí k účeli šlechtnému.

Zakončuji svoji dopisovatelskou povinnost i přeji pořadatelsvu mnoho zdaru v tomto roce jakož i celé sokolské věci, sestřím a bratřím.

Vinc. Ševčík.

Milwaukee, Wis., 5. ledna.

S pocitů radostného vzrušení chápu se dnes pera. Chápu se jej s tím větší radostí, že T. J. "Sokol" v Milwaukee vznesla se ku vytčeným metám, jaké naznačili ti zakladatelé vznešených ideí sokolských, kterým bude vždy v řadách našich nehynoucí paměť zachována. Jako každá jiná léta, tak i o poslední dni roku minulého na Sylvestra uspořádala T. J. Sokol svoje veřejné, které překonalo doposud vše u nás pořádané. Návštěva obecenstva byla obrovská jak krajanů a pobratimů našich, tak i cizonárodovců, zejména členů Turn Verein "Bahn Frei" s kterýmiž udržuje již léta jednota naše přátelské styky. Kolem 1000 osob přeplnilo prostornou síň tak, že byla hlava na hlavě. Program, který byl pečlivě sestaven, byl zahájen řečí br. evičitele Sokola Franty Štěpánka, kterou pro její zajímavost uvádím v plném znění. Týž byv přivítán potleskem, svoji temperamentní řeč proslovil takto:

"Vážení přátelé, krajané a hosté! Drazí bratři, milé Sokolky!

Dovolte, abych vás jménem T. J. Sokol pozdravil při vašem vstupu do naší milé a nám drahé Sokolovny. Přišli jste, jak předvoj, abyste byli svědky naší práce, kterouž chceme celému světu ukázati, že český národ nejen žije, ale roste, mohutní, a že na všech stranách upevněn klidně hledí vstříci své budoucnosti. Váš příchod k nám posuzují jako mohutný projev poetických srdcí českých, které, byť tak daleko od staré vlasti, přece s velikou láskou svou ku své mateřtině. Vítám vás, nechat' vaše velká láska jest při-

kladem celému národu. O lásce k vlasti nechej před vámi zvláště se šířiti, myslím, že ona přede vším svedla nás pod prapor nad nímž lesklý ten "Sokol" se vznáší. At' praporem tímto zahrává při radostném pochodu volný větérek jarní, my k němu státi chceme, my pod ním umřítí dovedeme pro svobodu a slávu národa svého. (Bouřlivý potlesk). Komu z nás by neplesalo srdce sokolské, když souměrným pohybem jakoby se vlnily a proudily řady naše, ty čty nadšené, když klikem a vzporem, když v mužném se střídavým úspěchem síly se potýkaly. Doufáme, že co zde soudně viděti budete, aby i u vás způsobilo přání podobné, že mnohý z vás oetne se brzo v řadách našich. Doufáme, že co zde z junstva českého poznáte netoliko na prospěch bude, než řekl bych za povinnost svou řaditi se k nám. Doufám, že vy, co činem přispěti nemůžete, podporou svou, aspoň mravní, přispějete k věci této. Kdo do Sokola vstoupí, chce především silným a obratným být. Docházet do cvičení jeden, dva, tři měsíce, přece není z něho ještě žádný borec. Sklamán odejde. Ne, bratři, za tak krátký čas, za tak málo práce, jest také malý zisk. Po celý věk svůj si tělo své hrbil, nevšímavě zanedbával. Nyní, zapraví příspěvek, obleče na sebe kroj, vkročí do síně a kouká se snad každý den jak jeho kostra se vzpřimuje, chce zrovna vidět jak jeho prsa se klenou, jak svaly na pažích a nohou hrdě se vypínají. Ano, ovšem rostou, avšak zvolna — i Řím za jediný den se nevystavěl. Jen setrvej aspoň tolik roků, kolik měsíců chodíš, a spozoruješ, žeť se podobati budeš oněm borecům s tím tělem svalovitým a jako z kovu ulitým. Vytrvej dvě, tři léta pilného eviku, jenž značně tobě prospěje. Síla a statečnost, činnost a vytrvalost, mravnost a kázeň, láska k vlasti, láska k volnosti udělá z tebe řádného Sokola. Málo slovy obračím se konečně k vám, drazí bratři a sestry Sokolky, a zvláště k vám vy milá omladino, abyste vždy věrně, společně šli ku metě našich nezapomenutelných, abyste neopustili od myšlenky sokolské, krácejte po té cestě, krácejte vždy ve šlepičích našich bohatýrů Fuegoera a Tyrše! (Potlesk). Pročež přeji vám mnoho zdaru v dalším a směřejším vzletu. Váš všechny drazí přátele, vítám ještě jednou a tomuto účelu a úkolu nám stanoveném pronáším trojnásobné z hloubi prsou svých se řimbuei "Na zdar"! (Bouřlivý potlesk).

Během řeči Sokolové, Sokolky, dorost i ta malá kánata seskupeni byli kol milovaného evičitele. Řeč samotna přijata s nadšením a zanechala hluboký dojem. Následovalo veřejné. Nejsem povolán, abych podal zprávu technickou, to ponechám odborníku ku př. br. náčelníkovi Záhoříkovi, který tentokrát k nemalé lítosti návštěvníků neevičil, tak že tím spíše svůj odborný úsudek jako pozorovatel může dáti na jevo. Než k věci. Následovalo cvičení žáků do 14 roků s praporky. Pohyby paží, nohou, různé obraty do výpadu a pokleku. Cvičení rozvrženo na pět oddílů. Žáků evičilo 20. Obecenstvo se zájmem sledovalo výkony našich kánat a srdečně jim aplaudovalo. Po té byly na řadě žáčky do 14 roků. Cvičily s okrášlenými oblouky počtem 24. Výkony těchto v jich roztomilém kroji vzbudily bouřlivou pochvalu. Následovalo cvičení žáků na koni počtem 22. Po třech ukázkách školních a jedné volné představili evičenci různé pěkné skupiny. Dorost počtem 13 provedl cvičení s krátkými tyčemi. Hochům zářila radost z očí. Cvičení dosti obsáhlé, ale dobře všemi prostudované provedeno bezvadně.

Následovala prostná Sokolů rozvržena na čtyry oddíly. Ta prostná, kterými si naši tam doma podmanili celý tělocvičný svět. Tak i naši počtem 22 drželi se statečně. Nadšení a bouře potlesku shromážděného lidu bylo jim odměnou. Druhé družstvo předvedlo cvičení na bradlech. Po té následovala prostná Sokolek, která svoji krásou a ladností se velmi líbila a klidila zaslouženou pochvalu. Cvičenek 13. I. družstvo předvedlo cvičení na hrazdě. Obecenstvo nevycházejíc z údivu každé chvíli odměňovalo výtečné výkony jednoho každého evičence. Cvičilo 11 boreň.

Novinku předvedl cvičitelský sbor, představiv cvičení s palcáty (bijáky), již nacvičil br. Štěpánek. Při cvičení tomto mimoděk jsme si uvědomili co byla asi taká zbraň v rukou Žižkových "božích bojovníků", když tak ty Němčiky potíral. Velmi se líbilo.

Tím byl cvičební program vyčerpán. Bratr cvičitel Štěpánek úkolu svěřenému plně dostal. Naděje skládané v něho jako odporučenec Č. O. S. nebyly sklamány; bratr Štěpánek chopil se svědomitě svého úřadu pevnou rukou, mírným, však přímým slovem zjednal kázeň, učil, nabádal ku pospolitosti a lásce, a tu není divu, že láskou zahrnován všemi jemu svěřenými od maličkých až do otužilých bratří Sokolů. Za svoji celoroční plodnou práci, za nebývalý rozkvet, za símě, jež v duchu sokolském rozséváš, přijmi bratře milý námi místech těchto pisatelův a celé jednoty srdečný dík.

Loučení s rokem starým provedeno scénou půlnocní živým obrazem, za hudebního doprovodu a zpěvu věčně krásné "Kde domov můj". Bratr starosta Hynek Vrba promluvil k přítomnému shromáždění náležitě po zahrání a zapění hymny americké obecnosti setrvalo v družné zábavě do časných hodin. Kapela Jana Neuhofera jak při cvičení tak i ku tanci, jež po půlnoci následoval, byla znamenitá. Nelze opomenouti, že tentokrát tanec zahájen byl naší "Besedou" tančnou Sokoly a Sokolkami. Nacvičil br. Štěpánek. Ku cti nemalé našemu obecnosti i hostům slouží, že po čas pořadu se páni zdržují kouření, tak že v pěkné čisté prostře se cvičení jinak vyjímá než v začazené. Mravně výroční zábava naše neminula se svého cíle, a finančně bude uspokojivá. Konče tento dopis přeji br. pořadateli a všem bratřím a sestrám "šťastný a veselý nový rok"!

Na zdar!

Jos. Pokorný.

Little Ferry, 10. ledna.

Musím se zas jednou mezi vás podívat, a zdělit s vámi zprávy o nás a pro nás. Ve cvičení se zdárně pokračuje. Finanční poměry jsou též utěšené, díky našim sokolským činovníkům, kteří vedou věrně hospodářství. Myslím však, že máme též jakési povinnosti k našemu společenskému životu, k našemu celku a k naší mateřské řeči. V první řadě jsou to naše česká divadla a česká hudba, které jsou pravým zdrojem vzdělání našeho obecnosti vůbec, a naší mládeže zvláště, a právě ta naše divadla jsou posledním časem tak málo podporována a navštěvována až běda. A česká hudba v naší Sokolovně jest též vzácným hostem. Přála bych si znát pravou příčinu toho. Doslychám od mnohých sester, že příčina záleží v tom, že čeští hudebníci žádají větší plat. Tomu však nepřikládám věry, neboť zajisté by naše Sokolky a Sokolové pro pár mizerných dolarů nepracovali proti svým vlastním zásadám, a dali přednost cizím hudlařům před českými hudebníky. Spíše myslím, že si v čas nezajistí hudbu a pak musí vzít co se dá. Ačkoliv jest divadelní období všude v největším proudu, u nás jest ticho. Zdá se, že našim ochotníkům od posledního představení odpadla kuráž. To se stalo všechno v starém roce jistě vše přijde opět do nových kolejí. Doufám, že náš režišér br. Jelínek nám připraví nějaké překvapení v tomto roce. Zároveň děkuji br. Jelínkovi jménem Dram. Odboru za jeho dosavadní obětavost, neboť tak čilých členů a schepných ochotníků nemáme dostatek. Doufám, že naše Sokolky budou konat svou povinnost co se týče hudby české a tak budou dávat příklad druhým českým jednotám a též i jednotlivcům. Přeji všem sestrám a Sokolům mnoho štěstí v novém roce!

Josefa Krejčová.

Omaha, Neb., 21. ledna.

Předně, nežli přikročím ku popisování našich radostí a žalostí vzdávám vám jménem Těl. Jed. Sokol Omaha a za jistě i za sbor Sokolek Omaha vřelý dík za obětavé uspořádání každého čísla "Sokola Amerického", na který co do obsahu, látky a poučení všim právem můžeme býti hrdí.

A teď o našem metropolitním městě Omaze a naší milé jednotě. Naše jednotka čítá 195 členů a vlastní majetek v ceně 22,000 dolarů. Sbor Sokolek má rovněž dosti členkyň. O divadla zde nouze není, neboť kromě našeho Dram. Odboru, který řízením br. Jos. Mika někdy až dvakrát v měsíci představení sehraje, ostatní vzdělávací a podporující spolky ty mezery vyplní. Těl. Jed. Sokol vlastní svobodomyšlnou školu, kterou za pomoci našich vzdělávacích a podporujících Řádů udržuje. Br. Jan Prachenský učitel, odborník ze staré vlasti, stará se všemožně o tu nadějnou naši budoucnost. Minulou schůzi navštívil nás br. Rud. Novák ze Cedar Rapids, který stručně naznačil VI. sokolský slet v Praze, kde byl jedním z prvních boreů našich, začož jemu mnohokrát děkuji. Že co obětavosti jednotka naše v popředí stojí dokazuje to, že během několika týdnů sebrala ve prospěch Slovanů balkánských \$200 a \$100 povolila ze své pokladny. — A abych nezapomněl i na zábavy a plesy. I těch máme dosti neb zábavní výbor sestávající z bratří Pešky, Kautského, Langpaula, Špalka a Dopity se všemožně přičiňuje, aby nás omladinu časem rozveselil. I ta naše drobotina obého pohlaví jaksi cvičení lépe navštěvuje a tak zdá se mi, jestli náš nově zvolený náčelník br. Fr. Křeček bude si těch maličkových hledět jako dosud, že se dodělá dobrých výsledků. Zájezd náš do Crete, Neb., nebyl přec nadarmo, neboť jak se dovidám založen tam byl sbor Sokolek. I ten evič. sbor začíná se hýbat, tak mimo pravidelného tělocviku má v úmyslu občas pořádat akademické večírky. Povinností každého cvičitelského sboru je, aby vedl záznam o postupu práce v tělocvičně a veřejných vystoupeních a proto zde předkládám posudek o posledním našem veřejném, které odbýváno bylo, dne 1. ledna v South Omaze. Nový rok 1913 bylo pro Sokoly a Sokolky so-omažské i omažské svátkem vskutku velikým. Toho dne za spoluúčinkování Těl. Jed. Sokol z Omahy, Sokolek z Omahy a South Omahy a německých Turnérů uspořádala so-omažská Těl. Jed. Sokol Fugner-Tyrš svoje novoroční veřejné, které se potkalo s dokonalým zdarem. Pořad cvičení byl následující: 1. Žákyně: Za zvuků hudby vystoupilo asi 25 žákyň a po krátkém, ale vkusně provedeném reji vedením Sokolky Kamily Dlavkové nastoupilo ku evikům prostným s praporky červenobílými. Cviky tyto nalezly u hojně shromážděného obecnosti velké obliby, což nasvědčoval nadšený potlesk diváků po každém jednotlivém čísle provedeném těmito malými nadějnými děvčátky. Sestře cvičitelce patří čest a chvála za její obětavost. Jen chutě dál! 2. Na hrazdě, bradlech a koni na šíř střídavě cvičili Sokolové omažští a so-omažští a turneři. Nejlépe se zamlouvaly výkony boreů omažských na bradlech, so-omažských a Turnerů na hrazdě. Cvičení provedena byla mnoha Sokoly bezvadně a jen několik málo chyb bylo lze pozorovati. Zejména ale při výkonech volných ukázali Sokolové svoji sílu a obratnost, neboť každý předvedl svůj nejlepší výkon. Ale nutno jest uvést malou poznámku. Ruku na srdce, bratři! Kde zůstala cvičení prostná, ten hlavní základ tělocviku vůbec. 3. Cvičení Sokolek. Posledním a nejlepším číslem programu bylo kroužení kužely a ozdobné tance provedené Sokolkami south omažskými řízením cvičitele br. J. Vaňkata. Milé bylo pohlížení na ty naše, pro tělocvik nadšené, zdravé děvy a na ty lehké a elegantní pohyby při těchto ladných a úchvatně působících cvičeních. Vystoupení tohoto účastnily se sestry Olga Dlavková, Anna Kovářková, Zdenka Sinkulova, Anna Patáčova, Anna Horáková, Marie Horáková, Libuše Štěrbova, Anna Benáková a Kamila Dlavková. Těl. Jed. Sokol Omaha zastoupena byla následujícími členy: Fr. Křeček, A. Křeček, Fr. Říha, Fr. Pospíchal, Jan Holoubek, Rud. Zikmund, A. C. Holoubek, Lad. Kolářský, Ant. Treska. Ačkoliv dosti znavení cvičením odpoledním v So. Omaze Sokolové omažští účastnili se ještě téhož večera cvičení omažského tělocvičného sdružení Y. M. C. A., kde podali pěkné ukázky svého výcviku a za každý výkon

svůj odměnění byli bouří potlesku. Bratři, končím jsa úplně spokojen s výsledkem vystoupení našeho a přeji si, aby další naše práce dočkaly se vždy výsledků tak dobrých a i ještě lepších a tomu bratrské Na zdar!

A. C. Holoubek.

Chicago, Ill., 22. ledna.

Již začínám, abych také něco napsal od Sokola Prahy, neboť jest tomu již dávno co náš dopisovatel žádnou zmínku o sobě nedává, ale odpusťte mu to, on zaslal poslední dopis a nebyl uveřejněn neb v redakci toho času měli mnoho práce sletové. Onen dopis týkal se tábora káňat pořádaného, dne 4. července a končící dne 7. července 1912. Též se pamatuji, že v onom dopise bylo poděkování výboru všem Sokolům a Sokolkám co pro ten tábor z lásky udělali, snad proto se náš dopisovatel rozmrzel.

Musím se vám zmínit, že jsme měli volbu činovníků na rok 1913, ačkoliv jest k politování, že mají pořádk jen ti staří veškeré úřady zastávat, mladá síla nechce nic a říká vy staří už v tom umíte chodit, tak si to nechte na dále a když přijde k volbě opět jsou zvoleni jen ti staří. Volba dopadla takto: Starosta Frank Havlík, náměstek Bedřich Happ, tajemník Jak. Janeš, účetní Lorenz Míka, pokladník Václav Houser, jednatel Karel Halada, náčelník V. Raichert, podnáčelník Frant. Stupka, I. praporečník Frant. Peck, II. praporečník Václav Zavřel, výbor majetku Mat. Beránek, Frant. Durchánek a Frant. Peck, dopisovatel moje maličkost. Žádám vás za odpuštění, kdybych vás někoho hlouběji rýpnul nemohl bych za to, neboť jest to již má povaha. Volba do sjezdu ponechána do čtvrtletní schůze.

Podívejme se nyní do naší tělocvičny. Náš evičitel Karel Koleno jest obětavý a trpělivý se svými svěřenci i přičiňuje se, aby obecenstvu se zavděčil. Již nyní připravuje evičení na 25leté trvání jednoty Praha. Co se týká Sokolek v posledním čase trochu ochably ve evičení, co jest as toho příčinou? Snad bych uhlodl, ale ponechám to u sebe, ukažte Sokolky, že budete pilně chodit do evičirny, neboť při evičení se vám bystří rozum a upevňují svaly. Co se týče našich evičenců s politováním musím poznamenat, že naše jednota nemůže více jak 6 členů ke evičení dostat a jaká tu příčina. Žádná chut', vše jde u nás jen s přinucením, jak si asi pomoci? Pamatuji se, že byly mrazy veliké, ale evičirna byla vždy hojně navštívena jak starými, tak mladými evičenci. Jen s chutí mladí Sokolové jed. Prahy chodí do evičení, at' ukažete při 25letém trvání, že jste pilně navštěvovali školu tělocviků. Též se musím zmínit, že naše jednota uznala za nutné pomoci raněným, vdovám a sirotkům na Balkáně pročež odhlasován návrh T. J. Sokol New York a povoleno \$75 z pokladny jelikož není ani polovina vybrána to co bude scházet jednota v krátkém čase zašle.

Ochotnický kroužek Sokola Prahy, řízený starostou Fr. Havlíkem, aby naše obecenstvo řádně pobavil, sehrál dne 16. ledna frašku "Páni Vukorští". Též náš kroužek jest pozván k Sokolu v Oak Park, aby zahrál divadlo veselohru "Mistr Bedrník a jeho chasa", které připadne na den 23. ledna 1913. Bratři Sokolové se účastní v hojném počtu, by dokázali sokolské bratrství. Prozatím dost. Mnoho zdaru v tomto novém roce. Na zdar!

Jak. Janeš.

New York, 22. ledna.

Pravidelně v týdně, kterým starý rok se končí, podělí jednota naše celou chlapeckou školu různými užitečnými dárky a tak se stalo i ke konci roku minulého. Ba i na chudé sirotky po bratřích našich jednota nikdy nezapomene. Tak 17 chudých obdařeno bylo úplnými obleky, 6 žáků poděleno bylo zimníky a několik jiných obuví. Dostali jsme poděkovací list od matky dvou žáků a nás jen těší, že ochota naše částečně oceněna jest.

Za "Památník" věnovaný jednotě naší od T. S. Dívek a Paní srdečně sestřičkám děkujem a ujišťuju vás, že vysoce ceníme práci na sokolském poli, neboť byly jste ve zlých dobách největší naší oporou dobře chápající, že poetivá a dobrá práce vaše i naše musí zvítěziti. "Památník" bude naší knihovně ozdobou.

Knihovna naše jest nyní v největším pořádku. Jest obohacena mnoha novými díly, zvláště naší české spisovatelé jsou plně zastoupeni. Jen čekáme na nový příliv sokolských čtenářů. Čte se u nás sice hojně a to na velkou jednotu naší přec jest jen málo. Věnuje jednota naše každoročně \$50 na knihy a proto, kdo chce se poučit neb pobavit, čti. Bude ti to lepší k duhu, než darda nebo poker.

As za 4½ roků jednota naše slaviti bude 50leté jubileum svého trvání. Že to bude sokolská slavnost největší v dějinách české Ameriky jest jisté. Aby však umožněno bylo každému našemu členu, at' činnému neb přispívajícímu, aby všech slavností mohl býti přítomen, usnesla se jednota naše, by každý člen (at' činný, venkovský neb přispívající) platil po celou tu dobu čtvrtletně 25 centů za veškeré výhody, které po čas slavností zdarma snad míti bude. Peníze tyto složené tvořiti budou základní fond pro 50leté jubileum a kdo snad z nás by v čase tom zemřel, obdrží příbuzní peníze zpět. Nemíníme, ba nechceme obtěžovati neb žebrati za hesla (které obyčejně nejméně \$5 stojí) české naše tak dost platy přetížené spolky, chceme mít slavnost sokolskou, za sokolské peníze, slavnost národní pro celý národ český zde v Americe bez placení peněz spolkových. Snad toto čtvrtletí bude větší plat, považ však bratře, že 50c platíš na "Červený Kříž" pro vdovy a sirotky na Balkáně, máš-li divadelní sezonní lístek stojí též 50c vstupenka, kterou do Šibřinek dostaneš 50c a úmrtní poplatek nevím jak velký bude snad 50c snad \$1, ale nehroz se toho, ten \$1 na příští 3. ¼letí odpadne, tak vše opět dobře do normálního platu přijde. Budeme pořádati o našem jubileu sokolskou výstavku, v níž mnoho cenných věcí vyloženo bude; tak vlastnoruční dopis Jos. Kaj. Tyla, Havlíčkovi "Národní Noviny" o vlastním jeho soudu, a mnohé vzácné památky, které do Čech na sokolskou výstavu poslati jsme nemohli. Bratr Jan Pavlík, nejstarší náš evičící člen (55 roků starý), který daroval jednotě naší "Sokola Amerického" pěkně vázaného od 1. čísla až do posledního ročníku, a kterýžto dar půjčen byl jednotou naší do sokolské výstavy v Praze zasluhuje srdečný a upřímný dík za vzácný dar, který bude ozdobou příští výstavy naší. Jen více Pavlíků a evičirny by byly malé.

Na zdar!

Mich. Kafka.

Chicago, Ill., 23. ledna.

Byv zvolen dopisovatelem zděluji nejprv výsledek volby činovníků. Starostou Sokola Chicago zvolen opětně br. V. Roubal, taj. br. Zeman, účet. br. Otcovský a pokladníkem br. Juřena. Všichni zastávali tytéž úřady minulý rok. Že je zastávali svědomitě naznačuje znovuzvolení všech na tento rok. Náměstkem zvolen br. Vrba. Bratři Roubal, Juřena, Plaček a Fišer, již zasedali v říditelstvu minulý rok, a byli opětně zvoleni a doplnění na žádoucí počet bratry Záhrobským, Zuntem, Hlavou, Broukem a mnou. Ovičícími členy zvolený náčelník br. Molcar s podnáčel. br. Doubkem, schválení. Doufám, že všichni zde jmenovaní přičiní se, by ku konci roku byli sami se svou prací spokojeni. Zvláště náčelník s evičitelem měli by hleděti, aby nyníější evičitelský sbor udrželi v činnosti to jest, aby se pravidelně scházeli do evičebních hodin určených, neb jen tak doděláme se úspěchu.

Návštěva tělocvičny je teď dosti dobrá neb evičí nás s čekanci na čtyřicet. Ovšem na několik výjimek všichni mladí. Ti starší zase zůstanou asi jen při slibu, že po novém roce začnou. Měsíc již pryč a dosud jsme žádného nespátřili.

Mile překvapí každého veliká návštěva našich sester, kterých evičí nyní asi čtyřicet pět. Pro letošní rok zvolily

sobě za náčelnici pilnou sestru Nádhernou. Že i těch několik málo dní prožitých na loňském sletu, nechci právě říci udělalo nějaký zázrak, ale probudilo a ustálilo jen to, co dosud dřímalo. Myslím naši novou podnáčelnici sestru Růženu Kolářovu, která byla vybrána do družstva Sokolek, jež na sletu budilo zaslouženou pozornost. Že pochopila sestra Kolářova myšlenku sokolskou musí každý přiznat, kdo navštívil v tomto roce tělocvičnu a vidí to vzorné cvičení Sokolek její dohledem. Bratr evičitel získal v ní znamenitou pomocnici jejíž činnosti další volám upřímně Na zdar!

Tou drobotinou obojího pohlaví tělocvična vždy plna. Myslím, že trochu více přísnosti br. evičitele by neškodilo, neb při jeho nynější schovávavosti pořádek se špatně udržuje.

Bratři, nemáme dlouho do veřejného hlediště, by uspokojili jste nejen širší veřejnost ale přede vším sami sebe a pak nedejme se zahanbit tím naším "slabším pohlavím".

Ochotnický odbor se činí, neb hraje každou neděli skoro vždy při vyprodaném domě. Ted' právě připravuje novinku výpravnu komickou operetu "Podzimní manévry" ve které účinkuje i náš pěvecký odbor a větší část evičičích členů. Mimo to Pěvecký odbor připravuje operetu "Žebravý student". V prosinci pořádán byl výroční ples, který se vydařil uspokojivě což možno říci i o lednových Šibřinkách. Tak bratři pracujeme ruku v ruce neb ku uspokojivému výsledku je toho zapotřebí. Na zdar! Bedřich Majer.

San Francisco, Cal., 24. ledna 1912.

Rok 1912 ukončen a tu jest naší povinností přehlédnouti minulý rok zdali skutečně pracovali jsme tak, jak pracovati jsme měli za vytknutým cílem v ohledu tělocvičném, vzdělávacím a zábavném. V poslednějším pracovali jsme mnohem více, neb jest to pohodlnější a duch více okřeje, když se bezstarostně tančí a zapomíná se "na spásu duše své", aby vedla k lepšímu a šťastnějšímu životu, ale jest to slabá stránka všech smrtelníků a vím, že bych si v napravování rozlil ocet brojit proti té nevinosti, proč obracím stránku, abych podal celoroční výkaz naší činnosti na dalším západě druhé zemské polokoule.

Minulý rok vešel pln nadějí v zdejší české osadě neb dohotovovala se naše krásná Sokolovna, střed všech upřímně smýšlících Čechů, která 16. května odevzdána byla svému účelu. Dohled má správní výbor v čele s br. Budinským a F. Laštou, kteří s láskou otcovskou starají se, aby tato budova byla jen ku povznesení lidstva důstojnou, kdež hry o peníze jsou přísně zakázány.

Naše knihovna obohacena byla odkazem zemřelého bratra Justice a darem br. Fr. Korbela z Prahy o mnoho krásně vázaných knih, čímž dostoupila asi přes 500 svazků vesměs to knih velké ceny, neboť jsou zde zastoupena díla Svat. Čecha, Jar. Vrchlického, J. Machara a různých předních našich spisovatelů, jakož i cizozemských, žel, že naše knihovna jest málo používána, neboť malý zájem se jeví.

Cvičební hodiny navštěvovány byly dosti pilně, ačkoliv mnoho bratrů oddaluje se této nám mejpřednější povinnosti, slibovali, že až budeme mít vlastní síň, že budou cvičení navštěvována hojně, ale počet ten nikterak nevzrostl, a přece naše tělocvična je v každém ohledu zdravotních poměrů nejvýhodnější, proč bratři pilně chod'te do cvičení, at' jste Sokoly nejen na papíře, ale i skutkem.

Minulý rok též uvedena byla v činnost svobodomyšlná škola, která vedením p. Nováka, posluchače university Berkeley, řádně jest spravována a dohled tu mají české spolky, počtem 6. Vyučují se v sobotu ráno děti střídavě se cvičením do 12 hodin a pátek večer je pro dospělá děvčata a ženy. Jest slušně navštěvována, neboť asi 20 posluchaček pilně tuto třídu navštěvuje, čímž dali jsme si opětně důkaz, že naše snaha po vzdělání jaksi se zde začíná rozvíjet, ačkoliv jsme sami jen odkázáni na sebe.

Odbor zpěvní založen byl na podnět br. Větrovee, který získal nedávno sem zavítavšího sbormistra br. Lukáše z Vídně, jenž s nevšední ochotou ujal se svěřeného úkolu. Pilně cvičí a jsme přesvědčeni, že tento mladý sbor v krátkosti přednese nám několik čísel na důkaz pokroku.

Co bylo radosti, že se zde bude pořádati české divadlo, neb máme také krásné jeviště; malba a kulisy stály přes \$400. S cvičením se začalo, však než se dospělo k cíli začaly se vracet úlohy a podle mého náhledu většina chce hráti vynikající roli, ačkoliv když malá úloha se dobře sehraje, má více ceny než hlavní role, kde dotčená osoba se nemůže uplatnit. Dále dobrý ředitel schází, proč tento odbor zatím bude spát spánkem spravedlivých.

Do středu našeho opětně zaletl náš bujarý náčelník L. Jirsák, který byl na návštěvě v Čechách, při čemž si bedlivě všiml všech změn, které byly zavedeny co dlel mezi námi, dle nové metody ihned začal mnohé naecvičovat, což velice se nám líbí. Dobrý náčelník, hlava naše! Bud' vítán, br. náčelníku!

Sokolská kapela utvořena byla píli našeho milého hudebníka br. A. Roubíčka, který na zvučný "brukodrukhnatotruhlík" daždého dovede do luzných krajů českých. Kapela ta každých 14 dní pořádá bezplatné nedělní odpolední zábavy ve prospěch naší síně.

Neúprosná smrt vyrvala nám milé bratry Fr. Marxe a Jar. Justice. Zvláště poslední měl velkých zásluh o založení a rozšiřování zdejší jednoty. Památce jejich budiž čest!

Hlučno bylo, dne 22. prosince v naší Sokolovně, kde oslavil náš milý br. a správce domu Fr. Rýzner se sestrou Brunerovou svůj vstup do stavu manželského. Shromážděna byla při banketu celá česká osada. Přejeme vám na dráze nového života mnoho zdarů!

Starostou zvolen byl br. Boh. Kantner, který toto místo již několikrát k uspokojení zastával, zároveň i ostatní bratři činovníci byli vybráni ze středu oblíbených a pracujících.

Na zdar!

Tonda Kepka.

East Bernard, Texas, 25. ledna.

S dojmy opravdu krásnými odjížděl jsem z evičitelského kursu z Ennis, Tex. První evičitelský kurs Župy Jižní jest skončen. Ponejprv sešli se ti mladí naši harcovníci, aby poučení a rad nabrali ku práci, ku vystřídání činovníků starších, snad znavených, snad liknavých, též nové vzpruhy a nové chuti by přinesli do hnízd domácích. Načerpali jsme trochu toho nadšení, trochu té radosti a nyní vrátivše se snad dovedeme pracovati lépe, soustavněji a radostněji, každý dle možnosti svých sil.

My sami zde na Jihu dovedeme oceniti nejlépe, jak na daleko prospěšno nám uspořádání kursu podobného. Většina jednot zdejších neměla dosud žádného evičitele, ba stávají zde jednoty, jež jakéhokoliv evičitele úplně postrádají. Jak může postupovati jednoty taková? Živoří, aneb je úplně mrtva; ač často vidí jasně svůj zánik, nepříčiní se, by dobu tu oddálila co nejvíce.

Doufejme, že nyní bude lépe! Však nikoli pouhé doufání, ale skutků, činů, dobré vůle a trochu paží obětavých je nám třeba k práci další, lepší!

Především však více světla a porozumění musíme vnést v řady naše. Dokážeme to? Jsme tolik schopni, bychom po krátkém čase trvání kursu stali se též učiteli jednot našich? Částečně ano; — schází zde skoro úplně pravá láska a nadšení pro naši věc sokolskou, a tu my nejlépe a nejvhodněji — jako nastávající evičitelové — můžeme rozněcovati a vzbuzovati to, co nám zde — žel, všude chybí. Učiteli však v běžném slova smyslu nejsme, neboť nebylo přece možno, abychom za pouhých 14 dnů mohli tolik pokročiti, zvláště uvážíme-li, že většina z nás nebyla ke kursu nijak připravena. Dostali jsme základ, ukázána nám cesta, nyní

na nás, bratři, bychom při dalším vlastním sebevzdělání kráčeli vytrvale k metám vyšším . . .

A nyní snad měl bych aspoň trochu zaváditi o vlastní náš sbor. Co nevidět bude rok našeho trvání — a naši zahálky. „Jakže?“ namítne někdo, „že zahálíme?“ — I jen si to upřímně přiznejme! Či snad hlemýždí loudání možno nazvati činností? Ruku na srdce a odpovídejme: Kde viděti tu naši práci, náš postup, porozumění věci; kolik nás chodí do cvičení, do schůzí, kde je naše nářadí atd.? Umlknu raději, bych nemusel celou tu trpkou pravdu přiznati a nějakou tu výčitku — co dodatek — odnésti. Ale snad i výčitka ta by mne z jistého ohledu těšila, jsa tak přesvědčen, že orgán náš nedává se nepřetčtý — pod horké koláče!

Nuže, slibmež si, že se polepšíme a s novou chutí pustíme se všichni do práce společné. Tomu moje upřímné Na zdar!
Štěpán Valčík.

St. Louis, Mo., 25. ledna.

V rok nový vkročila jednota naše s osvědčenými činovníky v čele s tou blahou nadějí, že činnost naše bude co možno nejlepší. Záleží ovšem na členstvu veškerém, aby činnost celku podporovalo, každý jednotlivec dle své možnosti. Jen práce z lásky konaná již vůdčím jest heslo Fugnerova „Ni zisk, ni slávu“ kde odměnou jest vědomí vykonané práce, jen činnost taková nám prospěje a ku metě nejvyšší nás povede. Sám zaslechl jsem poznámky, že jednota naše dosti dobře si stojí, aby za práci pro ni konanou mohla jak se patří platiti. V tom nutno však souditi správně. Žádáme-li na někom práci v čase, kdy pravidelně jest zaměstnán, pak jest zajisté spravedlivě takovému bratru neb sestře ztrátu nahraditi. Ač i v podobných případech našli se i u nás jednotlivci obětaví zaplacení nežádavší. Pakli ale má se platiti za práci ve volném čase, mimo vlastní zaměstnání, pro jednotu vykonanou, tudíž bez jakékoli ztráty přímé, není to jednání sokolské dle Fugnerova hesla. Za peníze pracuje kdokoli. Tu pak mluvení o ideách, bratrství, dlouholeté práci atd. jest pouhou fráseologií v obecní mluvě chvástem.

Zde v Americe takovéto názory bývají odbývány poznámkou, že nejsme v Čechách a kdo jest pro práci z lásky k ideám, tomu se dostane takový úděl práce, že mu po čertech přejde chut' na hlásání povinností z lásky k celku.

Ne tak bratři a sestry, i Amerika tak dobře jako každá jiná země potřebuje lidí charakterních, jimž prospěch a blaho celku nade vše, již ochotni jsou ku práci z lásky k celku. Když každý bratr i každá sestra pomůže tou částíčkou práce naň připadající, již hravě může udělati, uděláme vše čeho celku třeba. Ale ne na několika bratrech a sestřích žádati, aby i za ty pohodlné (časem přísně kritisující) všechny práci vykonali. Tím zdržujeme od činnosti mnohého dobrého bratra neb sestru, již nemohouce všechnu na ně vkládanou práci vykonati, jsou raději v ústraní.

Pročez pojďme v tento rok s tím pevným úmyslem, že každý i každá udělá ve prospěch celku co bude třeba. Všem nám to bude hravě dokázati. Nikdo neodřekni pomoc výborům majetku, správnímu neb zábavnímu, bude-li požádán.

Snad by někdo dle předcházejícího soudil, že činnost naše byla chabá neb podobně, ale to by se velice mýlil, právě naopak. Činnost naší jednoty byla velice dobrá, v mnohém ohledu lepší, nežli kdykoliv dříve a s radostí pozorujeme jakési nové kvasení, snahu po zlepšení. A v podobnou dobu slova upřímně míněná nikoho nenapadající, jsou lépe chápána i přijímána.

Však také jest nám nutně třeba sraziti se v pevný nerozborný šik, aby velké úkoly před námi stojící našli nás ku práci připravené. Jedním z nejdůležitějších jest právě v proudu se nalézající otázka budovy. Dnešní naší činnosti naše ač dosti prostorná budova nepostačuje. Před jeden a půl rokem bylo zahájeno jednání o převzetí Národní Síně

Č. S. P. S., jež by se přístavbou tělocvičny dala zařídití náležitě pro všechny slovanský život zdejší a hlavně soustředila by český národní pokrokový život pod jednu střechu. Žel, že našly se mrzké povahy, jež z osobních důvodů ohrožují úspěch jednání, jež bylo všemi účastníky spolky vše přijato a pro naši osadu by velký úspěch znamenalo. Než doufejme, že prospěch celku zvítězí nad podvrtnými snahami živlů pochybných.

Ovšem, kdyby k tomu nedošlo pak zařídíme potřebné změny třeba na dnešním majetku svém, neboť jsou nutné. A oslava 50letého výročí založení první jednoty sokolské v Americe bude zajisté oslavena důstojně; pěknou tělocvičnou na vyšší doby zařízenou.

Něco ale na naši jednotu prozradím, at' třeba dostanu důtku. S úsměvem čtu zprávy z různých míst hlásající, že byli první s příspěvkem bratrům Jihoslovánům za svobodu zápasícím. Dle dosud uveřejněných příspěvků jsme byli první z Čechů amerických, jenže jsme považovali za svou povinnost a vykonání bylo nám odměnou. Dříve nežli V. V. N. J. S. jednal a před schůzí v Chicagu k tomu účeli svolanou náš příspěvek \$380.30 byl již zaslán svému účeli. Nebýt toho občasně uveřejňovaného „my první“ snad bych toho byl ani zde nenapsal.

Ku vyzvání br. Čermáka v Sokole náš evičitelský sbor připraví také návrh ku závodnímu řádu, o tom snad příště budu moci něco napsati. Při té úpravě by bylo záhodno změnití odstavec o řemeslných (professional) evičenech. A přimlouval bych se za názor evropský, aby totiž učitelové a evičitelové tělocviku nebyli považováni za řemeslné. Řemeslníci jsou ti evičenci, kteří jako akrobati vystupují v zábavních podnicích pro podívanou právě jako krasojedci, kejklíři, šaškové atd., takže jich povolání vyžaduje obzvláštního nadání, čímž se stávají normálním evičencem na závodisti nesprávnými soupeři. Toho ovšem se není obávati u učitelů a evičitelů; vždyť i dobrý evičitel paedagog není vždy nejlepším evičencem. Řemeslníci jsou rovněž evičenci, kteří se nechají i jinými spolky na závody najímati.

Příští sjezd by měl dále učiniti určité kroky ku sloučení Sokolstva v Americe. Jest jasno, že jednoty si sloučení přály a přejí, čehož důkaz Gymnastická Unie v Chicagu, jež se ustavila beze všech pokynů shora. My zde právě jednáme na ustavení „Svazu slovanského Sokolstva v St. Louis a okolí“ rovněž bez pobídky. A možno, že i od jinud by mohli podati důkazy, že celek si sloučení přeje. Ano, přejem si spojení českého Sokolstva z plné duše v přesvědčení, že prospěje celku, že bude obrozením naší činnosti. Pak bude možno spojití veškeré slovanské Sokolstvo v Americe, vykonati práce a úkoly, jež by dnes zněly pohádkovitě. Ze srdce k vám volám vy bratři, již budete pověřeni úkolem zasedati ve sjezdu uložte si za úkol nejdůležitější pracovati pro spojení Sokolstva. Dokažte, že doba nalezla ve vás muže vědomé těch velkých cílů k nimž se hlásíme, doved'te odstraniti všechny překážky v cestu se stavící. Ty všechny uváděné byly směšně maličké vůči úkolu tak velkému. A v historii Sokolstva bude příští sjezd náš zapsán písmem zlatým, v srdce bratří pravých vděčností nesmazatelnou. Spojení Sokolstva můj první pozdrav v roce tomto.

Na zdar!

Michael Wimmer.

Newark, N. J., 26. ledna.

Nenadáli jste se ani, že opět užríte dopis psaný tou rukou nepovolanou, která se snad mnohého tak nemile dotkla v čísle říjnovém. Ano, tehdy nepovolaná, dnes však co dopisovatelka zvolená, hledím úřad na mně vložený po prvé zastati a od této doby budu Vás bratři v pořadateltvu snad nuditi častěji nějakou tou zprávou, která se mnohdy těžko zamlouvá. Pravda málokdy lichoť, věřte, avšak nezáleží mi na jednotlivci jak on o mne soudí, nýbrž na paměti mám

vždy celek jak a v čem mu prospěti, neboť není a nesmí být na těchto místech jen lichou pomluvou co píšeš.

A teď rychle k věci, aby péro moje nezaběhlo opět příliš daleko. Volba činovnic provedena v prosincové schůzi, která byla jak obyčejně špatně navštívena, hled'te sestry, jak by na místě tomto mnohem lépe se vyjímalo, kdybych mohla říci sestry naše se do jedné dostavily. Bylo by třeba vzít v úvahu a polepšit se v roce nynějším. Činovnice pro příští rok zvoleny: starostkou Eva Ptáčníková, náměstka Karolina Hrudková, tajemnice Alžběta Remingrová, účetnice Emilie Žambůrková, pokladní Marie Podušková, náčelnice Josefa Prachová, dopisovatelka Marie Vrbova. Slibuji vám, že mileráda budu podávati zprávy úplné, obzvláště když se mi naskytne příležitost něco hezkého psáti a to pak bude lépe znít nežli ty stálé stesky a věci bezceenné. A nyní řada na vás, sestry drahé i bratři, aby jste svornou a pospolitou prací látku ku psaní mi zaopatřovali.

Dne 28. prosince pořádán Tě. Jed Sokol společně se Sborem dívek a paní podílkový večer, pro žáky a žáčky cvičící. Proslov čili báseň vítací plyně přednesla žačka Anna Vojtěchova. Po té následovalo veřejné s praporky a sice dívek a hochů společně, zde opět seznali jsme jak naše mládež pokračuje a jak hezky počínat si umí při cvičení. Též probral s nimi jejich cvičitel J. Kačírek rozmanité zábavné hry, program končil rozdáváním dárků a volná zábava se rozproudila.

Teď těšíme se na Šibřiky, které budou odbývány, dne 21. února, a tu provedou Sokolové a Sokolky skupinové tance, jak zdaří se hodlám příště obsírně vypsat. Zároveň přeji všem bratrům a sestrám štěstí, veselý nový rok a mnoho zdaru na poli sokolském. Budu as mezi posledními, jež gratulují, avšak lépe pozdě, nežli nikdy.

Na zdar!

Marie Vrbova.

Ennis, Texas, 27. ledna.

Pomalu, tím však pevněji, počíná v naší osadě se věřit vážné snaze mladé sokolské jednoty, odpůrců ubývá, ba z těchto počínají vyklubávati se dokonce přátelé! Budíž potěšitelný tento úkaz odměnou těm horlivcům a buditelům společné idey naší, kteří přes svízelné boje nepochopení, posměch a zámyslné překážky vytrvali, nedali se v pevné důvěře proniknutí této ničím odvrátiti. Jim též zadostučiněním bude změna úsudků těch bratří, kterým separatism od jakéhokoliv druhu spolčování zdál se nás ohrožující a proti zbudování vlastní tělocvičny krátkozrakostí žel užívali i nebratrských prostředků. Za nepatrný počet měsíců předpoklady se už dostavují, finanční odbor radostně konstantuje již dnes, že docílený zisk z podniků od otevření provedených — převyšuje námi na celý rok odhadnutou možnou jistinu. Skutečnost tato hmatavě dosvědčuje radostný obrat v náš prospěch, není to jen chvilkové vzplanutí neb zvědavost širší veřejnosti — jednota zvala a pořádala zábavy, divadla i veřejná cvičení celé roky a docílený zisk z těchto byl — žalostný. Nebylo prostředků na nářadí, pomůcky — klínoválo se a přioplácelo, nadšení ubývalo — živořilo se! Vše měla však své slabiny (nejsou dosud vymýtné úplně) harmonie uvnitř leccjaká tudíž výsledky se zřetelem ku všemu tomu nebyly valné a veřejnost většinou zásadně odmítavá, což konečně mělo své částečné důvody proč po založení jednoty nemohlo být různěji postupováno. Jednota však počínala chápati pravé své poslání vážněji, směřila mezi členy, brak odhazovala; vážnější bratři hleděli úroveň spolkovou povznést, nabádali k práci a vejšili do Sokolství pravého. Výsledky jsou viditelné a doufáme pevně, že nyní ve svém hnízdě zbavíme se též všeho toho co dosud nevhodné. Nekamenujte pro roka tvrdím-li, že bude-li sbor čítati mezi členy své mužné, celé karaktery, nadšené pracovníky činu ne slova, kázni a družnému bratrství úplně pochopující bratři — svorným spo-

lupšobením na venek mohutněti budou řady těch, které dnes čítáme k svým příznivcům. Tot' vlastně naše povinnost, aby k prospěchu získaného nám cvičením, prací osvětovou, hleděli jsme získati dav, který přeč jen oči otevře a uzná vážné, obrodné směry naše. Kéž připomenutí jen částečně nepovšimnuto nezůstane a svoje poslání vyplní!

Činnost v tělocvičně bude nyní horlivá. Jednota vyslala do cvičitelského kursu v lednu u nás pořádaného čtyři posluchače a tři sestry. Vlastně tři děvušky, protože Sokolek ještě nemáme — mohu však s radostí zdělit již nyní co výsledkem veřejného vystoupení po kursu a vřelých slov br. Dr. Jičínského získány byly přihlášky za členy z řad něžného pohlaví. Bratři i posluchačky pod vedením učitele br. F. Jirásky předvedli taneční cvičení, které elegancí, gracií i celkově dobrým provedením strhlo, jsouc zde novinkou hlediště k nadšené pochvalě. Bratři provedli pak pořadová, cvičení na bradlech a koni — pro krátkou dobu trvání kursu a nevalnou školenost přípravnou (vesměs začátečníci) obštojně — jednotlivci výborně. Br. Jirásek svým volným na bradlech i koni podal výkon prvořadý a pochopujeme jeho nespokojenost nad nepřízní náhody, že nemohl na sletu za náš prapor závoditi. Po té br. Dr. Jičínský upřímně a od plie do duše mluvil boreům, jak návštěvníkům o Sokolství, jeho podstatě a dnešnímu rozmachu, kladl na srdce čeství a s tím spojené povinnosti, nabádal ku nezištné práci těchto a morální i hmotné podpoře oněch. Nemáme slov, drahý bratře, odvděčiti se Tobě za povzbuzení tak vřelé, srdečné.

Bratři prostnými skončili vystoupení — nastala zábava, a již při té zjevno bylo nám milé dosvědčení; práce zasluhuje obdiv, tohle jsem ještě neviděl a nemyslel, činíte se atd. Kurs přinese v dohledu své ovoce, tomu nejpotřebnějšímu je odpomoženo, absolventi budou uplatňovati nabytých vědomostí doma, tím schopnost cvičenců stoupne a znemožněn bude tragický případ z Waller.

U nás nastane jiná doba. Dorost započne opětně majíc ustanoveného cvičitele, bratři nadšení br. Jiráskem tužiti se budou vytrvale a posluchačky budem příští schůzi zvát sestrami, které s dvaceti jinými budou prozatím tvořiti odbor. Dramatický odbor v novém domově zahájí koncem února svoji činnost a zvolil k vystoupení "Jedenácté prikázání". Na zdar!

Frant. Moučka.

Chicago, Ill., 29. ledna.

Přicházím první s dopisem a věru nevím jak bych začal a zda-liž přijdu vhod. O posledních volbách byli mi svěřeni úřad náčelníka a proto povinností mojí bych částečně podal zprávu jak se v tělocvičně naši pokračuje. Předně děkuji za důvěru br. Plzeňského Sokola a slibuji, že budu hledět, seč síly moje stačí, abych oně důvěry si zasloužil. A nyní jak to u nás vypadá. Nevím, zda-liž nepřeháním, ale směle mohu říci, že dnes naše tělocvična je snad jedna nejprvnějších. Návštěva cvičení jest taková, jakou jsem ještě za moji práce neviděl, cvičí nás s večerními žáky až 75 a to možno říci pravidelně, což dojista slušné na ty poměry u nás. Dnes již máme ve 4 čtvrtích jedenáct tělocvičen a náš lid bydlí všechen vzdálen. Povážíme-li onu konkurenci musíme každý doznat, že jest opravdu závidění hodno. Návštěva Sokolek také veliká a povážíme-li, že Sokolky jezdí do cvičení pravidelně po zvýšené dráze, nejméně přes půl hodiny, některé pouliční károu až hodinu, jest opravdu jen něco v tom a ukazuje, že náš cvičitel Stýblo se tuží. Abych nezapoměl, nyní je chce udělat všechny cvičitelkami, odbývá s nimi totiž cvičitelské hodiny. A konečně žactvo o tom se ani nemluví. Jen co je až závidění hodné u ty drobotiny, té lásky k vedoucímu.

Jak jsem pravil vše jde jak na drátkách a proto jsem opravdu hrdý, že jsem náčelníkem tak zdárně pokračující jednoty. Práce máme dost a to proto, že náš cvičitel usta-

vičné přichází s novinkami. Máme v práci zase něco nového, leč o tom až později. Taktéž od nového roku připravovali jsme se na závody mezinárodní (International Gymnastic Union), které odbyvány byly v neděli, 26. ledna na Belmont ave. a Paulina ul. v Social Turner Hallu. Závodili Němci, Norvéžani, Švédí, Fínové a židé, celkem závodníků bylo as 98. A výsledek? Naše jednotu zastoupěna byla dvěma družstvy, prvním a druhým. První družstvo získalo první cenu (bylo o 60 bodů před druhou cenou, kterou obdrželi Němci). Přeborníci Frank Paul, první cenu, Jiří Veselý druhou cenu, Vác. Stránský čtvrtou cenu. (Za zmínku však stojí, že náš Veselý v sobotu vepnul do stavu manželského a v neděli závodil a šlo to). Druhé družstvo obdrželo první cenu. Přeborníci, Frank Kňourek první cenu, Frank Krátký třetí cenu, Marek Sipold pátou cenu. Přímou neuvěřitelnou a přec stalo se! Sami Němci obdivovali naši vyspělost v tak krátké poměrně době nácviku a takovou ladnost ve výkonech. Věru musí se dát našim hochům všechna čest za jejich práci a zvláště za jejich chování a jejich úbor. Totéž platí i o našem cvičiteli Stýblovi a jsme na vším právem jen hrdí. Přítomní byli též br. od Sokola Chicago, jedno družstvo druhé třídy, které bylo šestým. Hoši pěkně urostlí a věřím budou-li spolu pracovat bude z nich dobré a obávané družstvo. Na zdar!

Frank Paul, náčelník Plz. Sokola.

Long Island City, N. Y., 28. ledna.

Ještě musím napsat něco z minulého roku a to jest, že Sylvestrovská zábava pořádaná naší jednotou se nám vydařila k uspokojení. Návštěva byla jakou jsme ještě na takový den neměli a každý návštěvník byl uspokojen a těší se zase na příštího Sylvestra. Každý se ubíral vesele za ranních hodin ku svému domovu. Doufáme, že se zase za rok na ten den sejdem a společně se pobavíme a se starým rokem se rozloučíme a v novém zdárně pokračovati budeme! Dále, dne 25. ledna se odbyvaly "Šibřinky" naší jednoty. Záhy v prvních hodinách večerních se již začalo naše obecní a Sokolové i Sokolky scházeti i masky všeho druhu i Balkán byl zastoupen a Turkyňe byly též uvítány a mezi společnost vměstnány, jen Turci zůstali za dveřmi, aby snad nebyli bití, měli také přijít. Byl věru rozkošný pohled na ty mnohobarevné masky, které se bavily též až do ranních hodin. Zaslouhou jest, že náš kapelník br. Jos. Sladovník se dost vynasnažoval, aby udržel vše v kole po celou dobu noční, pak náš zábavní výbor též zásluhy hoden za jeho práci a obsluhu obecní, jelikož jsou to mladíci, kteří si vzali výbor poprvé, aby ukázali, že se mohou vyrovnat těm starším. Na zdar!

Jos. Koutník.

Lorain, O., 29. ledna.

Den 19. ledna t. r. zůstane pevně vryt v paměti všech účastníků slavnosti desetiletého trvání naší jednoty. Sokolovna naše dosud nikdy nebyla svědkem tak četné účasti; prostorné na naše poměry místnosti byly naprosto nedostačitelé, a mnoho ještě bylo těch, kteří pro nedostatek místa musili se vrátiti. O 11. hod. dopol. se dostavili sestry a bratři z Clevelandu v počtu četném — převyšujícím daleko naše očekávání.

Program určen na 2. hod. odpolední, kdy se dostavili korporativně sestry i bratři Slovenského Sokola, bratři Chorvatské Jednoty s vlastní hudbou, později i pobratimové srbští. Každý z nás zmítán nepokojem, kam jen se všichni stěsnáme? Dobrou vůli a skromností i tato obtíž ku spokojenosti všech překonána.

Program byl tak obsáhlý, že pouhé provedení prostných ač šlo jedno za druhým, vyplnilo téměř plné 2 hodiny. Súčastnily se v následující pořádku; žactvo Slovenského Sokola děvčata počtem 7 s praporky, 15 hochů s tyčemi. Naše žactvo 14 děvčat s činkami, 10 hochů s tyčemi. Slovenské Sokolské družstvo s činkami, 12 žáků Chorvatského Sokola

prostná, 9 slovinských děvčat s praporky, Hrvatski Sokol prostná 25 bratří, sestry Sokola "Nová Vlast" počtem 10 se švihadly, 14 sester Sokola Čech s kroužky, župní družstvo prostná, Sokol Čech 2 bratří prostná a 8 bratří naší jednoty.

Pro nedostatek místa a rozhledu se omezím na nejstručnějším podání. Naše děvčata, nevím, účinkovalo-li na ně snad nezvyklý počet návštěvníků, evičila daleko za pravidelnými hodinami cvičebními. Měl jsem v úmyslu upozorniti br. náčelníka na rozdělení děvčat ku cvičením přiměřeným jejich stáří, v čemž br. vedoucí mě již předešel. Slovenské Sokolky na krátkou dobu jejich trvání držely se statečně. Chorvatské žactvo i bratři překvapili úsečností i kázní, přes to že existují něco přes 4 měsíce. Sami mladí hoši, radost hledět na ně, rostlí jeden lepší druhého, a ty řady jejich, jež se hlásí pod prapor sokolský. Cvičení sester Sokola Vlast se švihadly byla provedena tak ladně, hladce, že nikdo nevyčázel z úžasu, a mnozí z diváků nechápali, že jen láska k věci sokolské a pevná vůle může něco podobného vytvořiti. Totéž platí o sestrách Sokola Čech, jejich čísla byla nejzdařilejšími.

Po prostných evičilo župní družstvo hrazdu a bratři chorvatští bradla, od nichž po dohodě s bratry clevelandskými bylo námi upuštěno z důvodu hostům vyhověti a pak předcházející program byl tak obsáhlý.

Návštěvníci z cizozemských kruhů byli všestranně uspokojeni a slyšel jsem obdiv Němců, jak Slované — Srb, Chorvat, Slovák, Slovinci a Čech se upřímně — bratrsky snášeli. Nyní, kdy nám pobratimy projevono tolik přízně, třeba v pevný šik se srážeti a na základech dále budovati a hleděti prakticky bratrství ku společnému prospěchu celku uplatňovati.

Úspěch dne byl všestranný a za ten vděčíme Župě Severo-Východní, pořadatelce výpravy z Clevelandu, čítající přes 100 osob, sestry a bratři z jednot Nová Vlast, Čech a Cleveland, dále místní bratři Slovinci, Chorvaté, Srbové i Slovinci. Byl to jeden z oněch krásných dnů, kterých se nezapomíná, a pomýšlení na tolik ochotných sester i bratří na zavalení v čas potřeby, dodá nových sil i nadšení tam, kde nepochopení jedněch běže mnohemu chut' k další práci. Poslední léta byli naši hlavní morální pomoci, jak při loučení podotkl br. náčelník, bratrské jednoty Nová Vlast a Havlíček z Clevelandu a bez nichž by jednota naše byla zpět.

V mnohém snad se každému nedostalo plného uspokojení a proto žádám, abychom nebyli ve všem tak přísně posuzováni. U nás jen z lásky k společné věci činné členstvo koná a rádo práce, o kterých se bratřím u velkých štěstí nejednot ani nezdálo, a obyčejně při větší návštěvě bývá již od jitra zaměstnáno různými pracemi, a proto doufám, že bude bratrsky prominuto tam, kde se plného uspokojení nedostalo. Na zdar!

Adolf Navrátil.

Milwaukee, 30. ledna.

O Milwaukee by se toho dalo napsat, kdyby tak někdo psal. V celoroční schůzi jsme s tím zamíchali to jest činovníky. Starostou jsme zvolili našeho tichého ale hodně pracujícího starého činovníka Antona Šabarta, který mnohá leta již zastává snad každý úřad v Sokole vždy s tou nejlepší přesností a na dobro Sokola. Na místo účetního, který již úřad ten zastával asi 22 let, dali jsme syna starostova Allena Šabarta. Tajemníkem zůstal náš starý František Hrdlička. Pokladník Vojtěch Zajíček, který zastával úřad 7 roků prý těch "hubených". Dobrá, nově zvolený Husák bude mít 7 "tučných roků" tak jako to stálo nák v tom písmě a pak se toho může vzdát. Náměstkem jsme zvolili mladého Turka (jak vidět, že nejsou ještě všichni pobiti) a tak již ty úředníky dojmoují do konce. Důvěrník Emanuel Rubringer, evičitel Franta Štěpánek, náčelník Jan Záhořík. Dopisovatel, aby se nehoršil, že jsem neprávem za-

ujal jeho místo. Starosta spojil tři v jednu osobu to jest tajemník, jednatel a dopisovatel prý je jedno (zase z písma). Ted' bude mít pořadatel túru až dostane tři dopisy najednou a pak ještě si vzpomene psát někdo jiný tak bude konečně dopisů v "Sokole" z Milwaukee dost a dost.

Sylvestr se nám vydařil jak snad ještě nikdy. Tak nabytou místnost o Sylvestru jsem za ta leta neviděl. Co toho bylo příčinou? Myslím spojit několik evičitelů a stanovit jednoho, který se celku může věnovat (moje dávná touha). Každé číslo pořadu bylo obecně sledováno s tou největší pozorností a bouře potlesku vždy následovala. Náš půlnoční obraz loučení se starým a novým rokem bylo něco pěkného. (Práce Franty Hrdličky). Po vytažení opony se objevil malinký šedý dodělávající starý rok. Hodiny odbíjí 12. Starý rok se svalí, jest odtáhnut, hudba hraje žalm. V tom se vytáhne jiná opona a tam nový rok 1913 v plné síle malých Sokolů i Sokolek, dorostu, Sokolové i Sokolky a ti starí Sokolové v pozadí tak jak jedna velká rodina zazpívali: Kde domov můj. Dobře vystihl starosta H. Vrba kdy jest nejlepší čas mluvit k obecnstvu a vysvětlit mu poslání Sokola to jest když jest obecnstva hodně pohromadě. V plné míře se podařilo. Hudba zahrála americkou hymnu a tu jako na povel zpívali všichni. Něco nového Sokolové a Sokoly nám zde v Milwaukee zatančili — Besedu a to v sokolské čamáře. Práce Štěpánkova.

Máme zde ohnutý hřebík. Dluhuji zaplacených pět dolarů Střední Župě. Ta tahanice již se vede, když se dostalo sídlo Střední Župy ze St. Louis do Cedar Rapids. Protokolní, účetní a pokladní knihy položku vykazují ale Střední Župě 5 dolarů schází. Starý pokladník Anton Moudrý několikrát již poslal \$5.00 do schůze, že o tom nechce již nic slyšet, ale znova jest zvolen výbor, aby věc prozkoumal. Na banku se převádělo. Bankovní knížka vykazuje položku a čekovní knížka, kterou měl následkem několika stěhování nejspíš se pohodila a věc nemůže být rozluštěna. Jednota od něho nemůže přijmouti 5 dolarů protože je zaplatil a platit je též nechce protože je zaplatila a ty výbory dávno s tím vyšetřování víc jak 5 dolarů utratili a tak myslím, že vůbec ten hřebík nebude narovnan.

Po delším střídání a mluvení máme naši teplou sprehu. Stálo nás \$220. Sokolové, kteří nepřijdou se celý čas do Sokolny podívat, mohou se přijít vykoupat a ti si to mohou namíchat teplou i studenou dohromady. Je ale zase zle, nyní máme sprehu, ale schází topič, aby byla vždy teplá voda. Snad naši důvěrníci dostanou nějaký dobrý nápad, aby se to vytápělo třeba samo.

Na zdar!

Jan Zahořík.

Chicago, Ill., 30. ledna.

V neděli, dne 27. ledna odbývány závody Mezinárodní Gymnastické Unie v síni Social Turnverein na Belmont ave. a Paulina ul. Plzeňský Sokol zastoupen jednou četou ve vyšším a jednou v nižším oddělení. Závodů účastnili se mimo našich, z Čechů Sokol Chicago. Cizozemní zastoupení byli Němci, Židé, Norové, Švédové a Fínové. Ve vyšším oddělení závodilo 20 čet, v nižším 14. Dosažitelný počet bodů 600.

Výsledek závodů jest následující: Vyšší oddělení. Čety: I. cena Plzeňský Sokol 515 bodů, II. cena Turnverein "Eiche" 455 bodů, III. cena Social Turners 405 bodů, IV. cena Turnverein "Vorwaerts" 349 bodů, V. cena Turnverein "La Salle" neznámo, VI. cena Norwegian Turners 288 bodů. Nižší oddělení. Čety: I. cenu Plzeňský Sokol 377. bodů. Ostatní ceny neznámy.

Vyšší oddělení. Jednotlivci: I. cenu Frant Paul, Plzeňský Sokol 95.25 bodů, II. cenu Jiří Veselý, Plzeňský Sokol, 93.25 bodů, III. cenu I. Moser, Turnveren Eiche, 93. bodů, IV. cenu V. Stránský, Plzeňský Sokol, 91.75 bodů, V. cenu

H. Craft, Turnverein Vorwaerts, 86. bodů, VI. cenu W. Horke, Turnverein La Salle, 84. bodů.

Nižší oddělení. Jednotlivci: I. cena Fr. Kňourek, Plz. Sokol, 66 bodů, II. cenu W. Herman, Social Turnverein, 65 bodů, III. cenu F. Krátký, Plz. Sokol, 64.25 bodů, IV. cenu J. Young, La Salle Turnverein, 63.25 bodů, V. cenu M. Sipolt, Plz. Sokol, 62.25 bodů.

Naši závodníci ve vyšším oddělení: Paul, Stránský, Veselý, Mikuta, Křišťálek, Gasper. V nižším oddělení: 2 bratři Kňourkové, Krátký, Matějka, Němec, Sipolt.

Soudcové od sboru našeho byli bři. Holas, Hynouš a Rikl.

Výsledek zajisté pro naše hochy velkolepý. Ačkoliv hoši měli čáku na vítězství, přece neočekávali vítězství v takovém rozsahu. Závody zahájeny krátce po 2. hod. odpo. a naši začali závodit na bradlech. Chování všech bylo vzorné a což evičení samo. To se nenechá napsat, to se musí vidět! Po odevičení na bradlech frenetický potlesk bouřil síní. Hoši nastupují ke kruhům do druhé síně, obecně tleská a jde za nimi do druhé síně, kde závodí v kruzích. Opět velkolepé. Potlesk neběže konce a Němci si říkají: "To že jsou čeští Turneři? To není možné atd." Kde kdo byl nadšen a každý obdivoval Čechy.

Však drželi se naši junáci! To nebyli jednotlivci. To bylo 6 junáků v každém oddělení, kteří tvořili celek a celek zvítězit bylo jejich heslo, to plálo jim ve zrazech, bylo vidět v chování, v závodění. Neviděl jsem dlouho již hochy evičiti s takým nadšením jako v neděli. Všechna čest vám hoši, a díky za vaši péči a vytrvalost a vše co jste učinili pro jméno sokolské, Plzeňského Sokola a české jméno zvláště. Vítězství toto budiž vám a vašemu evičiteli br. Stýblovi vzpruhou k další práci na cestě ku cíli, který si Sokolstvo vytýklo. Neustávejte, neodpočívajte na vavřínech, ale pracujte, zdokonalujte co zdokonalení potřebuje, až dospějete na tu metu nejvyšší. Přiznáte si sami, že bylo v neděli krásné, když řídili jste se heslem "Všichni za jednoho, jeden za všechny", nuže, pokračujte tak stále, malicherné věci odhod'te (jsou-li jaké) nuž jen tak stále. To mějtež na mysli vždy a všude. Více dodávati netřeba.

V poslední schůzi oznámeno evičitelským sborem, že se ustavil a členové jeho jsou následující: Frant. Paul, náčelník, Gasper Josef, Holas Josef, Krátký Frant., Macák Frant., Mikuta Bohumil, Průša Frant., Sipolt Marek, Stýblo Rudolf, evičitel, Stránský Václav. Doufejme všichni, že se bude dobře pracovati a hlavní důkaz kladu na to, aby hoši, potřebují-li něco pro tělocvičnu, usnesli se mezi sebou a jednota vždy ochotně jim vyjde vstříc. Jen žádné po straně jednání a vše půjde hladce. Jednoty vždy mileráda vyhoví skutečným potřebám členstva evičitelského, jen s důvěrou přijít do schůze a vysvětlit a nebude žádných nedorozumění.

Upozorňuji členy, kteří se chodí koupat, že v sobotu jsou sprehy otevřeny pouze do 7 hodin večer. Ustanovení to jest nutné neb v zimní době vůči zábavám v síni pořádaným nelze jinak.

Maškarní ples, co návštěvy se týče, byl velkolepý, ale výtěžek nijak neodpovídal návštěvě. Jest smutné, když již ty zábavy pořádáme, že musíme si zjednat obsluhu. Ta zjednaná obsluha byla právě příčinou, proč výtěžek byl malý. Mnozí bratři (když jednota naše pořádá ples a přirozeně počítá na výdělek), by mohli svoje schopnosti uplatnit ve prospěch jednoty. Mohou-li pomáhati, když pořádá ples nějaký klub, proč ne u nás? Doufejme, že v budoucnu bude lépe.

Dále necht' vezmou všichni bratři na vědomí, že tento rok připadá na každého člena 50c zvláštní poplatek ve prospěch raněných, vdov a siroků ve válce slovanských bratří na Balkáně. Peníze byly zaslány okamžitě ze sborové pokladny. Sbor řídil se heslem: "Kdo rychle dá dvakrát dá!" Jest tudíž nutno, aby bratři poplatek onen dle možnosti brzy zapravili.

Dle zprávy důvěrníků budeme-li stále takto pokračovati budeme míti za příštích 6 roků budovu zaplacenou. Sbor důvěrníků žádá tímto bratry, kterým jest možno, by sobě zabrali dílec ve Výpomocném spolku, aby placení dluhu na budově váznoucím pokračovalo rychleji. Peníze uložené u Výp. spolku sboru jsou tak dobře zajištěny jako v nejlepší Výp. spolku, doba splácení táž jako jinde, nuže komu jest možno nějaký dollar uložiti, necht' tak učiní s úplnou důvěrou a poslouží tím sboru, jehož jest členem. Br. Babka a Pecha mají ještě velkou zásobu prázdných knížek, nechte je dlouho čekat, at' vám je vyplní.

Dle všech známek "veteráni" přece se rozhoupali a budou evičit a doufám, že příště budu moci o nich něco napsati. Že ano bratři? S chutí do toho a ukažte hochům, že ještě něco dovedete. Václav Cipra.

Chicago, Ill., 2. února 1913.

Předem srdečný pozdrav a přání největšího zdaru pro tento rok od Plzeňských Sokolek. Listopadovou schůzi proměnili jsme v slavnostní večírek na počest vrátivších se sester z Čech. Nálada již od počátku schůze byla slavnostní, ložová místnost opět do posledního místa zaplněna. Sestře Heleně Klausové darován odznak na upomínku jejího účastenství na sletu. Sok. K. Fialová žádala slovy, které jdou přímo od srdce, ale těžko plynou z úst o příspěvek pro Červený Kříž Balkánský, ale než domluvila již se ozýval souhlas ze všech stran. \$50.00 jsme povolily z pokladny a \$15.00 se vybralo mezi přítomnými, celkem \$65.00 bylo dáno sestře Fialové, aby odevzdala na patřičné místo. Po schůzi několik našich nadaných Sokolek vyplnilo zábavný program. Obzvláště píseň věnovaná Sokolkám ze sletu zapěna s pravým pochopením sok. Sib. Zděnkovou a líbila se. Pak jsme šly do jídelny. Marň bych hledala slov, bych vyličila dojmů toho upřímného večera, ale necht' slova sok. Halasové od Slov. Lípy mluví za mně: "Jsem tak unesena a překvapena vašim jednáním, že nevím ani, jak se vyjádřit. Přišla jsem k vám pro trochu ponaučení a povzbuzení i přeji si, aby všechny sestry našeho sboru byly zde se mnou tento večer, aby vycítily to nadšení a novou chuť k práci, kterou jste probudily ve mně!"

Předposvícenský ples se vydařil, jak jsme očekávaly. Novinka při něm byla, že asi o půl noci 12 Sokolek, vedených M. Fialovou v sokolských krojích tančilo půvabný minuet při kaleiovém osvětlení. Prosinecova naše schůze znamenala se tím, že zvoleny byly mimo pokladní všechny nové činovnice: Star. M. Kalíková, nám. Ant. Poráková, taj. Aloisie Hazardová, účet. Jos. Šišková, poklad. Marie Brožová, doz. M. Nováková. Správní výbor B. Šeflová, K. Fialová a K. Šilhánková. Změna je trochu odvázná, ale sliby vysloužilých, že budou radou a skutkem nápomocny nově zvoleným, seč síly stačí, nutkají, že hledíme té letošní 13 s nejlepšími nadějemi vstříc.

O lednové schůzi mohla bych psát totéž co o listopadové s velmi malými změnami. Několik sester Klatovských poctilo nás návštěvou a právě se hodilo, že jsme odbývaly naše půlletní kaffičko po schůzi, a tak mohly jsme je pohostit. Velkou radost nám působilo jejich ujištění, že si z naší schůze odnášejí takovou chuť k práci, že se sotva mohou schůze jejich dočkat. Málo platné bylo významné finčení klíči jednatelem, nechtěly jsme se dovědět, že je již pozdě, těžko jsme se rozházely.

Dne 14. února odbýváme zábavu Valentinovou. Výbor slibuje bohatý program k oslavě Washingtonových narozenin dne 22. února.

\$500.00 jsme odevzdaly letos bratřím Sokolům. Ale obloha naše není zcela jasná, jak by se zdálo, mrak nad ní vězí v třídě evičenek, která není tak silnou v počtu vzhledem

k počtu našich členek. A ta věčná otázka, proč? Vezměte si lednový "Sokol Amer." str. 2., přečtěte si tu radu sok. Čermáka evičitelům a máte jedno z těch největších proto. Ta slova by měla být vytištěna tučným písmem a každý evičitel by je měl umět nazpaměť a dle nich se řídit, a byl by učiněn jeden z největších kroků k vyplnění našich evičíren. Takt musí působit společně s technikou evičitele, jinak jeho působení je plané a škodlivé. Čtla jsem kdysi, že je takt největší umění ve lhaní, kdyby tomu tak bylo pak lhaní takové by bylo eností. Takt je na rozdíl podání pravdy způsobem šetrným od ostrého neomaleného jednání, které zabíjí. Při pravdě s taktem zdělené můžeme hned pokračovati v nápravě. Takt je lidskost a ta je ve štítu Sokolstva a proto by měl každý evičitel hledět si takt osvojit!

Dále jest ještě mnoho těch, již řeknou: Ti starší at' již si hledějí domova, evičit nemusí, ale dnes v této době pokroku, když tak mnoho je vyžadováno od ženy se odpovídá: Má-li se žena uplatnit v plné míře v domově musí občas mimo toho domova. Zasněťtež ženu v myšlenku sokolskou a prosycena je ní pak celá rodina. Ruka, která vládne kolébku, vládne světem, nadarmo si neopakujeme.

Na zdar!

Marie Kalíková.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝBORU N. J. S.

New York, dne 30. prosince.

Náměstek br. J. Kadlec zahájil v nepřítomnosti starosty K. E. Hrbka schůzi. Ze členů scházela sestra A. Veselá.

Zápis o schůzi minulé po přečtení přijat.

Br. J. Holan z Chicaga zasílá obšírný dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti. Jednatel má odepsat a vše objasnit.

Firma Brodský & Sovák zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti.

Pan Strakatý z Prahy píše, dopis byl přijat a vzat k vědomosti.

Br. F. Kiovský, evičitel T. J. S. Bayonne, zasílá zprávu o své činnosti. Táž byla přízniva.

Župní Výbor Župy Jižní zasílá dopis stran kursu a žádá o půjčku \$50.00 k účeli tomu. Žádosti má býti vyhověno.

Plzeňský Sokol zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti.

Br. J. Čermák zasílá různé dopisy vztahující se na knihu "Těloevik", jím spracovanou a Výk. Výb. N. J. S. vydanou, udáváže zároveň, že firma Springerova v Praze knihu onu s různými opravami vydává, a sice bez jeho aneb Výk. Výb. N. J. S. svolení. V záležitosti této bylo dopsáno Č. O. S. v Praze, aby zakročili a naše práva hájili. Zároveň má býti dopsáno firmě Springer a jim oznámeno, že Výk. Výb. N. J. S. jim nedal práva knihu naší vydávat, aneb nějak opravovat bez schválení br. J. Čermáka a že vůbec nedovolujeme, by někdo jiný dílo naše tak či onak upravoval. Dále, že myslíme, že by se měla firma Springer & Spol. dříve s Výk. Výb. N. J. S. shodnouti a vyrovnati, nežli podobnou věc bez svolení našeho podnikne. Jednatel má vyřídit.

Br. Jičínský zasílá různé dopisy, jež byly vesměs přijaty a obsah vzat k vědomosti.

Župní Výbor Župy Východní zasílá dopis, jenž byl přijat. Zároveň zasílá částku \$50 jako splátku na dluh.

Dopis T. J. S. Tábor přijat a obsah vzat k vědomosti. T. J. S. San Francisco dopis rovněž přijat a má býti ponechán do příštího sjezdu.

Br. A. Tesař zasílá dopis, jenž byl přijat a vzat k vědomosti.

Br. J. Rudiš-Jičínský žádá o zakoupení různých knih pro "Sokol Amer." Má být vyhověno.

Národní Tiskárna zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti.

T. J. S. Tyrš (Cedar Rapids), Oak Park a Edwardsville zasílají jména nových činovníků.

T. J. S. Fugner žádá záslužní listinu pro br. B. Sklenku. T. J. S. New York žádá záslužní listiny pro br. A. Hochnera, V. Němečka, J. Trnku, Th. Turnovského a K. Větrovce. Má být vyhověno.

T. J. S. Oak Park, E. St. Louis, Chicago a Plz. Sokol píšu a dopisy byly přijaty a obsah vzat k vědomí.

Jednatel oznamuje, že zaslal různé tiskopisy na: T. J. S. Westfield, Česko-Amer. Sokol, E. St. Louis, Praha (Chicago), Sl. Lída, So. Omaha a Plattsmouth, Neb.

Následující účty přijaty a k vyplacení odkázány: Účet br. Kiovského za cestovné a ztrátu času jako evičitel T. J. S. Bayonne po 6krát, \$20.10; Národní Tiskárna za tisk a výpravu "Sokola" za měsíc prosinec \$251.70; Franklin Engr. Co. za štočky pro br. Čermáka \$3.29; Franklin Engr. Co. za štočky pro br. Jičinského \$93.82; Malý za fotografie \$3.20.

Výbor, který měl vypracovati projev sympatií bojujícím bratřím Jihoslovanům na Balkáně, oznamuje, že práci jim uloženou vykonal a vše na patřičná místa zaslal. Přijato.

Následující jednoty zaslaly zprávy a různé poplatky:

T. J. S. Chicago \$11.70; Schuyler \$17.40; Blesk \$65.70; Tábor (Chicago) \$64.70; Little Ferry \$30.00; Oklahoma City \$6.90; Owatonna \$11.70; Fugner \$22.50; Župa Východní splátku na dluh \$50.00.

Následující jednoty zaslaly příspěvky na Červený Kříž: Lorain \$25.50; Žizka \$15.00; St. Paul \$24.80; Sbor Sokolek Omaha \$20.00; Svornost \$10.00; Minneapolis \$14.50; Ravena \$14.00; Bridgeport \$3.40; Blesk \$107.00; Plattsmouth \$37.50; Omaha \$100.00.

M. Grabenstein, zapisovatel.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝKONNÉHO VÝBORU N. J. S.

New York, dne 27. ledna.

Starosta K. E. Hrbek zahájil schůzi; ze členů scházeli: br. A. Wokál a Štěpán Kostka.

Zápis ze schůze minulé po přečtení přijat.

Br. Jan Holan zasílá dopis, v němž žádá vysvětlení o dopisu, jenž mu byl jednatelem br. Černým zaslán a který přišel dle udání br. Černého zpět. Výk. Výb. N. J. S. se předsvědčil, že dopis onen přišel zpět a br. Černý také poštou vrácený dopis ve schůzi V. V. předložil, což všichni členové téhož mohou dosvědčiti; má být br. Holanovi v tom smyslu odepsáno.

Springerovo knihkupectví v Praze zasílá obšírný dopis o knize "Tělocvik" od Čermáka a žádají o zmenšení požadovaného honoráře, jenž byl Výk. Výb. N. J. S. určen. Usneseno, aby záležitost tato byla odložena až dojde odpověď na druhý dopis Výk. Výb. N. J. S. zasláný.

Br. Jirsák z Vinohradů zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti.

T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, zasílá návrh a žádá, aby byl všem jednotám k odhlasování předložen, usneseno, by záležitost tato byla ponechána příštímu sjezdu k vyřízení.

T. J. S. Čechie zasílá dopis, jenž byl přijat a jednatel má zaslát žádané vysvětlení v záležitosti té.

Župní výbor Župy Východní zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti.

T. J. S. Jonáš, Cicero, Ill., žádá by byl Výk. Výb. N. J. S. ustanoven evičitel pro onu jednotu, neboť nemají ve svém středu žádného schopného evičitele. V záležitosti té má být dopsáno župnímu výboru Župy Střední.

T. J. S. Granger, Westfield, San Francisco, Klatovský Sokol a T. S. D. a Paní, New York, zasílají jména nových činovníků.

Br. Čermák a br. Jičinský zasílají dopisy, jež byly přijaty a obsah vzat k vědomosti.

Plzeňský Sokol, Slovanská Lída, Klatovský Sokol, T. J. S. Milwaukee a Žizka, Bruno, zasílají různé dopisy, jež byly vesměs přijaty a obsah vzat k vědomosti.

Plzeňský Sokol žádá záslužní listinu pro br. Jos. Novotného; T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, pro br. F. Engelthalera; T. J. S. Chicago pro br. V. Maška a Vojt. Nováka. Má býti vyhověno.

T. J. S. Kar. Jonáš, Abie, Neb., byla dnešním dnem pro nekonání povinností suspendována.

Následující účty byly předloženy: Národní Tiskárna za tisk a výpravu Sokola Amer. za leden \$308.76, Franklin Eng. Co. za štočky pro br. Čermáka \$1.35, Malý za fotografie pro Sokol Amer. \$1.60. Účty přijaty a ku vyplacení odkázány. — Jednatel oznamuje, že zaslal různé tiskopisy T. J. S. Crete, Allegheny, Podlipný, Č. A. S. Chicago, Schuyler a Philadelphia.

Následující jednoty zaslaly zprávy a různé poplatky:

Ve prospěch Červeného Kříže na Balkáně: Bohemia \$7.25, Plz. Sokol 188.00, Los Angeles 25.00, Westfield 18.50, T. S. D. a P., Newark 18.00, Říp, Allegheny 10.00, Praha, Oklahoma 21.00, Crete 32.50, Slov. Lída 15.00, Owatonna 18.00, Clarkson 10.70, Podlipný 49.50, Newark 26.00, Little Ferry 44.50, Oakland, Cal. 16.00, Oak Park 34.00, Malin, Oreg. 5.00, Praha, Chicago 75.00, Žizka, Waller, Tex. 7.05, Budivoj 40.00.

Do fondu na sjezd: T. S. D. a P. New York \$25.10, East Bernard 2.20, Granger 10.40, Edwardsville 2.60, Svornost 5.00, New York 162.30, Sokolky Blesk 3.60, Crete 6.70, Bridgeport 2.40, Milwaukee 7.05.

Poplatky: T. J. S. Žizka \$5.40, Klatovský Sokol 25.20, T. S. D. a P. New York 12.55, Los Angeles 28.90, Fugner, L. I. 22.50, E. Bernard 7.10, E. Islip 12.00, Granger 48.25, Praha, Okla. 12.80, Black Wolf 15.00, Bohemia 12.30, Edwardsville 8.80, Sokolky Omaha 1.85, T. S. D. a P. Newark 2.30, Praha, Chicago 62.70, Vlastenky —.55, Svornost 15.30, Sokolky L. I. 2.10, Manitowoc 10.26, Sokolky Blesk 2.05, Bridgeport 7.20, Crete 2.10, Plzeňský Sokol 112.20, Philadelphia 10.16, Clarkson 48.60, Podlipný 30.20, New York 263.00, Ennis 19.00, Budivoj 24.00, Ravenna 8.10, Cicero 6.00, Newark 17.00, Malin 12.20, Black Wolf 7.50, Oakland, Cal. 13.76, Sokolky Portland 1.30, Vlast 17.40, Sokolky So. Omaha 3.20, Iowa City 11.30, Žizka, Tex. 4.50, Minneapolis 8.70. — Na zdar!

M. Grabenstein, taj.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC LEDEN 1913.

Příjem.

2. Předpl. na S. A., Becker, Baltimore, Md.....	\$.75
Za dva Památníky, V. Hanus, Chicago.....	2.00
Za tělocvičné knihy, Fr. Strunc, Chicago.....	.28
Plzeňský Sokol, Chicago, na sirotky a vdovy na Balkáně	188.00
T. J. S. Žizka, Bruno, Neb.....	5.40
T. J. S. Klatovský Sokol, Chicago.....	25.20
4. T. S. D. a Paní v New Yorku, N. Y.....	12.55
Do fondu pro sjezd.....	25.10
T. J. S. Los Angeles, Cal.....	28.90
Na sirotky a vdovy na Balkáně.....	25.00
T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.....	22.50
Za ohlášku v Sok. Amer.....	6.00

T. J. S. East Bernard, Tex.....	7.10	T. J. S. Hvězda Záp, Black Wolf, Kans.....	7.50
Do fondu pro sjezd.....	2.20	21. T. J. S. Little Ferry, N. J., pro sirotky a vdovy na Balkáně	44.50
T. J. S. East Islip, L. I., N. Y.....	12.00	T. J. S. Oakland, Cal., pro sirotky a vdovy na Balkáně	16.00
7. T. J. S. Granger, Tex.....	48.25	T. J. S. Oakland, Cal., na příspěvky.....	13.70
Do fondu pro sjezd.....	10.40	Sbor Sokolek, Portland, Oreg.....	1.30
Dar Ú. M. Školské v Čechách.....	2.40	22. T. J. S. Praha, Chicago, pro sirotky a vdovy na Balkáně	75.00
T. J. S. Praha, Prague, Okla.....	12.80	23. T. J. S. Vlast, Chicago.....	17.40
T. J. S. Hvězda Záp., Black Wolf, Kans.....	15.00	T. J. S. Lev, Bridgeport, O., do fondu pro sjezd	2.40
Předpl. na Sok Amer., J. Klečka, N. Y.....	1.00	24. Sbor Sokolek Libuše, South Omaha, Neb.....	3.20
8. T. J. S. Bohemia, L. I., N. Y.....	12.30	Předpl. na S. A., A. Vašák, Omaha, Neb.....	3.75
9. T. J. S. Edwardsville, Ill.....	8.80	25. T. J. S. Iowa City, Ia.....	11.30
Do fondu pro sjezd.....	2.60	T. J. S. Žižka, Waller, Tex.....	4.50
Sbor Sokolek, Omaha, Neb.....	1.85	Pro vdovy a sirotky na Balkáně.....	7.05
11. T. J. S. Westfield, Mass., na raněné a vdovy a a sirotky na Balkáně.....	18.50	27. T. J. S. Milwaukee, Wis., do fondu pro sjezd..	7.05
T. S. D. a Paní v Newark, N. J., na vdovy a sirotky na Balkáně.....	18.00	T. J. S. Minneapolis, Minn.....	8.70
T. S. D. a Paní v Newarku, N. J., na příspěvky	2.30	30. T. J. S. Oenaville, Tex.....	12.40
T. J. S. Říp, Allegheny, Pa., na sirotky a vdovy na Balkáně	10.00	T. J. S. Žižka, Dallas, Tex.....	11.80
T. J. S. Praha, Chicago.....	62.70	T. J. S. Hawthorne, Ill.....	12.00
Sbor Sokolek Vlastenky, Schuyler, Neb.....	.55	T. J. S. Milwaukee, Wis.....	44.00
T. J. S. New York, N. Y.....	162.30	T. J. S. Ord, Neb.....	18.00
T. J. S. Praha, Okla, na sirotky a vdovy na Balkáně	21.00	Předpl. na S. A., Pokorný, Chicago.....	.75
T. J. S. Svornost, N. Y.....	15.30	Za ohlášku v S. A., po srážce procent.....	19.00
Do fondu pro sjezd.....	5.10	Předpl. na S. A., J. Hořetice, Flatonie.....	.75
T. S. D. a Paní v L. I. City, N. Y.....	2.10	T. J. S. Berwyn, Ill.....	32.10
14. Předpl. na Sok. Amer, Župa M. M. Hodža....	.75	Předpl. na S. A., Vížemy, Čechy.....	1.00
Č. A. S. Manitowoc, Wis.....	10.20		
Sbor Sokolek Blesk, Baltimore, Md.....	2.05		\$2,038.19
Do fondu pro sjezd.....	3.60	Hotovost z minulého měsíce.....	4,189.52
T. J. S. Lev, Bridgeport, O.....	7.20		
T. J. S. Oak Park, Ill., do fondu pro sjezd....	17.50	Úhrnem	\$6,227.71
T. J. S. Crete, Neb.....	20.10		
Do fondu pro sjezd.....	6.70		
Pro sirotky a vdovy na Balkáně.....	32.50		
Plzeňský Sokol, Chicago.....	112.20		
Sok. Slov. Lípa, Chicago, pro sirotky a vdovy na Balkáně	15.00		
T. J. S. Philadelphia, Pa.....	11.10		
T. J. S. Owatonna, Minn., pro sirotky a vdovy na Balkáně	18.00		
T. J. S. Clarkson, Neb., pro sirotky a vdovy na Balkáně	10.70		
T. J. S. Clarkson, na příspěvky.....	48.60		
T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.....	30.20		
Pro sirotky a vdovy na Balkáně.....	49.50		
Předpl. na S. A., J. F. Nikl, Racine, Wis.....	.75		
16. T. J. S. New York, N. Y., pro sirotky a vdovy na Balkáně	263.00		
T. J. S. Karel Havlíček, Ennis, Tex., pro sirotky a vdovy na Balkáně.....	19.00		
T. J. S. Budivoj, Detroit, Mich., pro sirotky a vdovy na Balkáně.....	40.00		
Řád Havlíček, Detroit, Mich., pro sirotky a vdovy na Balkáně.....	7.25		
T. P. J. Budivoj, Detroit, Mich.....	24.00		
17. Za ohlášku v Sok. Amer. po srážce procent....	7.50		
Předpl. na Sok. Amer., A. Kunstmüllerova....	1.01		
18. T. J. S. Ravenna, Neb.....	8.10		
T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill.....	6.00		
19. T. J. S. Newark, N. J.....	17.10		
Pro vdovy a sirotky na Balkáně.....	26.00		
T. J. S. Oak Park, Ill., pro vdovy a sirotky na Balkáně	34.00		
20. T. J. S. Malin, Oreg., pro vdovy a sirotky na Balkáně	5.00		
T. J. S. Malin, Oreg., na příspěvky.....	12.20		
			\$ 928.31

Vydání.

3. Půjčka na spojená vydání s kursem Župě Jižní. \$	50.00
Za 6500 výtisků S. A. s výpravou a poštovním pro prosinec 1912, Národní Tiskárna, Chicago	251.70
Za štočky pro S. A. ze dne 25. října, 13. prosince, The Franklin Co., Chicago.....	97.11
Za fotografie pro S. A., část technická, J. F. Malý, Chicago	3.20
14. Procenta z ohlášek v S. A. za r. 1912, br. Tom. Štefkovi	12.50
17. Procenta z ohlášek Suchánkovi.....	1.50
18. Za expres těloevičných knih, úředních listin, T. J. S. Cicero, Ill.....	.85
Poř. S. A. za měsíc leden, Dr. J. Rudiš-Jičínský	35.00
Poř. S. A. za měsíc leden, br. Jos. Čermák....	25.00
29. Služné taj. V. V. za IV. ¼letí, M. Grabenstein	8.75
Za pošt. registr. dopis, papír, protokolní knihu, M. Grabenstein	3.69
Náhrada za 18 cest do schůze V. V., br. J. Kadlec	1.80
Za fotografie do S. A. ze dne 3. ledna, J. F. Malý, Chicago	1.60
Za štočky do S. A. ze dne 8. ledna t. r., The Franklin Co., Chicago.....	1.35
Za 6500 výtisků S. A. s výpravou, poštovním atd. pro leden t. r., Nár. Tiskárně, Chicago....	308.70
31. Služné pokl. V. V. za IV. ¼letí br. Fr. Lierovi	5.00
Služné jednateli V. V. za IV. ¼letí, br. J. Černý	60.00
Poštovné jednateli V. V. za IV. ¼letí br. J. Černý a sice poštovné, dovoz a pod. \$9.23, poštovné za těl. knihy 93e, poštovné za knihu Těloevik 40c	10.56
Služné náčelníka N. J. S. za r. 1911—12, Ferd. Martynů	50.00

Příjem	\$6,227.71
Vydání	928.31

Hotovost	\$5,299.40
Fond pro příští sjezd v Baltimore, Md.	\$2,401.84
Fond pro příští běh evičitelský	54.85
Fond základní N. J. S.	300.00
Fond pro sirotky a vdovy na Balkáně	1,314.95
Záloha na nářadí u jednot.	375.00
Půjčka u župních výborů	338.25
Fond pro Ú. M. Školskou v Čechách	7.20
Na Union Savings banku	\$1,000.00
Na Emigrant Industrial Savings banku	2,000.00
Hotovost v pokladně N. J. S.	2,299.40

\$5,299.40

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA ČTVRTÉ ČTVRTLETÍ od 1. listopadu 1912 do 31. ledna 1913.

Příjem.

Za vstupné a příspěvky od jednot.	\$1,650.85
Za knihu Těloevik	7.25
Za těloevičné knihy	4.84
Sokol Americký	84.51
Pro Červený Kříž, sirotky a vdovy na Balkáně	1,314.95
Do fondu pro sjezd	82.65
Různé příjmy	50.00
Za Památníky N. J. S.	2.00
Na Ústř. Matici Školskou v Čechách	2.40
Za knihu První slet v Chicagu	.56
Pamětní spis prof. Osvalda	.56

\$3,200.57

Hotovost z minulého čtvrtletí	4,053.34
-------------------------------------	----------

Úhrnem \$7,253.91

Vydání.

Sokol Americký	\$1,172.26
Různá vydání	52.30
Sjezdy, závody a slavnosti	124.30
Různé příjmy	50.00
Společný evičitel a kurs	285.30
Poštovné, dovozní a pod	13.77
Tisk	6.50
Služné tajemníka, pokladníka, jednatele a náčel- níka N. J. S.	123.75
Poštovné za těloevičné knihy	.93
Poštovné za knihu Těloevik	.40
Záloha na těloevičné nářadí	125.00

Úhrnem \$1,954.51

Příjem	\$7,253.91
Vydání	1,954.51

Hotovost \$5,299.40

Na zdar! Jan Černý, jednatel.

SBÍRKA VE PROSPĚCH ČERVENÉHO KŘÍŽE, VDOV A SIROTKŮ NA BALKÁNĚ NÁR. JED. SOKOLSKOU DLE NÁVRHU T. J. S. NEW YORK.

Jednoty, které zaslaly peněžité obnos V. V. N. J. S.:

T. J. S. New York, N. Y.	\$ 263.00
T. J. S. Owatonna, Minn.	18.00
T. J. S. Oak Park, Ill.	34.00
T. J. S. Little Ferry, N. J.	44.50

T. J. S. Omaha, Neb.	100.00
T. J. S. Lorain, O.	25.50
T. J. S. Ennis, Tex.	19.00
T. J. S. Praha, Chicago, Ill.	75.00
T. J. S. Crete, Neb.	32.50
T. J. S. St. Paul, Minn.	24.80
T. J. S. Žižka, Bruno, Neb.	15.00
T. J. S. Malin, Oreg.	5.00
T. J. S. Westfield, Mass.	18.50
T. J. S. Žižka, Waller, Tex.	7.05
T. J. S. Svornost, N. Y.	10.00
T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.	10.00
T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.	49.50
T. J. S. Praha, Okla.	21.00
T. J. S. Minneapolis, Minn.	14.50
T. J. S. Ravenna, Neb.	14.00
T. J. S. Budivoj, Detroit, Mich.	40.00
Řád Havlíček, Detroit, Mich.	7.25
T. J. S. Lev, Bridgeport, O.	3.40
T. J. S. Slov. Lípa, Chicago, (dále koná sbírku) ..	15.00
T. J. S. Newark, N. J.	26.00
T. J. S. Baltimore, Md.	107.00
T. J. S. Plattsmouth, Neb., všeobecná sbírka	37.75
T. J. S. Clarkson, Neb.	10.70
T. S. D. a Paní, Newark, N. J.	18.00
T. S. D. a Paní, Omaha, Neb.	20.00
Plzeňský Sokol, Chicago.	188.00
T. J. S. Los Angeles, Cal.	25.00
T. J. S. Oakland, Cal.	16.00

Úhrnem \$1,314.95

Jednoty, které konaly sbírky a zaslaly na rozličná místa.

T. J. S. New York, N. Y., na Banku Europe, N. Y.	\$100.00
T. J. S. St. Louis, Mo., na prof. Pupina, N. Y.	380.30
T. J. S. Bohemia, L. I., N. Y., na Banku Europe, N. Y.	12.00
Č. A. Sokol Chicago, na banku v Chicagu.	10.00
T. J. S. Tyrš, C. R., Ia., se všeobecnou sbírkou N. S. na Banku Europe	630.00
T. J. S. Chicago, Ill., odvedla p. Štěpinovi, Chicago ..	57.54
T. J. S. Iowa City, Ia., zaslala na banku v Chicagu ..	3.71
T. J. S. Berwyn, Ill., odevzdala bance v Chicagu ..	48.20
T. J. S. Howells, Neb., odevzdala Dennímu Hlasateli v Chicagu	50.50

Úhrnem \$1,292.25

Doposud odvedly jednoty sdružené v N. J. S. \$2,507.20.

Schází ještě mnoho jednot co odhlasovaly peníze zaslat na V. V. Uvádíme tuto sbírku k vůli nahlédnutí, co které jednoty zaslaly. Sbírká jest na dále otevřena.

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

OZNÁMENÍ.

Bratr Rafael Szalatnay z Prahy, který se VI. všeslovanského sletu sokolského činně účastnil co člen pořadatelského odboru, americké výpravě jel se zvl. sokolskou deputací do Podmoklí vstříc a věnoval vůbec americkým hostům svou zvláštní pozornost, dlí právě v Americe a pořádá přednášky o VI. sokolském sletu s doprovodem pohyblivých obrazů, z jejichž pořadu uvádíme hlavně příjezd amer. hostů, hold Sokolstva městu Praze, prostná mužů a žen, cizí hosté, různá cvičení a závody atd., atd. — Příjezd Američanů do Prahy jest pro nás obzvláště zajímavým, ježto lze poznati každého nám známého účastníka výpravy velice pěkně.

Jednoty sokolské, které by si přály přednášku br. Szalatnay-e ve svých Sokolovnách slyšeti, necht' se obrátí přímo na něj. Odresa: Rafael Szalatnay, 347 E. 74 St., New York City.

Zpráva náčelníka Župy Střední za IV. čtvrtletí 1912.

Jméno jednoty:	Počet všech příslušníků jednoty								Sokolové				Žáci od 14 roků				Žáci do 14 r.			Žačky od 14 roků				Žačky do 14 r.			Sokolky			
	Všech členů	Členů evičních	Žáků od 14 roků	Žáků do 14 roků	Žaček od 14 roků	Žaček do 14 roků	Všech Sokolek	Sokolek evičních	Kolikrát evičili	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kolikrát evičili	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kolikrát evičili	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kolikrát evičily	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kolikrát evičily	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kolikrát evičily	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva
Plzeňský Sokol, Chicago..	367	44	46	97	13	103	232	21	25	4	1027	41	25	2	703	28	22	1562	71	23	1	228	10	24	1849	77	23	1	369	16
T. J. S. Rozvoj, Chicago..	64	22	12	54	30	25	72	21	24	2	190	8	24	1	178	7	24	744	31	24	1	180	7	24	504	21	24	1	360	15
T. J. S. Tábor, Chicago..	220	7	20	60	22	52	?	20	20	1	123	6	24	1	291	12	24	1383	57	24	2	477	19	24	1086	53	24	1	473	19
S. Slovanská Lípa, Chic..	189	12		20		20	26	25	24	2	156	6					26	296	12					26	444	17	25	2	519	20
T. J. S. Oak Park, Ill...	68	5	12	30	6	18	48	4	24	1	97	4	12	1	137	11	12	336	28	12	1	60	5	12	226	17	12	1	36	3
T. J. S. Milwaukee, Wis..	?	37	26	38		40	?	21	36	2	436	12	29	1	395	14	25	388	16					25	311	12	15	1	180	12
T. J. S. Iowa City, Ia....	28	8		15		8	7	7	21	1	126	7					11	158	14	evičili se Sokolkami				11	82	7	11	1	77	7
Klatovský Sokol, Chicago	79	8		12					18	1	90	5					18	180	10								12	1	88	7
T. J. S. Minneapolis, Minn	35	13					24	10	12	1	87	7																		
Č. A. Sokol, Chicago.....	85	28	10	14					24	2	288	12	24	2	238	10	24	291	12					12	131	11				
T. J. S. East St. Louis, Ill	53			11		13											12	163	13											
T. J. S. Vlast, Chicago...	29	7		13					18	1	54	3					6	33	5											
T. J. S. Praha, Chicago...	212	6	25	50	34	42	218	8	20	1	84	4	22	2	359	16	22	775	35	24	2	643	27	24	903	38	24	1	221	9
T. J. S. St. Louis, Mo....	184	21	14	63		67	107	25	24	3	326	13	24	1	238		22	1188	54	evičili se Sokolkami				25	1437	57	13	2	280	21
T. J. S. St. Paul, Minn...	44	10		15		?	14	6	6	1	37	6					4	50	12							4	1	30	8	
T. J. S. Tyrš, C. Rapids, Ia.	205	41	33	23	8	24	65	34	26	3	627	24	22	3	476	21	23	403	17	evičili se Sokolkami				24	469	20	13	3	435	33
Úhrnný počet	1862	269	198	515	113	412	809	210	322	26	3718	158	206	14	2985	129	275	7950	326	107	7	1608	68	231	7452	330	197	16	3068	163

Počet členů evičitelských sborů v Župě..... 48
 Kolik odbýváno evičení veřejných..... 4
 Kolik odbýváno evičení pořadových..... 33
 Průměrná návštěva pořadového evičení..... 119
 Kolik sborů pořádalo závody sborové..... 1
 Kolik přednášek poučných v Župě pořádáno bylo..... 3

Zprávy nezaslaly následující jednoty: T. J. S. Chicago, T. J. S. Hawthorne, Ill., T. J. S. Berwyn, Ill., T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill., Č. A. Sokol, Manitowac, Wis., T. J. S. Edwardsville, Ill., T. J. S. Owatonna, Minn.

T. J. S. Čechie, Chicago, Ill., dosud neevičila to proto, že nemá místnosti ku evičení.

Následující jednoty vlastní tělocvičny: Plzeňský Sokol, T. J. S. Tábor, Slovanská Lípa v Chicago, Ill.; T. J. S. Oak Park, Ill.; T. J. S. St. Louis, Mo.; T. J. S. East St. Louis, Ill.; T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.

Počet a jména jednotlivých odborů v Župě: 13 odborů Sokolek, 2 pěvecké, 6 dramatických, 5 trubač. buben., 1 klub dorostenců.

RUDOLF STÝBLO, náčelník Župy.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do Sokola Cleveland přijati byli: Vojt. Kavan, Otto Trnka, Alfred M. Dvořák, Václav Mašner. Fr. Krejzl jest nadále řádným členem. Odstoupil Ant. Nový. Vyloučen pro neplacení Jos. Sich.

— Do T. J. S. Podlipný v Detroit, Mich., přijat Raimund Výstup.

— Do T. J. S. Omaha, Neb., uvedeni byli: Oldřich Cecha a Jos. L. Svoboda.

— Z T. J. S. Ord, Neb., vystoupili: St. Dvořák, Jos. Stara, John Matějka, Ed. Beránek. Vyloučen pro neplacení John John.

— Z T. J. S. Fugner-Tyrš, So. Omaha, Neb., vyloučení byli pro neplacení: Jos. Černý, Fr. Drlo, Jos. Havel, Jan Kříž, F. Peklo, Fr. Soukup. Čestně odstoupili: Ctib. Fojman, Jan Radil.

— Do T. J. S. Philadelphia, Pa., uveden byl Antonín Zeman. Pro neplacení vyloučení byli: Josef Čermák, Jakob Vašík.

— Do T. J. S. St. Louis přijati byli: Ant. Sádlo, Rudolf Vidlák, Václ. Procházka, Ed. Mazanec, Karel Kotouček, Karel Zoff, Antonín Miklas, Jaroslav Ulrich, Václ. Loeffelman, Jan Holan. Odstoupili: J. Dolanský, Rud. Pour, Karel Hodan, Jan Jindra st., Jan Jindra ml. Přestupní list si vyzvedl Fr. Blažejovský. Vyloučen Jan Lojda.

— Do T. J. S. Praha, Prague, Okla., přijati byli: Václ. Kubový, F. Kunz, V. Kozák, K. Sojka, K. F. Ježek. Pro neplacení vyloučení: Vávra Machálek, Will. Urban.

— Do T. J. S. Minneapolis, Minn., přijat byl Vincene Hanzlík.

— Do T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill., přijati byli: Jos. Horálek (s přest. listinou), Jos. Jicha, Bohumil Hajíček, Frant. Štípek, Jos. Strážka. Vystoupil Jan Prokš.

— Do T. J. S. Berwyn, Ill., uvedeni byli: Karel Kníže, Anton Beneš, Emil Kec. (Jaké mají adresy? Bez adres nemůžeme S. A. zasílati.)

— Z T. J. S. Hawthorne, Ill., vystoupil Jos. Dušek. Pro neplacení vyloučen byl Jos. Čada.

— Do T. J. S. Kar. Havlíček Borovský v Ennis, Tex., přijati byli: Fr. Noska a E. St. Vráz (z Chicaga). Zemřel Jos. Houdek.

— Do T. J. S. Oenaville, Tex., přistoupil Fr. Mikeska. Odstoupil J. C. Bartek.

— Do T. J. S. Los Angeles, Cal., přijati byli: Ant. Kanka, Václ. Kozák, Frant. Fiala (na legitimaci z Čech), Jos. Dobrovolný.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Václ. Bulík, J. V. Burian, Fr. Červený, Boh. Demuth, Jiří Komárek, Jan Kutina, Tomáš Prach, Dr. Jar. Radda, Jar. Weber, Jos. Zatlépal. Pro neplacení vyloučení byli: Jos. E. Malý, K. Maixner, M. Volubinský. Odstoupil Mir. Wagner. Zemřel Jan Beneš.

— Do Č. Z. a T. S. Sokol, Bohemia, L. I., N. Y., přijati byli Josef Jančárek a Emilie Červenka. Odstoupili: Václav Štochl, Marie Štochl a Anežka Běhouněk.

— Z T. J. S. Little Ferry, N. J., vyloučen byl Anton Pošík.

— Do Těl. Sboru Dívek a Paní v Newark, N. J., přijaty byly: Marie Břečka a Ros. Lumberg. Odstoupila Anna Vojáček. Vyloučena pro neplacení Ela Dráždál.

— Ku sboru Sokolek, Portland, Ore., přistoupila Josefa Babková.

— Z T. J. S. Edwardsville, Ill., vyloučen pro neplacení Jos. Albl.

— Z T. J. Žižka, Bruno, Neb., vyloučení byli: Fr. Kříž, Jos. Vondra ml., Václ. Kasík, Fr. Jelínek, Adolf Hlaváč, Karel Kopecký, Ed. Hlaváč, Václ. Vojtěchovský. Zemřel

John A. Čapoun. Odstoupili Václ. Sladký, Karel Štáva, Frank Hájek.

— Z T. J. S. Fugner-Tyrš, So. Omaha, vystoupili M. Tetiva, Václ. Vala, Petr Dygrín. Pro neplacení vyloučení byli: Dom. Hlávka, Jan Pokorný. Pro přestoupení čl. 73. domácích pravidel vyloučen Karel Mathauser.

— Do T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, přijat byl Frant. Kourek s přest. listinou z Crete, Neb.

— Do T. J. S. San Francisco, Cal., přijati byli: Otto Šimek a Václ. Staněk. Vyloučen E. Chyba.

— Do Sokola Chicago přijati byli: Josef Rys, Jindřich Weidner, Fr. Daviděk, Václ. Jiroušek, Václ. Novák, Jos. Sliva. Vystoupili Jan Křišťfek ml., Otto Dolar, Stan. Hofreiter, Bedř. Remeš, Jos. Janeček, Otto Novotný, Fr. J. Šiman.

— Do T. J. S. Praha v Chicagu přijati byli: Václav Berger a Ant. Vyháněk.

— Do Plzenského Sokola v Chicagu přijati byli: Jan Křišťfek, Edw. Bieck, Fr. Krátký, Karel Bartuška. Odstoupili: Lad. Čáp, Jos. Cikánek, Jar. Forst, Karel Dvořák. Vyloučen pro neplacení Václ. Michálek.

— Z T. J. S. Čten. Záb. Besedy, Portland, Ore., odstoupil Geza Slačík. Pro neplacení vyloučen S. Frind.

VOLBY.

— Sbor Sokolek S. J. Blesk, Baltimore, Md.: Starostka Barbora Štětčková, taj. Josefina Vančurová, účet. Rosie Štichova, poklad. Marie Kadaňová, náčel. Boh. Cihlářová. Výbor majetku: Helena Bartůňková, Anna Hýblová, Aloisie Miserovská; účetní výbor: Marie Český, Anna Probstová, Rosie Komendová.

— Sokol Cleveland: Starosta Leop. Všetěčka, nám. K. Kaše, taj. Fr. Lemr, účetní Jan Hejduk, poklad. Jan Boček, náčel. O. Pánka.

— T. J. S. Podlipný Detroit, Mich.: Starosta Jos. Vozka, nám. Jos. Zimel, taj. Fr. Hlavatý, účetní Václ. Becker, pokl. Ant. Šule, domácí správce R. Výstup, 1. evičitel a náčelník V. Levý, 2. evič. Vikt. Maršík, 3. evič. Fr. Štědrónský ml.

— Ord, Neb. — Starosta Frank Stara, náměstek Jerry Černík, tajemník Fr. Bartůnek, účetní Václav Bubeník, pokladník Pavel Bartůnek, náčelník Anton Bartůnek, dopisovatel Václav Bubeník, knihovník Ant. Čapek, evičitel Jerry Černík.

— T. J. S. Philadelphia, Pa. — Starosta Gust. Příbramský, náměstek Jan Krejčí, tajemník Tonda Jaroš, účetní Fr. Mikošek, pokladník Jan Humlhans ml., dopisovatel Leo Pavlík.

— T. J. S. St. Louis, Mo. — Starosta Fr. Holman, náměstek M. Žaloudek, tajemník Václ. Vimer, účetní Fr. Vůch, pokladník Ant. Pešout, náčelník Václ. Zavadil.

T. J. S. Prague, Okla. — Starosta A. J. Baloun, náměstek V. Klabzuba, tajemník K. J. Šalda, účetní B. Černý, pokladník C. M. Sádlo, náčelník D. Bartek.

— T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill. — Starosta Jan F. Šlapák, náměstek Jos. Budil, tajemník Alois Hildebrant, účetní Jos. Slavík, pokladník Václav Mareš, náčelník Jos. Horálek. Důvěrníci: Alois Liška, Jos. Zima a F. Pekárek.

— T. J. S. Berwyn, Ill. — Starosta Frank Špaček, náměstek Emil Čámský, tajemník Karel Smíšek, účetní Václav Kuncl, pokladník Fr. Vojáček.

— T. J. S. Newark, N. J. — Starosta Václ. Švácha, náměstek Fr. Poduška st., tajemník A. Žambůrek, účetní Karel Šafránek, pokladník Vinc. Březina, náčelník Václ. Ptáčník, podnáč. Jos. Duda, dopisovatel a evičitel dětí J. Kačírek.

— Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. — Starostka Eva Ptáčník, náměstka Carie Hrudka, tajemnice Eliška Reminger, účetnice Emilie Žambůrek, pokl. Marie Poduška, náčelnice Jos. Prach.

— Sbor Sokolek, Portland Ore. — Starostka Emilie Freudová, náměstkyně Geneva Wedek, tajemnice Emilie Horáková, účetnice Valerie Jamborová, pokl. Marie Hnizdová, náčelnice Ethel Klekarová, dopisovatelka Jos. Babková.

— T. J. Sokol Čten Záb. Besedy, Portland, Ore. — Starosta Frant. Klekar, náměstek Ant. Ledvina, jednatel Jos. Talafous, účetní Vojt. Kolmayer, pokl. Alois Pokorný, náčelník Vác. Jambor, knihvedoucí Ant. Klouzal, dopisovatel Ant. Chotěnovský, domácí správce Čeněk Krémář, majetkový výbor: B. T. Hnizda, Vác. Jambor, Alois Pokorný.

— T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia. — Starosta Jan V. Pichner, náměstek Jos. Halq, tajemník Jos. V. Trejtnar, účetní Fr. G. Kaňák, pokl. Tom. Suchomel, dopisovatel Jos. Halq; výbor majetku: Václav Vorlický, Jos. Hůrka, Mil. Hašek, W. H. Štěpánek, F. Engelthaler; praporečníci: Jar. Němec a Vil. Hruška.

— T. J. S. Lev, Bridgeport, O. — Starosta Josef Dvořák, tajemník Josef Princlík, účetní-pokladník Martin Liška, náčelník Fr. Šícha; účetní výbor: Jos. Nový I., Ant. Krob, Jos. Nový II.

— Těl. Sbor Dívek a Paní v New Yorku: Starostka Anna Veselá, náměstkyně Marie Šimůnková, zápisnice Marie Celerová, účetní Růžena Kutílková, pokl. Anna Horáčková.

— T. J. S. Granger, Tex. — Starosta E. Jelínek, náměstek Karel Svoboda, tajemník B. Hatka, účetní a pokladník F. L. Machů, náčelník Fr. Chuděj, místonáč. Jar. Svoboda.

— T. J. S. San Francisco, Cal. — Starosta Boh. Kantner, náměstek G. Harasín, tajemník Stan. Větrovec, fin. taj. Ferd. Fišer, náčelník Lud. Jirsák.

— Slovanská Lípa, Chicago. — Starosta Matěj Friček, náměstek Jan Čížkovský, tajemník Alois Kára, účetní Otto Kadič, pokl. Fr. Mencl, náčelník F. M. Holec, praporečník Ant. Lahoda.

— T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O. — Starosta Rud. Procházka, náměstek Karel Kolář, tajemník Václav Mrázek, účetní Lad. Nekvasil, pokladník Karel Horák, náčelník Vác. Přečh, podnáč. Josef Kolářík, praporečník Frank Horák, knihovník Václav Přečh.

T. J. S. Vlast, Chicago. — Starosta Matěj Pešek, náměstek Jan Sazma, účetní Vác. Malík, pokladník Josef Matějovský, správní výbor Jak. Petr, praporečníci Jar. Růžička a Vác. Malík, evičitel Jos. Gaist.

— T. J. Klatovský Sokol, Chicago. — Starosta L. Hejlík, náměstek R. Zib, tajemník J. Hora, účetní F. Dubský, pokl. E. Hurt.

— T. J. S. Rozvoj, Chicago. — Starosta Vác. Mattas, náměstek Jar. Gregor, tajemník Josef Březina, účetní Rudolf Kaplan, pokl. Otto Skala, náčelník Viktor Salava, podnáč. Otto Skala, evičitel Leo. Duda.

— T. J. S. East St. Louis, Ill. — Starosta Fr. Čapek, nám. Josef Melichar, taj. Josef Hudeček, účetní Josef Smutný, pokl. Fr. Doležal, náčelník Fr. Hřaba, podnáčelník Vác. Šíp.

ZPRÁVA ČESKO-AMERICKÉ MATICE ŠKOLSKÉ z lednové schůze.

Zprávy ze škol za uplynulé období zněly příznivě. Do středu Matice přijat byl patronát Č. Svob. Školy Augustin Heřman v Baltimore, Md. Škola v Edwardsville, Ill., přihlásila se a žádá Matici o zaslání knih. Škola ve Philadelphii, Pa., žádá o morální pomoc a oznamuje různé nesrovnalosti místní. Matice nemůže do podobných záležitostí zasahovati.

Čteno poděkování obě. Vojty Beneše, učitele v Brandýse nad Labem, jež znělo: Česko-Americké Matici Školské! — Za čest, již se mi čestným členstvím tak důležité kulturní a národní instituce dostalo, můj upřímný ctitelský dík. — Těším se, že bude mi dána příležitost, abych přátelským stiskem ruky, abych vřelým a živým slovem projevil, jak

hluboce vážím si vyznamenání, jehož se mi od amerických Čechů dostalo. A potom vynasnažím se zajistě, abych byl Vám více než dosud přítelem a pomocníkem v těžké Vaší kulturní a národní práci. Upřímný a bratrský pozdrav — Vojta Beneš."

Čten druhý dopis učitele Vojty Beneše, ve kterém oznamuje, že přijímá definitivně nabídku Matice a přijede v srpnu do Ameriky, aby zaujal místo učitele na jedné škole, která se hlásí k Matici, a tím prakticky poznal potřeby našich škol; aby vypracoval Slabikář; aby zároveň se zdejšími učiteli vypracoval Americkou Čítanku, jež by byla přechodem mezi jeho Českou Čítankou a Slabikářem; aby opravil právě vypracovanou osnovu vyučovací pro česko-americké školy a vykonal dle svých zkušeností učitelských ostatní opravy našemu školství nevyhnutelně potřebné.

Dále oznamuje, že nás přihlásil ku "Dědictví Komenského"; spolku vydávajícímu lit. revui paedagogickou "Paedagogické Rozhledy", krom celé řady významných paedagog. děl. Ostatním jeho žádostem vyhověno.

Přehlednut stav škol a přírůstek jich k Matici. Matice čítá 35 škol s počtem dětí 3500. V uvážení, že okolní školy každého měsíce vysílají delegáty do schůzí Výkonného V. Matice, usneseno, aby i ostatní patronáty byly v tak častém spojení s ústředím, a proto se tímto žádají, aby jejich tajemníci hned po schůzích jejich patronátů zaslali výtah z protokolu, v němž by vedle zprávy o pravidelném jednání bylo též podáno, kolik dítek kterou třídu navštěvovalo a jak se ve vyučování v onom měsíci postoupilo. Výkonný Výbor Matice dle toho nejlépe bude znáti potřeby našich škol a bude moci daleko více pro ně činiti než posud činil. Zprávy tyto budou uveřejňovány ve veřejném tisku.

Na to podána finanční zpráva: Příjem z minulé schůze \$46.66; Vydání: poštovné, tisk protokolů, obelání schůzí \$3.45; Členství a objednávka knih "Dědictví Komenského" \$4.50; Úřadování \$6.25. — Zbývá v pokladně \$31.46.

Za Výkonný Výbor Česko-Amer. Matice Školské: Jan Březovský, předseda; B. O. Vašků, tajemník, 546 E. 86 St., New York City, N. Y.

LISTÁRNA REDAKCE.

Malin, Oregon: Opatřil jsem dopisy adresou i známkami a divím se, že neměl adres, když přece byly na obálce.

Chicago: Mýlíš se. Před církevním svěcením praporu jednoty vinohradské roku 1887 protestoval sice náčelník Dr. Štulík s ostatními bratry Američany proti assistenci církevní, ale neodešli a nespůsobili také žádné provokace. Jestli "Orlíci" tvrdí opak jednoduše lhou. Nemohl tento, pouze mezi několika činovníky se odehrává čin býti prvním popudem protináboženské tendence v Sokole. Prvním popudem jest již to co napsal Tyrš proti jakémukoli zpátečnictví vybižeje k osvětě a pokroku, utužení mysle i těla a snad i to, že prapor Sokola Pražského posvěcen nebyl.

Cleveland: Patrně svobodomyšlnost česká a ta naše se ještě hodně liší a kam vede ta nešťastná neodvislost, snášenlivost a p. u Vás přece nejlépe by jste měli znát. Zvídám, o němž se zmínuješ, říkáme chameleonk obecný čili katolicko-svobodomyšlný a chceš-li dollarový.

Vašák: O tykání napsal Dr. Tyrš 28. července 1867 br. Gallátovi do Chrudimi: "Kdo nemá hodnoty vnitřní, kdo všechnu cenu svou jen na přednostech zevních zakládá, jež náhoda mu dopřála, náhoda jinému odepřela, ten nerad s jinými na roveň se staví — neb co by zbylo po něm, kdyby na chvíli se vzdáti měl nahodilostí těchto? Avšak pravý muž, muž skutečné ceny neztratí, ale získá na bratrství, jež nikoho neponižuje, než všechny povznáší. Jestli' on středem a příkladem ostatním a čím blíže a důvěrněji ho seznají, tím více roste láska a úcta k němu."

I. R. L. C.: Nelze použít.

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku. Schůze poslední pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — K. E. Hrbek, starosta, 420 E. 71st St.; Jos. Kadlec, náměstek, 590 E. 169. St., Bronx; John Černý, jednatel, 431 E. 71st St.; Max Grabenstein, taj., 991 Boston Rd., Bronx; Fr. Lier, pokl., 1185 Lexington Avenue, New York. — J. Pavlík, E. Wokál, F. Bartůněk; výbor finanční: Št. Kostka, Al. Wokál, Anna Veselá; náčelník Ferd. Martyny, 1329 First ave., podnáč. Aug. Tesar, 2218 Jules St., St. Louis, Mo.; 2. podnáčelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb.

župa Východní. Sídlo v Baltimore, Md.

Ústřední Výbor: Starosta Sylvester Stiegler, 1006 N. Castle St.; náměstek Karel Neuman, 901 N. Montford Ave.; jednatel Jar. Franc, 2000 E. Eager St.; pokladník Vinc. Jelínek, 216 N. Madeira St.; náčelník Fr. Štětka, 2010 Ashland Ave.; 1. podnáčelník Karel Neuman; 2. podnáč. Vinc. Jelínek; účetní výbor: Fr. Čermák, K. Matoušek, Fr. Kadaň. Schůze odbývají se každou 4. neděli v měsíci. Dopisy zasílány buďtež na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Jaroslav Franc, 2000 E. Eager St.

T. J. Česko-Slovenský Sokol v Bayonne, N. J. Schůze 1. čtvrtek v měsíci v Hooper-Cooper Hall, 94—96 E. 22nd St., cor. Ave. F. Taj. Fr. T. Schipp, 71 E. 31st St.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59—2nd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J., 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th ave.; taj. A. Žamburek, 357 Walnut St.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y., schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník J. Kolman, 590 E. 169th St.

T. J. S. New York; 2. a 4. pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Elian, 516 E. 81st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Tonda Jaroš, 2202 N. Marshall St.

T. J. S. Sokol Westfield, Mass. 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St., taj. Alois Jelínek, 84 Meadow St.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně; taj. Josefina Vančura, 906 Madeira St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. Hattie Yanda, 1087 Lexington av.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Marie Celer, 305 Prospect st., Dutch Kills, L. I. C., N. Y.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze vždy druhou středu. Taj. Elizabeth Reminger, 792 Hunterdon st.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každý 2. čtvrtek v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděli o 5. odpol.; taj. Ant. Smietansky, c. o. Mrs. Matheson, 191 Passaic St., Hackensack, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y. Taj. Fr. Tůma, box 177.

župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední výbor: Starosta Leop. Vše-tečka, 7709 Cedar Ave.; náměstek L. F. Nekvasil, 4141 Cyril Ave. S. W.; jednatel Josef Wařák, 6703 E. Classen Ave. S. E.; pokladník Josef O. Šlapák, 4150 Marvin Ave.; náčelník Emil Šlapák, 8711 Capitol Ave. S. E. Další členové: Jos. Štíbr, K. Bernreiter, J. Kolářík, Vác. Přech, Ant. Pánka, Jar. Vodraška, Vojt. Charvát.—Schůze každou 2. neděli v měsíci u Sokola Nová Vlast na Clark ulici. Dopisy zasílány buďtež jednatelem: Jos. Wařák, 6703 E. Classen Ave., S. W., Cleveland, O.

Sokol Cleveland. Schůze 1. a 3. neděli v měsíci v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Fr. Lemr, 9103 Folsom Ave.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štíbr, 3251 E. 55th St. S. E.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. středu večer v síni Sokol na Clark ave.; jednatel Vác. Mrázek, 3160 W. 48th St., S. W.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; tajemník Karel Matyáš, 748 Mt. Elliott Ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul., taj. Fr. Hlavatý, 283 Maybury Grand Ave.

Sokol Lorain, Lorain O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelly Pl. Taj. Ad. Navrátil, 3106 Broadway.

T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinial St.; taj. Lud. Sechter, 836 E. Ohio St.

T. J. S. L. Klácel, Mt. Pleasant, Pa.; taj. Jan Šimandl, 246 Oak St.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. Jos. Princílek, box 77.

župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední výbor: Starosta Dr. J. Rudíš-Jičínský, náměstek Jos. Halg, jednatel Fr. Filip, Security Bank, pokladník Václav Janda, náčelník Rudolf Stýblo, 1619 W. 18th St., Chicago, Ill., I. podnáčelník Boleslav Hašek, Cedar Rapids, Ia. II. podnáčelník Karel Kolářík, St. Paul, Minn. Výbor účetní: Fr. Jirásek, B. O. Hašek a J. Jirásek. Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně, na 3. ul. a 5. Ave.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 2525 S. Ridgeway Avenue.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie ave.; taj. Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 3. čtvrtek v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma st.; taj. K. Doubek, 3329 Hirsch St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 1300—1302 S. 41st av.; taj. Jos. Čapek, 1339 S. 42. Ct.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č.S.P.S. Taj. Jak. Janeš, 4746 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý 2. a 4. čtvrtek v Sokolovně, 515—517 DeKoven St.; taj. Alois Kára, 1321 So. 42. Ave.

T.J.S. Rozvoj, Chicago (Irving Park) Schůze 4. čtvrtek v měsíci. Taj. Jos. Březina, 4624 N. 40. Ave.

T. J. S. Vlast, Chicago, Ill. Schůze 3. středu v měsíci v síni Čes. Am. Svob. školy 4. wardy, roh 30. ul. a Union ave. Jar. Růžicka, 540 W. 37. St.

Česko Americký Sokol v Chicago, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1126 W. 18. St.; taj. Václav Boháč, 1100 W. 18. St.

T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v síni Ladimír Klácel, roh Leavitt a 19. ul.; taj. John Hora, 2131 W. 18. St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v měsíci ve vlastní Sokolovně, 6452—54 z. 12. ul. Taj. Jiří J. Šuma, 6617 W. 12. St.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci. Taj. Emil Prine, 5037 W. 30. St.

T. J. S. Berwyn, Ill. Schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně. Taj. Karel Smíšek, box 66, La Vergne, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill. — Schůze 1. a 3. středu v měsíci. Taj. Al. Hildebrandt, 5321 W. 25. St.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 1055 — 29. St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave.; taj. Vác. Wimer, 1036 Emmet St.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každou 1. neděli ve 2 hod. odpoledne v Sokolovně, na 11. a Exchange ave., taj. Jos. Hudeček, 1020 N. 13. St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolně, na 3. ul. a 4. ave.; taj. Jos. Trejtnar, 608—4th ave. W.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St., taj. Karel Slavík, 136 E. Union St.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. V. J. Albrecht, 1116 E. Davenport St.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. F. J. Svoboda, 76 Park Place.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S. Taj. L. E. Rypka, Oak Grove Farm, box 242, Owatonna, Minn.

T. J. S. Minneapolis, Minn. Tajem. V. Fencl, 310 — 22. Avenue No. — Schůze 2. neděli v měsíci ve 2 hod. odp. v České Národní Síni, 2226 Washington ave. a 23. Ave. No.

Práce v tělocvičně.

Cvičení činkami.

(Pro žáky neb zákyně 10—12 leté. Činky malé, dřevěné, 1 liberní.)

Základní postavení: Stoj spatný, připazít.

Aby malí cvičenci nebyli sváděni k tropení zbytečného hluku při nástupu, nesou buď obě činky v jedné ruce, aneb pravou neb levou paži zapaží dovnitř.

Nástup: cvičenci odpočítáni jsou na 1., 2., 3. a 4., což řídíme dle počtu jejich. Z čelného řadu: První zůstane na místě, druhí vykonají dva, třetí čtyři a čtvrtí šest plných kroků v před:

1
2
3
4

Druzí na to vykonají jeden úkrok (v pr.) stranou, třetí dva a čtvrtí tři.

1
2
3
4

Nyní můžeme velet, aby obrátili se v pr. v bok, neb cvičiti v tomto vyřízení, což jest výhodnější, jelikož cvičitel může všechny lépe přehlédnouti. Neprovádějme prostná v takovém vyřízení, kde jsou zástupy příliš dlouhy, neb tu zadním nemůžeme nikdy náležitou pozornost věnovati. Lépe jest míti osm zástupů a čtyři cvičence v každém, nežli míti čtyři zástupy a v každém osm cvičenců.

I.

a)

Předpažit, ruce v pol. palcové 1! paže skřít úpažmo, činky kolmě těsně před rameny (lokte ve výši ramen, hrudník vypnout) 2! třít v před 3! připazít 4!

(Pozn. Dříve nežli cvičiti počneme, přihlížíme přísně k tomu, aby poloha paží byla správnou. Netrpíme pohybů nedbalých. — Jen správným prováděním těch nejjednodušších cviků prostných docílíme žádané uhlazenosti i při všech cvičeních ostatních. Opakujme v ruchu rychlém několikrát, jak sami uznáme, abychom paže náležitě procvičili, ale cvičence příliš nevysilovali.)

b)

Činky v bok! (Ruch volný, každý pohyb na 2 doby.)

Stoj předkročný v levo 1—2! předklon 3—4! vzpřím 5—6! stoj spatný 7—8. opakovat střídně ve stoji v l. i p. několikrát. Při postoji at' těla cvičenců jsou vzpříměna.

c)

Opakovat dvakrát cvičení paží 8 dob;
opakovat stoj v levo a předklon 8 dob;
cvičení paží dvakrát 8 dob;
a stoj v pravo a předklon 8 dob.

d)

Upažit, ruce v pol. palcové 1! paže ohnout úpažmo, činky na ramenou (ruce v poloze malíkové, ramena na zad šinuta, hrud' vypnuta) 2! stranou mrštit 3! příp. 4!

(Viz poznámku při cvičení a).

e)

Činky v bok!

Stoj úkročný v levo 1—2! úklon v l. 3—4! vzpřím 5—6! stoj spatný 7—8! Totéž v pravo.

f)

Opakovat střídně, jak vysvětleno při cvičení c).

g)

V pravo (v l.) v bok!

Tímto obratem oetli se cvičenci v čtyřech delších zástupech a abychom uspokojili přirozenou touhu dětí po nějaké změně, provedeme cvičení následující:

1 2 3 4

Pokus zástupů nitřních (2. a 3.) Kolem zástupů zevních (1. a 4.) Když vrátí se na svá místa, zevní opět pokus kol zástupů nitřních. Pokus na špičkách, hlavy vzpříměné, ústa zavřená, paže svislé. Netrpíme v pokusu krok těžkopádný, došlapování na plné nohy. Máme-li příčiny domnívat se, že pokusem byl by v tělocvičně prach zviřen, pak jej raději vynecháme, je-li ale místnost čistá, prachu prostá a otevřenými okny má do tělocvičny vzduch volný přístup, pak toto cvičení pokusu můžeme zakončiti cvičením volnému, hlubokému dýchání.

h)

Vzpažit (ruce v pol. palc.) 1! paže skřít úpažmo, činky za hlavou v poloze kolmé, těsně u sebe, lokte co nejvíce stranou odvráceny, hrud' vypnuta, ruce v pol. malíkové 2! vzhůru třít 3! příp. 4!

Opakovat jako cvičení předeházející.

i)

Činky v bok!

Stoj zákročný v l. 1—2! záklon 3—4! vzpřím 5—6! stoj spatný 7—8!

Totéž stoj zákročný v pravo.

Pozn. V mnohých tělocvičnách, jak jsem měl dosti příležitosti pozorovati, není správně cvičeno záklonu, poněvač cvičenci jen prohnou se mocně v kříži a tak váha trupu působí, že slabí cvičenci, zejména děvčata i dospělejší stěžují si na bolest v kříži po takovém cvičení. Hled' me, aby při záklonu celá páteř, od shora až dolů tvořila oblouk, počneme tedy mírným záklonem hlavy, pak prohnutím páteře hrudní a mírným ohnutím v kříži. Takovým záklonem napomáháme značné zvednutí hrudníku. Dobře jest, nežli si cvičenci na správný záklon navyknu, když provedem jej s nimi z počátku na dvě doby. Šineme-li hlavu na zad, nedovolujeme cvičencům brady zvedati příliš do výše.

j)

Opakovat cvičení paží a trupu střídně jako cvičení c) a f).

Zakončit cvičením rovnováhy:

Unožit levou, ted'! upažit, ted'! přednožit levou, ted'! předpažit, ted'! stoj spatný a připazít, ted'! (V každé poloze vydržíme ne méně než 4 doby a ne více než 8 dob. Opakovat opáčně. Cvičení rovnováhy nemělo by býti opomenuto v žádné cvičební hodině; totéž platí o cvičení dýchání, kde jsou cvičení takového okolnosti příznivý.)

Odehod: Buď to obrátíme cvičence čelem v zad, směrem k l., a pochodem v před provedem sestup a pak zástupem v levo (pr.) kolem. Anebo učiní cvičenci tolik úkroků v levo, kolik kroků při nástupu učinili v pravo, a pak l., 2. a 3. pochodem v před sestoupí se v čelný řad.

II.

Totéž cvičení pro třídu vyspělejší.

Nástup: Předpokládám, že prostným předcházela cvičení pořadová a že cvičenci již dovedou zatáčeti ve čtveřicích. Po pořadových přeměníme proud opět v zástup a cvičenci při pochodu kolem vezmou z bedny neb věšáků činky. Když dojdou na určité místo, velí cvičitel:

“V pravo (v l.) čelem!” ze zástupu utvoří se čelný řad. —

“Čtveřice bočně v pravo (v l.) čtvrt kola zatočit — pochod!” Cvičenci utvoří čtveřice.

1
2
— 3
4

Cvičitel, stojí po boku 4. velí: v levo v bok!

Cvičenci obrátí se k cvičiteli čelem tak, že 4ti jsou prvními, 3ti druhými, atd., první jest posledním.

“Čelný rozstup pochodem v před — pochod!”

4ti vykročí na 1. dobu, vykonají 6 kroků v před a zaujmou stoj spatný na 7. dobu, 3ti vykročí na 3. dobu a vykonají 4 kroky v před, stoj spatný též na 7. dobu. Druzi vykročí na 5. dobu a vykonají jen dva kroky v před, stoj spatný též na 7. dobu. Cvičitel počítá hlasitě 1! 2! 3! 4! 5! 6! 7! Na sedmou dobu všichni stejně rázným podupem zastaví. Jest to nejrychlejší provedení rozstupu — neboť bočního rozstupu docílili jsme zatočením čtveřice a vylíčením způsobem docílili jsme rozstupu čelného, takže není více zapotřebí upažovat a v bok se obracet. Vyhýbejme se všemu, čím jest čas mařen zbytečně, bezúčelně.

a)

Cvičení paží jako v úloze I. opakovat dvakrát, tedy 8 dob.

Stoj předkročný v levo, předpažit 1—2! Paže skrčit úpažmo předklon 3—4! vzpřím a třít v př. 5—6! základní postavení 7—8!

Opakovat cvičení paží dvakrát.

Stoj předkročný v pravo, předpažit 1—2! paže skrčit a předklon 3—4! třít v př. a vzpřím 5—6! základní postavení 7—8!

Provádíme tedy v ruchu rychlém prvních 8 dob cvičení paží, 8 dob hned na to v ruchu volném cvičení paží, ve spojení s postojem a klonem. Opakovat několikrát dle síly a vyspělosti cvičenců.

b)

Upažit 1! paže skrčit úpažmo 3! stranou mrštit 3! příp. 4! Opakovat dvakrát, 8 dob.

Stoj úkročný v levo upažit 1—2! paže skrčit úpažmo a úklon v levo 3—4! stranou mrštit a vzpřím 5—6! základní postavení 7—8!

Opakovat cvičení paží 8 dob a stoj úkročný v pr. a úklon v pr. 8 dob.

c)

Cvičení poklusu.

1 2 3 4

Cvičenci první čtveřice klušou v kruhu kolem cvičenců čtveřice druhé, t. j. první kol prvního, druhý kol druhého, třetí kolem třetího a čtvrtý kolem čtvrtého. Jakmile oetli se za nimi, t. j. “z cesty” na dané znamení hned cvičenci

druhé čtveřice klušou kol cvičenců čtveřice třetí, atd., to opakovati můžeme několikrát — jakmile totiž cvičenci druhé čtveřice zaujali opět svá místa, kyne cvičitel cvičencům čtveřice první, aby poklus opakovali, hned na to opakuji druzí kol třetích, atd., až na dané znamení všichni zůstanou na svých místech.

d)

Vzpažit 1! paže skrčit úpažmo, činky za hlavou 2! vzhůru třít 3! připažit 4! opakovat dvakrát, 8 dob.

Vzpažit a stoj zákročný v l. 1—2! paže skrčit úpažmo a záklon 3—4! vzpřím a vzpažit 5—6! základní postavení 7—8!

Opakovat jako cvičení předcházející.

Cvičení rovnováhy: upažit a přednožit levou, ted'! — únik levou a podpor dřepmo pr., ted'! — vztyk—upažit a přednožit levou, ted'! — základní postavení; opáčně a zakončit cvičením dýchání.

Pozn. Bratři cvičitelé si povšimli, že úloha II. obsahuje stejná cvičení, jako úloha I., ale ve formě poněkud složitější. Podal jsem takovou ukázkou úloh zámyslně, tak aby bratři měli vzorek, jak mohou si úlohy pro několik tříd vypracovati a snadno si je zapamatovati. Není to úkol lehký, pamatovati si několik úloh, obsahuje-li každá jinou osnovu; proč neučiniti si úkol snadnějším, když tím nejen sobě, ale i cvičencům prospějeme, neboť jen tenkrát každá úloha procvičena býti může rychle, když cvičitel všechna cvičení náležitě ovládá a nemusí vzpomínati nebo každou chvíli do svých poznámek nahlížeti.

Možno úlohu II. v jiné hodině opakovati a učiniti ji cvičencům opět zajímavou tím, když na př. liehé zástupy provádějí cvičení paží 8 dob, sudé cvičení paží a klony; t. j. liší začínají eviky paží 8 dob a končí eviky trupu 8 dob; sudí začínají eviky trupu 8 dob a končí eviky paží 8 dob, atd. Jest mnoho cest, mnoho způsobů, jak činiti i neoblíbená prostná oblíbenými — jen dovedeme-li při nich udržovati cvičence v dobré náladě. S členy i toto cvičení můžeme provést činkami železnými, 3 liberními. č.

Zvláštní cvičení.

Před nějakým časem podal jsem na tomto místě ukázkou cvičení “skoku vysokého s kruhů” — dnes podávám ukázkou cvičení na koni a kruzích, které často i u dospělejších cvičenců těší se oblíbě.

Náradí: kůň a kruhy (dosažné).

Výška koně i kruhů dle velikosti cvičenců. Kůň (na šíř) postaven jest od kruhů tak daleko, aby cvičenec na koni (v sedle) stojící mohl rozhoupané kruhy snadno dosáhnouti.

Shupy na kruzích s koně provádíme ve shybu a tudíž vřadíme cvičení tato do programu cvičenců neb cvičenek poněkud vyspělejších, kteří ve shybu setrvati mohou. (Je-li v družstvu cvičenec neb cvičenka, kteří nejsou s to až do předhupu ve shybu setrvati, dovolíme jim shoupnouti se s koně s dřepu, při pažích napnutých, neb ze shybu náhlý spád do svisu může míti za následek pád a vážné poranění.)

Možno cvičiti s chlapci i děvčaty — jen některé eviky v dívčích třídách vynecháme.

Cvičenec vyskočí na koně do stoje; druhý jest za koněm připraven, tak aby hned místo prvního na koni zaujal jakmile tento s koně se shoupne a musí se snažiti kruhy zachytiti již při prvním jich záhupu, aby nebyl čas mařen zbytečně. (Kde by rychlé nastupování působilo obtíže, dovolíme dvěma cvičencům vystoupiti na koně, první do sedla, druhý na hřbet nebo krk, a jakmile první se shoupne, druhý

zaujme jeho místo; též tři evičenci mohou zaujmouti na koni místa, a sice: první v sedle, druhý na hřbetě, třetí na krku.)

I.

1. Shup ve shybu — seskok na žínětku na konci předhupu.
2. Totéž odrazem ze stoje na zad. (Tím docílí evičenec prudšího hupu.)
3. Shup — noby skrčené (napnout na konci, předhupu — před doskokem.)
4. Shup — záhub — předhup — seskok.
5. Shup — záhub a při záhupu opět do stoje na koni (kruhy nepouštíme) — shup a seskok.
6. Kruhy skřížit (levý v před, shup — celý obrat v levo — předhup — záhub — seskok na konci záhupu.
7. Opáčně.
8. Kruhy skřížit (jako evič. 6.) shup — obrat — předhup do stoje na koni (kruhy nepouštíme) — záhub — seskok.

II.

1. Shup — záhub do stoje na koni, kruhy pustit a setrvat ve stoji, až se kruhy záhupem vrátí — kruhy uchopit — shup a seskok.
2. Totéž do stoje na madlech.
3. Totéž do stoje v sedle (jako 1.) na koni, dřep, vztyk — kruhy uchopit a shup a seskok.
4. Totéž, předklon, vzpřím.
5. Se záklonem, klony v pravo a v levo.
6. Kruhy skřížit — na konci předhupu obrat — předhup do stoje na koni — kruhy pustit — obrat — kruhy uchopit, shup ku předu a na konci seskok.
7. Opácným obratem.
8. Kruhy skřížit — na konci předhupu obrat — předhup — přešvih snožmo (skrěmo) přes koně u předhupu — výšvih do přednosu — seskok zášvihem při záhupu.
9. Totéž, ale přešvih napřed i nazad přes koně roznožmo.

III.

Shup — uprostřed hupu svis — na konci předhupu shyb — a opakovat evičení I. II.

Tímto způsobem se silnějšími evičenci zopakovati můžeme všechna evičení úlohy II.

(Dlužno před shupem získati prudký hup odrazem nazad ze stoje.)

IV.

Předeházející evičení možno opakovati s $\frac{1}{2}$ neb celými obraty při seskoku, neb u předhupu vis v lokti, v zástupu shyb, a u předhupu seskok. Důmyslný evičitel již dovede si řadu eviků k evičení tomuto přispůsobiti.

V.

1. Shup — u záhupu do stoje na koni — kruhy pustit a seskok na zad — (do stoje na můstek) — výskok snožmo, kruhy uchopit, shup a seskok.
 2. Totéž — výskok klečmo — s kleku výskok do stoje — kruhy uchopit — shup a seskok.
 3. Totéž — výskok na koně roznožmo.
 4. Kruhy skřížit — v předhupu obrat — u předhupu přeskok přes koně — obrat — výskok — kruhy uchopit — shup a seskok.
 5. Opácný obrat.
 6. Opakovat evič. 4. a 5. Ve spojení s eviky 2. a 3.
- I zde ponecháno jest evičiteli volné pole, voliti vhodně eviky ve spojení s eviky předeházejícími.

VI.

Možno shupy s koně spojití též s přeskoky přes motouz, na konci předhupu napnutý. Když je motouz již ve výši 5 stop, (pro vyspělé evičence i výše), musí evičenec získati prudký hup odrazem ze stoje na zad — zároveň s předhupem přecházíme zvolna v přednos až pak na konci předhupu nad motouzem tělo rychle prohneme a kruhy pustíme. Pokoušejme se o vysoký skok jen s evičenci, kteří si ostatní eviky dobře osvojili, jsou s to ve visu tělo náležitě ovládati a dovedou též správně doskakovati. č.

Skupinová cvičení s tyčemi.

jež provedena byla večerními žáky Plzeňského Sokola, při veřejném, 28. prosince 1912.—Sestavil R. Stýblo.

Základní postavení ve čtyřstupech, tyč kolmo u pravého ramene.

1 2 3 4

Na povel rozstup ze středu; první předskočí čtyřstup, čtvrtý zaskočí čtyřstup, druhý malým úkrokem v levo, třetí malým úkrokem v pr. se rozstoupí.

1
2 3
4

Na povel tyče uchopit; prvý přenesse tyč z pravé strany na l. a pustí horní konec její do zadu, kterýž uchopí druhý l. rukou, druhý pustí podobně tyč svou s pr. ramene v zad čtvrtému, který ji též l. rukou uchopí. Třetí pustí svoji tyč s pr. strany prvému, který ji uchopí pr. rukou. Tak i čtvrtý učiní třetímu, který ji uchopí l. rukou.

(Pozn. Jelikož nebylo možno opatřiti výkres, doufáme, že stačí toto vysvětlení: Cvičenec 1. drží konce dvou tyčí; od něho jde příčně levá tyč k evičenci 2., pravá příčně k evičenci 3., evičenec 4. též drží dvě tyče, od něhož opět levá tyč jde příčně k evičenci 2., a pravá k evičenci 3., tvoří tedy tyče útvar čtvercový.)

I. oddíl.

1. Stoj předkročný v l. — předpažit.
2. Stoj úkročný v l. — upažit.
3. Stoj zákročný v l. — vzpažit.
4. Stoj spatný — připažit (upažením).
- 5—8 na pravou stranu.

II. oddíl.

1. Poskokem stoj rozkročný — vzpažit zevnitř.
2. První a čtvrtý — předklon — upažit druhý $\frac{1}{2}$ obr. v pr. — třetí $\frac{1}{2}$ obr. v l. — předpažit.
3. První a čtvrtý vzpřím do výponu (ve stoji rozkroč.) první — zapažit, čtvrtý předpažit zevnitř dolů, druhý a třetí — předhup do výpadu — předpažit povýš dovnitř. (Obou pěstě se dotýkají.)
4. První a čtvrtý poskokem stoj spatný — připažit; druhý $\frac{1}{2}$ obr. v l. — třetí $\frac{1}{2}$ obr. v pr. — přisunem stoj spatný — připažit.

III. oddíl.

1. Stoj zákročný — první a druhý v l., třetí a čtvrtý v pr. — vzpažit.
2. První a čtvrtý předhyb, první předpaží zevnitř, čtvrtý předpaží dovnitř povýš, druhý $\frac{1}{2}$ obr. v l. na patou do výpadu v pr. stranou, třetí $\frac{1}{2}$ obr. v pr. do výpadu v l. stranou, druhý l. vzpaží (v před se poněkud nakloní), pravá

upaží (též v před poněkud), třetí pr. vzpaží, 1. upaží (platí jako u druhého).

3. První a čtvrtý klek (první v l. — čtvrtý v pr.), první vzpažit zevnitř, čtvrtý upažit, druhý přísunem l. v dřep, předpažit vzhůru; třetí přísunem pr. v dřep, předpažit vzhůru.

4. První a čtvrtý stoj spatný — druhý $\frac{1}{2}$ obr. v pr. vztyk — třetí $\frac{1}{2}$ obr. v l. — připážit.

IV. oddíl.

1. První a čtvrtý v dřep — předpažit; druhý výpad v l. v před — l. předpaží — pr. zapaží; třetí výpad v pr. v před — pr. předpaží — l. zapaží.

2. První a čtvrtý: podpor ležmo za rukama; druhý: klek v pr. — l. předpaží dolů dovnitř; třetí: klek v l. — pr. předpaží dolů dovnitř; druhý: pravá upaží dolů; třetí: levá upaží dolů.

3. První: vztyk a klek pr. — předpažit; čtvrtý: výskokem stoj spatný výpon — předpažit nahoru zevnitř; druhý: výpad v pr. stranou — l. předpaží dolů dovnitř — pr. upaží nahoru; třetí: výpad v l. stranou, pr. předpaží dolů dovnitř, l. upaží nahoru. (Tím se paže kříží.)

4. Stoj spatný — připážit.

Cvičeno bylo při hudbě valčíkové ve volném tempu, zvláště čtvrtá sestava toho vyžaduje. Při 2., 3. a 4. oddílu může se spojit vždy s oddílem prvním, takže 2., 3. a 4. oddíl činí 8 taktů.

Cvičitel'ský běh.

O TĚLOCVIČNĚ SOUSTAVĚ.

(Pokračování.)

I. Pohyby pažema napjatýma.

Pažema napjatýma možno pohybovat:

1. kol podélné jejich osy — t. j. točení paží,

2. měníme směr paží — pohyby pažema napjatýma (v užším smyslu).

1. Točení paží; jím povstávají následující polohy rukou: a) hřbetní, b) palcová, c) dlanní, d) malíková, e) dlanní obrácená.

Cviků těch neprovádíme samostatně, nýbrž užíváme jich příležitostně při jiných cvičeních — tak zejména jsme jich užili k pojmenování hmatů kuželů. Při tom jsme měli na zřeteli jen poměr ruky ke kuželi. Držíme-li v ruce kužel, aby byl kolmo ku paži, povstanou otáčením paže rozličné polohy kužele; tak, držíme-li kužel předpažmo vztyčený, můžeme otočením paže dovnitř — zevnitř změnit jeho polohu v polohu (vodo) rovnou a svislou. Poněvaž jest poloha kužele pro název snazší a určitější, označujeme pohyby paží otáčením polohou a změnou poloh kužele a nemluvíme tudíž při cvičení s kužely o polohách ruky — nýbrž jen o polohách kužele.

2. Pažema napjatýma pohybujeme: a) ze svislé jejich polohy: 1. v rovině boční, t. j. na před — na zad, 2. v rovině čelné, t. j. stranou: v pr. — v l., 3. v rovině příčné, t. j. na před stranou — na zad stranou čili směry mezi oběma předešlými, odchýlenými od obou o 45° .

b) Z vodorovných poloh: v rovině rovné na před — na zad. Ježto při pohybech v rovinách svrchu uvedených opisují paže vždy oblouk nebo celý kruh, rozeznáváme tedy dle velikosti tohoto oblouku nebo kruhu následující pohyby pažema napjatýma:

1. Odpažování — t. j. pohyby provedené $\frac{1}{8}$ — $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ kruhem (jsou to t. zv. kmihy neb švihy; komihání tvoří velmi dobrou přípravu ke kroužení velkých kruhů, s nimiž se dá spojit v sestavy. Podobně spojujeme je i s malými kruhy).

2. Pohyby paží oblouky, t. j. pohyby provedené $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ kruhu.

3. Kroužení — t. j. pohyby kruhem celým. Kruh pak je pohyb, při němž každá část kužele pohybuje se v rovině jedním směrem na kružnici a tuto celou opíše.

I jsou potom: 1. velké kruhy ony, jejich poloměr se rovná součtu délky napjaté paže a délky kužele. Středem pohybu jest tu kloub ramenní. V každé poloze pohybu tvoří kužel s paží jedinou přímkou.

2. Střední kruhy jsou ty, jejich poloměr se rovná součtu délky předloktí a délky kužele. Středem pohybu je kloub loketní. Kužel tu neopisuje vlastně kružnici, nýbrž elipsu.

3. Malé kruhy jsou ty, jejich poloměr se rovná pouze délce kužele. Středem pohybu je kloub záruční.

Kroužení paží s kužely.

Polohy kruhů. Kroužení napjatýma pažema (velké kruhy) provádíme jen v rovinách svislých:

a) v čelné — v předu: velké kruhy před tělem — čelné kruhy,

b) v bočné — po pravé — levé straně těla: velké kruhy po straně těla — bočné kruhy,

d) v příčné — v předu po pravé — levé straně těla: velké kruhy v předu po straně těla — příčné kruhy.

Směr kroužení. K určení směru kroužení býváme za základ polohu vzpažení s kužely vztyčenými. Z této polohy můžeme kroužit:

a) v předu (v rovině čelné): na pravo — na levo (dovnitř, zevnitř),

b) po straně: na před — na zad,

c) v předu po straně (příčné) na pravo (l.) na před — na pravo (l.) na zad.

Pohybem "zevnitř" sluje pohyb pravou paží na pravo, levou paží na levo (ze vzpažení),

Pohybem "dovnitř" sluje pohyb pravou na levo, levou na pravo (ze vzpažení). (Pokračování.)

Síla svalová není neomylnou známkou pevného zdraví. Ti největší siláci zemřeli poměrně v mladém věku chorobou plíce neb srdce. Účelem tělesné výchovy není jen síla — účelem tělesné výchovy na prvním místě jest zdraví. Bezeennou jest pro nás síla svalová, kterou jsme získali za cenu zdraví — bezeenným jest mohutný sval, jemuž obětovali jsme své srdce. V tělesné výchově bezeenným člověku stává se to, co byl příliš drazé zaplatil. Krása těla — zdravý organismus — to jest, co rozumnou výchovou tělesnou docíliti měli bychom se snažiti na prvním místě. Buďme na stráži, aby krásná idea neocetla se na zcestí. K zachování zdraví jest též třeba hojnost čistého, zdravého vzduchu. Praví se, že lidé jsou čím dále pohodlnější, lenivější — že stále méně a méně chodí. Jest to truchlivá pravda. I ti, kteří v tělocvičnách cvičí, jsou často příliš pohodlní, nežli aby věnovali trochu času pohybu ve volném ovzduší. Jsme plni nadšení, naučíme-li se choditi po ruce — a jsme příliš pohodlní k tomu, choditi po nohou. Nepřirozená věc nás vábí — přirozenou věc zanedbáváme. Máme za to, že choditi po ruce v dusném ovzduší více našemu tělu prospěje, nežli procházeti se ve volné přírodě, ve zdravém čistém ovzduší. Přemýšlejme o tom, co tělesná výchova znamená — že tělesnou výchovou chceme učiniti člověka zdravým, souměrně vyvinutým. Že chceme viděti jej sice silným, ale že síla svalová není ničím, není-li silným zároveň jeho organismus. Přemýšlejme časem, nemaříme-li ve své výchovné práci čas věcmi zbytečnými, věcmi nepřirozenými a zanedbáváme-li to, co jest člověku potřebné, užitečné, k zdravému vývoji přímo nevyhnutelné.